

[2002 ஏப்ரல் 9]

3. வரவு-செலவுத் திட்டம், 2002-2003, பொது விவாதம்— தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வரவு-செலவுத் திட்டம், 2002-2003, பொதுவிவாதம்-தொடர்ச்சி. (குறுக்கீடு) இல்லை. மிகுந்த எழுச்சியோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்; இப்படியே தொடருங்கள்.

***மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது என் உரையைத் தொடங்குகிறேன். பல கேள்விகளைக் கேட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு, அந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் கூற நான் எழுந்திருக்கிற நேரத்தில் அவைக்கு வந்து பதிலைப் பெறாத நிலையை அவர்களுக்குள்ளேயே ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். உண்மைக்கு மாறான பல தகவல்கள், ஆதாரம் வேண்டும் என்று கேட்ட கோரிக்கைகள், சில வினாக்களுக்கு விடை வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் இவையெல்லாம் எழுப்பப்பட்ட நிலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவைக்கு வருவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

(தமிழ் மாநில காங்கிரஸ், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) உறுப்பினர்கள் அவைக்குள் வந்துகொண்டிருந்தனர்.)

வந்தவர்களுக்கு நன்றி. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு, இவர்கள் எங்கே போனாலும், கடைசியாக வந்து சேருவார்கள். (சிரிப்பு)

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திற்குள்ளே வந்து சேருவோம்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எங்கேயும் போகவில்லை; சட்டமன்ற வளாகத்திற்குள்ளேயேதான் இருந்தோம்; சட்டமன்றத்திற்குள்ளே மீண்டும் வந்துவிட்டோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைத்தான் சொல்கிறேன். அவர்கள் எங்கேயும் போகமாட்டார்கள்; பக்கத்திலே இருப்பார்கள்; உரிய நேரத்தில் வந்துவிடுவார்கள்.

2002 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பாராட்டிற்குரிய ஒன்று. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு, டில்லியிலே ஆளுகிற, தற்போது தி.மு.க. அங்கம் வகிக்கின்ற மைய அரசிடம் அதனுடைய மின் துறையிடம் கையொப்பம் செய்த மின் துறை சீர்திருத்தம் குறித்த உடன்படிக்கைப்படி தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் மாநிலத்தில் வழங்கியுள்ள மின் இணைப்புகள் அனைத்திற்கும் மின் அளவை கருவிகளைப் பொருத்தும் முழுமையான திட்டம் ஒன்றை இவ்வரசு செயல்படுத்த உள்ளது என்பதனை நான் நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவித்தேன். இதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு C.P.I. இயக்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் செல்வி பாலபாரதி அவர்கள் பேசுகிறபோதுகூட...

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் எழுந்து சென்று கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சிவபுண்ணியம், உங்கள் தலைவரைக் கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கள்.

(முற்பகல் 10.20)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: வங்கத்து அமைச்சரவை, மேற்கு வங்க அரசு இதுபோன்ற உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட மறுத்து விட்டது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன என்பதை அவை அறிய வேண்டும் என்பதற்காக சில தகவல்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Reforms-related, Reforms-linked financial assistance என்பது மைய அரசு தற்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிற ஓர் அணுகுமுறை. எப்படி உலக வங்கி Reforms-linked loan and assistance மட்டும்தான் தர முடியும் என்று வளர்ந்து வருகிற நாடுகளுக்கு அவர்கள் கட்டளையாக இருகிறார்களோ அதேபோல மைய அரசும் அதே W.T.O. அணுகுமுறையில் உலக வங்கி, I.M.F. - International Monetary Fund, Asian Development Bank போன்ற அமைப்புகளையே பின்பற்றி நமது மாநிலங்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஒரு யதேச்சதிகார மையத்திலே அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்துக்கொண்டு மாநிலங்களை ஒரு முனிசிபாலிட்டி போல நடத்துகிற—அணுகுமுறையை அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தை அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஒப்பந்தத்திலே நாம் கையெழுத்து இடவில்லையென்றால், since the allocation of fund or assistance is related to reforms as a mandatory condition, நமக்கு மைய அரசிடமிருந்து வர

வேண்டிய நிதி வராமல் போய்விடும். கொடுக்க மறுத்து விடுவார்கள். மாநில திட்டங்களைச் செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத ஒரு நிலை உருவாகிவிடும். அந்த அடிப்படையில்தான் தற்போது மைய அரசு இந்த ஒரு ஒப்பந்தத்தில் மாநில அரசைக் கையெழுத்திடச் செய்திருக்கிறது. அப்படி அந்த மைய அரசிலே அங்கம் வகிக்கிற தி.முக. இதை ஆங்கு எதிர்த்து இப்படிப்பட்ட reform-linked assistance என்ற முறை இனிமேல் இருக்காது என்றவொரு நிலையை உருவாக்குவார்களேயானால், அது மாநிலத்திற்கு ஏற்கெனவே உள்ள அதிகாரங்களைப் பறிக்கிற இந்த முறைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்ததாக அமையும். ஆனால் ஏதோ, எந்தக் காரணத்தினாலோ, ஒருவேளை மைய அரசிலே பதவி சுகத்திலே இருப்பது அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே ஆதாயம் என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ இதை அவர்கள் தடுத்துக் கேட்பது இல்லை. தடுத்து நிறுத்துவதும் இல்லை, மைய அரசிலே அவர்கள் அங்கம் வகித்த போதிலும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது இப்படிப்பட்ட இந்த அறிவிப்பு காரணமாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிற இலவச மின்சார வசதி பாதிப்புக்கு உள்ளாகிவிடுமோ என்றவொரு அச்சத்தை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இதுபற்றித் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசினுடைய நோக்கம், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் உழவர் பெருமக்களுக்கு, 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுக்குக்கூட மிஞ்சாது' என்ற நிலையிலே, சாதாரண நிலையிலே வாழ்கிற உழவர் பெருமக்களுக்கு அவர்கள் நலன் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு, எப்படி இலவச மின்சாரத் திட்டத்தை முதன்முறையாக தமிழகத்திலே கொண்டு வந்தார்களோ, அதைப்போல அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது மாண்புமிகு தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய கொள்கை ஆகும். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் விவசாயிகளுக்காக வழங்கப்படுகிற இலவச மின்சாரத் திட்டம் பாதிப்புக்கு உள்ளாகாது என்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அதை மீண்டும் நான் இங்கு தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த அணுகுமுறையை எந்த நோக்கோடு மைய அரசு மாநில அரசுகளுக்குக் கட்டளையாக இட்டாலும், எத்துணை கட்டுப்பாடுகளை விதித்தாலும்கூட மாநில அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், நாங்கள் மேற்கொள்கிற அணுகுமுறை வேறு.

தற்போது உழவர்கள் பெயரிலே ஏராளமாக மின் திருட்டு நடைபெற்று வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு இல்லை. மீட்டர் என்பது இல்லை. ஆனால் உழவர்களுக்காக மீட்டர் இல்லாத நிலையில், ரூ.2000 கோடி, ரூ.3000 கோடி அளவிற்கு உழவர்களுக்கு இலவசமாக மின்சாரம் தருகிற காரணத்தால் மின் வாரியத்திற்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்றவொரு கணக்கு பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தற்போது தொழிற்சாலைகளுக்கும் பிற பணிகளுக்கும் பயன்படுத்துகிற மின்சாரத்திற்கு மீட்டர் பொருத்தப்படுகிறது. அரசைப் பொறுத்தவரையில் இது குறித்து பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது.

Investigation and checkings in plenty are being carried out to find out what are the things that are going on in reality என்பதனைக் கண்டறிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது. பல இடங்களில் கொக்கி போட்டு மின்சாரத்தைத் திருடுகிற முறை, இன்னும் பல இடங்களில் under-metering மூலமாக மின்சாரத்தை சில தொழில் அமைப்புகள் திருடுகிற முறை, இவையெல்லாம் ஏராளமாக. ஆங்காங்கே நடைபெற்று வந்த காலம் உண்டு. அதைத் தடுத்து நிறுத்துகிற பணியிலே தற்போது புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி line loss என்ற போர்வையிலேயும் மற்றும் transmission loss, distribution loss என்ற முறையிலே எல்லாம் மின் இழப்பு ஏற்பட்டு வருவதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இப்படி மின்சாரத்திற்கு ஒரு மீட்டர் உழவர் பெருமக்களுக்கும் பொருத்திவிடுவோமேயானால் உண்மையிலேயே அவர்கள் பயன்படுத்துகிற மின்சாரம் எவ்வளவு என்பதை அரசு தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதனுடைய காரணம் தஞ்சைப் பகுதி போக, தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் கிணற்றினுடைய ஆழம், கிட்டத்தட்ட 500 அடி, 600 அடி, 700 அடி என்ற சராசரி நிலையில் இருக்கிறது. அப்படி 500 அடி, 600 அடி, 700 அடி என்ற நிலையிலே ஆழமாக நிலத்தடி நீர் has gone down to the lowest ebb என்ற முறையிலே மிகக் குறைந்த அளவுக்கு நிலத்தடி நீர் சென்று விட்டது. ஒரு நாளைக்கு மோட்டார் போட்டால் 5 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டாரைப் போட்டால் குறைந்தது 2 மணி நேரத்தில் — சுமார் 2 மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே அந்த நீர் வற்றிவிடக் கூடிய நிலையில் தான் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கிணறுகள் எல்லாம், பம்பு செட்டுகள் வைத்து இருக்கிற கிணறுகள் எல்லாம் இயங்குகின்றன என்பதும் கூட மாண்புமிகு

உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இப்படி வெறுமனே இரண்டு மணி நேரம் மட்டுமே ஒரு நாள் முழுவதும் மின்சாரம் உழவர்களுக்குப் பயன்படுகிறபோது ரூ.2000 கோடி, ரூ.3000 கோடி அளவிற்கு மின்சாரம் உழவர்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு தவறான கணக்காக இருக்கிறது. ஒரு தோராய கணக்கு போடுகிறார்கள். 5 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் 10 மணி நேரம், 12 மணி நேரத்திற்கு ஓடினால் தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து கிணறுகளுக்குமாக அந்தக் கணக்கைப் போட்டால்தான், 2000, 2500 கோடி என்றெல்லாம் மின்சாரம் உழவர்களுக்குத் தேவைப்படக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகும். ஆனால் அது உண்மைக்கு மாறான ஒன்று. இவற்றையெல்லாம் கண்டு பிடிப்பதற்காகத்தான் மீட்டர் முறை கொண்டுவரப்படுகிறது. உழவர்கள் இவ்வளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை. உழவர்களால் மின் வாரியத்திற்கு இப்படிப்பட்ட இழப்பு இல்லை. இழப்பு என்பது line loss, distribution loss, மின் திருட்டு ஆகியவற்றால் போகிறதே ஒழிய, உழவர்களுக்கு இலவச மின்சாரம் தருகிற காரணத்தால் மின் வாரியத்திற்கு இத்தகைய இழப்பு இல்லவே இல்லை என்பதனை உழவர் பெருமக்களின் நலன் கருதி அவர்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாடும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் line loss இழப்பைத் தடுக்க, transmission loss, distribution loss—ஐத் தடுக்க உழவர்கள் பெயரிலே நடைபெறுகிற, தொழில் நடத்துகிற அந்த மின் திருட்டைத் தடுக்கத்தான் இந்த மீட்டர் முறை கொண்டுவரப்படும் என்று அவைக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்பதனை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே நான் இன்னும் ஒன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மைய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் இப்படி—reforms—Structural reforms, fiscal reforms—என்று பல்வேறு reforms நடவடிக்கைகளை அரசு தற்போது எடுப்பதாக நாங்கள் சொல்லி இருக்கிறோம். அது தேவையான ஒன்று தான். காரணம் நட்டத்தில் இயங்குகிற பொது நிறுவனங்கள் தொடர் நடத்தில் இயங்குகிறபோது அதனுடைய பாதிப்பு பொது மக்களுக்குத்தான் என்பதனை அவை உணரும் என்பதனை நான் நம்புகிறேன். பொது நிறுவனங்கள் நடத்தில் தொடர்ந்து இயங்குகிறபோது அப்படி அந்த நடத்தை ஈடுகட்ட—The Electricity Board, if it is continuing its loss-making position of 5000 crore rupees in a year என்ற முறையில் ஆண்டிற்கு 5000 கோடி இழப்பு என்ற தொடர் இழப்பு மின்சார வாரியத்திற்கு தொடர்ந்து இருக்குமானால் அந்த இழப்பை ஈடுகட்ட—ஒன்று மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும். அப்படி மின் கட்டணத்தை உயர்த்துகின்றபோது கூட பொதுமக்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல், நலிந்த நிலையிலே இருக்கிற

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மக்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல், உழவர் பெருமக்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல், அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதையும் மீறி அப்படி 5000 கோடி ரூபாய் மின்சார வாரியத்திற்கு நட்டம், அது தொடர் நட்டம் என்று வருகிறபோது, அதை ஈடுகட்ட அரசு மின் வாரியத்திற்கு மானியம் தர வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அரசு அப்படி மானியம் தர வேண்டிய நிலை ஏற்படுமேயானால், என்ன செய்ய வேண்டும்? வரி விதிப்பதைத் தவிர, வேறு வழி எதுவுமே இல்லை என்பதனை அவை உறுப்பினர்கள் நன்கு உணர்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வராமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், Reform என்ற முறையை நாம் கட்டாயம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-30)

அதைப்போலவேதான் போக்குவரத்துக் கழகங்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் தற்போது தொடர்ந்து நட்டத்திலே இயங்கி வருவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். தற்போது மட்டுமல்ல, பன்னெடு ஆண்டு காலமாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இப்படிப்பட்ட தொடர் நட்டத்தில் இருந்து வருகிற காரணத்தால் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும் இழப்பு ஏற்படுகிறது. மசலுக்கு வாங்கிய பணத்தை, வங்கிகளிடமிருந்து வாங்கிய பணத்தை gear box, clutch போன்ற உதிரிப் பாகங்களுக்கு வாங்கிய பணத்தைக்கூட மூன்று ஆண்டு காலமாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள் திருப்பிக் கட்ட முடியாத ஓர் அவல நிலை, தவணை தவறிய கடன்களாக மாறிவிட்ட காரணத்தால் அந்தப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு வங்கிகள் கடன் தர மறுத்துவிட்ட நிலை சென்ற ஆண்டு முன்னரே ஏற்பட்டு விட்டதைக்கூட அவைக்கு நான் தெளிவாக ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை தொடரக் கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய எண்ணம்.

முன்னர் 1967-68-லே நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்த அன்றைய நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மக்கள்தொகை மிக நெருக்கமாகவும், நல்லதொரு சாலை அமைப்பைக் கொண்டதாகவும் உள்ள தமிழகத்தைப் போன்றதொரு மாநிலத்தில் நெடுஞ்சாலை பஸ் போக்குவரத்து, அரசுக்கு வருமானத்தை ஈட்டித் தரும் முக்கிய ஆதாரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு நெடுஞ்சாலைத் துறையை, சாலைகள் நல்ல நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால், அதுவும்

இலாபகரமாக அந்தப் போக்குவரத்து இயங்குகின்ற காரணத்தால், நாட்டுடைமையாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார். எந்த நோக்கத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேருந்துகளை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார் என்பதனை அவை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தனியார் துறையிலே இயங்குகின்ற நெடுஞ்சாலை போக்குவரத்துத் துறை பேருந்துகள் எல்லாம் அபரிமிதமான இலாபத்தில் ஓடுகின்றன; சாலைகள் நல்ல நிலையிலே இருக்கின்றன; அப்படி வருகின்ற அந்த நல்ல இலாபம் அரசுக்கு வரட்டும், எனவே நாட்டுடைமையாக்கலாம் என்றுதான் சொன்னார். அன்றுகூட அண்ணா, டவுன் பஸ்ஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்பதனைக்கூட மாண்புமிகு C.P.I. (M) உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆனால் தற்போது இருக்கின்ற நிலை என்ன? கிட்டத்தட்ட 1025 கோடி ரூபாய் நட்பம் என்ற நிலை. அதுமட்டுமல்ல, ரூ.2000 கோடிக்கு மேலே நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கிய கடனை, பேருந்துக் கட்டணத்தை ஓரளவு உயர்த்தி ஓரளவு வருமானம் வந்தபோதிலும்கூட, அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத அளவுக்குத் தொடர்ந்து கடன் நிலை. இன்னும்கூட கிட்டத்தட்ட 6000 பேருந்துகள் மழைக் காலத்தில் ஒழுகுகின்ற நிலை. Foot Board-இல் காலை வைத்தால் தவறி கீழே விழுந்து அடிபட்டு இறக்கின்ற நிலை. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே கடந்த மூன்றாண்டு, நான்காண்டு காலத்திற்கு முன்னரே மாற்றப்பட வேண்டிய பேருந்துகளை மாற்றாத காரணத்தால், மக்களுக்குப் பலன் இல்லாத வகையில் எங்கு நின்றுவிடுமோ, எந்த இடத்தில் நின்றுவிடுமோ எந்த இடத்தில் accident ஆகுமோ, உயிர் போய்விடுமோ என்ற நிலையிலே கிட்டத்தட்ட 6000 பேருந்துகள் இன்னும் இயங்கி வருகின்றன. நாட்டுடைமைத் தத்துவத்தின் நோக்கம் வருவாயை ஈட்ட வேண்டும், மக்களுக்கு நல்ல வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். குறைந்த கட்டணத்தில் ஏழைகளின் நலன் காக்க வேண்டும். இது அன்று தமிழகத்தை ஆண்ட நமது மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய எண்ணக் கிடக்கையாக இருந்தது. ஆனால் அந்த எண்ணக் கிடக்கை நடைமுறையில் தற்போது எப்படி இருக்கிறது என்பதை மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி தொடர் நட்பம். தொடர் நட்பம் இருக்கிறதே, ஊழியர்களுக்குக்கூட ஊதியம் தர முடியாத அளவுக்குப் பல போக்குவரத்துக் கழகங்களில் கடன் வாங்கி சம்பளத்தைத் தரலாம் என்றாலும்கூட, கடன் தர வங்கிகள் முன்வராத நிலையில் ஓர் அவல நிலை, பொருளாதாரச் சீரழிவு, நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. இது மாண்புமிகு அவை உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த நிலை மாற வேண்டுமென்றால் பேருந்துக் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் என்ன செய்வது.

நாம் மைய அரசு அல்ல, மைய அரசுக்கு ஒரு huge deficit இருக்குமென்றால், ஒன்று, வெளிநாடுகளில் கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம் அல்லது பணத்தை, நோட்டை அவர்கள் அடித்துக்கொள்ளலாம். மாநில அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை. போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குத் தொடர் நடம். உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு ஊதியம் தர பணமில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே பேருந்துக் கட்டணங்களை உயர்த்துவதைத் தவிர, உழைக்கும் தொழிலாளர்களின் நலனை வேறு எப்படி, பேணிக் காக்க முடியும்? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அல்லது மக்களிடம் வரி போட வேண்டும். வரி போட்டால், வரி போடுகிறீர்களே, வரி போடுகிறீர்களே என்ற ஒரு குரலை எழுப்புகிற நிலை இன்று நாட்டிலே இருக்கிறது. வரியும் போடக் கூடாது, பேருந்துக் கட்டணத்தையும் உயர்த்தக் கூடாது. போக்குவரத்துக் கழகங்கள் தொடர் நடத்திலே கடன் வாங்க முடியாத நிலையிலே தொடர்ந்து இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும் என்றால், ஓடாத நிலையில் இருக்கிற, பழுதுபட்ட நிலையில் இருக்கிற 6 ஆயிரம் பேருந்துகளை மாற்றாமல், ஏழை மக்களுக்கு எப்படிப் பணி புரிவது? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பேருந்துக் கட்டணங்களை ஓரளவுக்கு உயர்த்தியபோது கூட, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களிடம், இந்த அளவுக்கு உயர்த்தினால்தான் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் தர முடியும், இந்த அளவுக்கு உயர்த்தினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு முறையாக போனஸ் தர முடியும் என்று நாங்கள் சொன்னபோது, மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் சொன்னார்கள், பேருந்துகளில் பயணம் செய்கின்ற மக்களெல்லாம், ஏழை, எளிய மக்கள் ஆயிற்றே, poverty line-க்குக்கீழே இருக்கிற மக்கள் எண்ணற்ற மக்களாக இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குத் தாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா, அதைச் செய்ய வேண்டாம் என்றுதான் எங்களிடம் சொன்னார்கள். எந்த வழியிலாவது கடனைப் பெற்று, எந்த நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்தாவது கடனைப் பெற்று, இவர்களுக்குப் போனஸைத் தந்துவிடுங்கள், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு தீபாவளி அன்று போனஸ் என்ற முறையை மாற்றுவது என் மனதிற்குப் பிடிக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள், உழைக்கும் வர்க்கத்தின்மீது மாறாத பற்றுள்ள அன்புத்தாய் அன்று எங்களிடம் சொன்னார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாங்கள் முயற்சி செய்தோம். பல நிதி நிறுவனங்களை அணுகினோம். நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிடம் கேட்டோம்.

Transport Development Finance Corporation இருக்கிறது. அதிலிருந்து எல்லாப் பணத்தையும் ஏற்கெனவே போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மாண்புமிகு

பொன்முடி ஆண்ட காலத்தில் கடனாகப் பெற்று அதை செலவழித்துவிட்டு, அதைத் திருப்பிக் கட்டாமல், வட்டியையும் கட்டாமல் TDFC கூட திவாலாகின்ற நிலைக்குக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருக்கிறது என்பதனை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களிடம் நாங்கள் எடுத்துச்சொன்னோம். 'அம்மா இப்படிப்பட்ட நிலை' என்று. அப்படியென்றால், ஏழைகளை பாதிக்காத வண்ணம் குறைந்த அளவுக்கு கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கட்டணம் விதிக்கப்பட்டது ஆனால் இந்த நிலையை ஏற்கெனவே வெள்ளை அறிக்கையிலே அவையிலே நாங்கள் சொல்லியிருந்தபோதிலும்கூட, விவாதம் பலவற்றை நாங்கள் மேற்கொண்டபோதிலும்கூட, ஏனோ புரியவில்லை, எங்களோடு தோழமையாக இருந்தவர்கள்கூட இந்தச் சங்கடத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இதை எதிர்த்தார்கள். இது ஒரு வேதனையான நிகழ்வு என்பதனை நான் அவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உடனே மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் சொன்னார்கள். (குறுக்கிடு). I am not yielding. நான் கடைசியில் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் இப்படி மக்கள் மத்தியிலே எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்றால், பேருந்துக் கட்டணத்தை இன்னும்கூட நாம் குறைத்துவிடுவோம் என்று மீண்டும் சொன்னார்கள். ஏழைகளுக்காக ஒடுகிற பேருந்துகளில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே, பேருந்துக் கட்டணத்தை இந்த அளவுக்கு உயர்த்தியும்கூட, தமிழ்நாட்டில்தான் மிகக் குறைவான பேருந்துக் கட்டணம் உள்ளது என்பதனை இங்கிருக்கிற அனைத்துக் கட்சிகளைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். பொதுமக்களும் நன்கு அறிவார்கள். பத்திரிகைகளும் நன்கு அறியும். ஆனாலும்கூட, மக்களைத் திசை திருப்புகிற பணியிலே அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியோடு சுயநல ஆதாயத்தோடு சிலர் அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறபோது, நன்கு விவரம் புரிந்தவர்கள்கூட இதை உணரவில்லையே என்பது வேதனையாக இருந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலையிலேதான், இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் குறித்து தற்போது எடுத்திருக்கிற முடிவு—பல வழித்தடங்கள் நட்டத்தில் இயங்குகிற வழித் தடங்களாக இருக்கின்றன. போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் it is a social obligation என்ற முறையிலே பல இடங்களில் நட்டம் என்றாலும்கூட, நட்டமான வழித் தடங்களில் கடந்த காலத்தில் பேருந்துகளை பல வழித்தடங்களில் விட்டார்கள். அப்படி பேருந்துகளை அவர்கள் விட்டபோதிலும், பல குளறுபடிகள் காரணமாக போக்குவரத்துத் துறை பெரு நட்டத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுவிட்டது. உங்களுக்குத் தெரியும். சிறுதொழில் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து மட்டும்தான் போக்குவரத்துத் துறைக்கு உரிய, மின்சாரத் துறைக்கு உரிய, உதிரி பாகங்களுக்கான

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

பொருள்களை வாங்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை, தமிழ்நாட்டின் தொழில்கள் காக்கப்பட வேண்டும், அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நம்பியிருக்கிற தொழிலாளர் வர்க்கத்தை காக்கவேண்டும் என்ற தாயுள்ளம் கொண்ட, தொழிலாளிகளுடைய பங்காளியாக விளங்குகின்ற நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அன்று ஆணையிட்டார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

முற்பகல் 10-40

தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தது. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் சிறு தொழிற்சாலைகளை மறந்தார்கள்; Tiny Factories என்பவற்றை மறந்தார்கள்; குடிசைத் தொழில்களை மறந்தார்கள்; தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்த தொழிற்சாலைகளை மறந்தார்கள். போக்குவரத்துத் துறை மூலமாக, மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக எப்படி ஆதாயம் கட்டுவது என்ற ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் தங்களை இழுத்துச் சென்று G.O.75 என்பதனைக் கொண்டுவந்து, என்ன செய்தார்கள்? தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்கள் எல்லாம் தரமான பொருட்கள் அல்ல; பிற மாநிலங்களிலே உற்பத்தியாகும் பொருட்கள்தான் தரமான பொருட்களாக இருக்கின்றன; எனவே போக்குவரத்துத் துறைக்குத் தேவையான, 20 ஆயிரம் பேருந்துகளுக்குத் தேவையான பாகங்களை வாங்குவது, body கட்டுவது போன்ற வேலைகள் எல்லாவற்றுக்கும் மின்சார வாரியத்திற்குத் தேவையான பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி பெறுமானமுள்ள பொருள்களை வாங்குவதெல்லாம் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கலாம். தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி ஆகின்ற பொருள்கள் தரங்கெட்டவை. இங்கேயிருக்கிற சிறுதொழில்களின் உற்பத்தியாளர்கள், இங்கேயிருக்கின்ற தொழில்துறைகள் எல்லாம் தரமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில்லை என்ற ஒரு காரணத்தைக் காட்டி, அந்த G.O.75-ஐக் கொண்டுவந்து வெளிமாநிலங்களிலிருந்து பொருளை வாங்கினார்கள். அப்படி வாங்கியதில் எப்படிப்பட்ட பொருளை வாங்கினார்கள்? உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த quality product என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, தரமான வாகனங்களுக்கு வேண்டிய பொருளை T.V.S. செய்கிறது. Sundaram Claytons, Lucas, Wheels India, Brakes India போன்ற பல நிறுவனங்கள் — அந்த T.V.S. Group மற்றும் பிற நிறுவனங்கள் ஆண்டுக்கு சுமார் 300, 400 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிற தொழிற்சாலைகள் ancillary units, subsidiary units என்று ஆபிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் உள்ளதுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. அப்படிப்பட்ட

தொழிற்சாலைகளிருந்து கூட போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்காமல், வடபுலத்து மாநிலங்கள், அண்டை மாநிலங்கள் — அங்கிருந்து எல்லாம் பொருள்களை வாங்கினார்கள். அப்படி வாங்கிய பொருள்கள் - T.V.S.-லிருந்து வாங்குகிற ஒரு பொருள் மூன்றாண்டு காலத்துக்கு வருமென்றால், அப்படி வெளிமாநிலங்களிலிருந்து வாங்கும் பொருள், தரமான பொருள் என்ற போர்வையிலே வாங்கிய பொருள் கமார் அறு மாத காலத்திற்குக்கூட வரவில்லை என்ற கருத்து இருக்கிறது.

சென்ற போக்குவரத்துக் கழகங்களினுடைய போராட்டத்தின்போது, பூந்தமல்லி டிப்போவிலே பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். 144 பேருந்துகளில் — 72 பேருந்துகள் நிற்குகொண்டிருக்கின்றன. ஓடாத நிலையிலே இருந்தன. என்னவென்று நாங்கள் பார்த்தோம். நானும் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே நேரடியாகச் சென்று பார்த்தோம். அந்த 72 பேருந்துகளில் தரமில்லாத Clutch plate தரமில்லாத Gear box, தரமில்லாத Spare parts வெளிமாநிலங்களிலிருந்து வாங்கிப்போட்ட காரணத்தினால் அவை பழுதடைந்து ஓட முடியாத நிலையிலே இருந்தன எனக் கூறப்பட்டது. 144 பேருந்துகளில் 72 பேருந்துகள் பட்டறையில் கிடக்கின்றபோது எப்படி வருமானம் வரும்? எப்படி ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் தர முடியும்? இந்த நிலை இருந்தது. இந்த நிலை மிக மோசமான நிலையாக, ஒரு தொடர் நிலையாக தமிழகத்தினுடைய அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் இருக்கிற காரணத்தால், தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய நலனைக் காக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உறுதியூண்டு இருக்கிற காரணத்தால், இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் காலாகாலம் வர வேண்டும்; அவர்களுக்குள்ள சலுகைகள் குறைக்கப்படக்கூடாது; அப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், போக்குவரத்துத் துறையை - போக்குவரத்துக் கழகங்களை viable-ஆக ஆக்க வேண்டும். That should be made economically viable என்ற முறையில்தான் நடத்தில் ஓடுகின்ற வழித்தடங்களை — மீண்டும் பேருந்துகளை அரசுப் பேருந்துகள் மூலமாக — அங்கு ஆதாயம் ஈட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கின்ற பேருந்துகள் என்ற முறையிலே சில வழித் தடங்களை—போக்குவரத்துக் கழகங்களை நாம் தனியாருக்கு விடவில்லை; சில வழித் தடங்களை — தனியாருக்கு விடுவதன் மூலமாக நமக்கு ஏற்கெனவே ஏற்பட்டு வருகிற நடத்திலிருந்து நாம் விடுபட முடியும்; நடத்திலிருந்து விடுபட்டுவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு, ஊழியர்களுக்கு காலத்தில் ஊதியத்தைத் தர முடியும்; சலுகைகளைத் தர முடியும்; இந்த நோக்கோடுதான் போக்குவரத்துக்

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

கழகங்களினுடைய சில வழித் தடங்களை நாம் தனியாருக்கு விட வேண்டுமென்ற முடிவை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைவிட இன்னும்கூட ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் இதுகுறித்துப் பேசிய மாண்புமிகு சகோதரி பாலபாரதி அவர்களுக்கும் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்க மாநிலம் ஏழைகளின் நலன் காக்கும் மாநிலம். அத்தகைய அரசுதான் அங்கு இருக்கிறது; உங்களுக்குத் தெரியும்; நாங்களும் உணர்வோம். ஆனால் அங்கே 50 சதவிகிதப் போக்குவரத்து தனியார் துறையிடம் இருக்கிறது என்பதை அவைக்கு நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

(முற்பகல் 10-45)

அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் ஒரு முறை, மேற்கு வங்கத்திலே பொது விநியோக முறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது மாண்புமிகு திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கிற பொது விநியோகத் துறையே தனியார் துறையிடம்தான் இருக்கிறது என்பதை அவை உணர வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அங்கும் கூட அரசுத் துறையிலே பொது விநியோகம் இருக்கிறபோது செம்மையாக அது நடைபெறாத காரணத்தால் பலன் ஏழை மக்களுக்கு செவ்வனே சென்றடையாத காரணத்தால், கட்டுப்பாடு விதித்துத் தண்டனை தர வேண்டுமென்றால் தனியார் துறை தவறு செய்கிறபோது தண்டிக்கிற அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்கிறது. நீங்கள் உடனே தடுத்துவிடலாம், அவர்களை நீக்கிவிடலாம், பிறரைக் கொண்டு வந்துவிடலாம். ஆனால் அரசே பொது விநியோக முறையை மேற்கொள்கிறபோது ஒரு Civil Supplies Corporation ஊழியர் அல்லது ஒரு கூட்டுறவு அங்காடியினுடைய ஊழியர் தவறு செய்கிறபோது அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற நிலையிலே அந்த முறை, அரசு மூலமாக பொது விநியோக முறை நல்ல முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்றுதான் மேற்கு வங்கத்திலேகூட பொது விநியோக முறையை, ஏழைகளுக்காக இருக்கிற அந்தத் திட்டத்தையே, கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்களுடைய உன்னத தத்துவத் திட்டமான அந்தப் பொது விநியோகத் திட்டத்தையே, மேற்கு வங்க மாநிலத்திலே தனியாருக்கு விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப்போலவே சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி நான் சொன்னேன். பேருந்துக் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள், மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள், P.D.S.—பொது விநியோகத் துறையிலும் சீரமைப்புக் கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இப்படி கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. நேற்று தெளிவாக நான் பேசுகிறபோது எடுத்துச் சொன்னேன். எப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை மைய அரசு மேற்கொள்கிறது, நமக்குத் தர வேண்டிய நிதிப் பகிர்வை, மைய அரசினுடைய வருவாய் நிதிப் பகிர்வை— ஆண்டுக்கு 590 கோடி ரூபாயை தமிழகத்திற்கு தற்போது குறைத்துவிட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல் வரும் ஆண்டிற்கு — கடந்த ஆண்டிற்குக்கூட 512 கோடி ரூபாயை பல காரணங்களைச் சொல்லி நிறுத்திவிட்டார்கள். ஒருபுறம் இப்படி நமக்கு நிதியை அவர்கள் தருவதில்லை. குறைத்து விடுகிறார்கள், வளர்ந்த மாநிலம் என்ற ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, நான் நேற்று விளக்கிச் சொன்னேன். இந்தியாவிலேயே கேரளா, மேற்குவங்கம், அங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற எல்லா மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது 12.5 சதவிகிதம் வேலையில்லாத மக்கள், பட்டினியில் வாடுகிற மக்கள், பரிதவிக்கிற மக்கள், below poverty line என்ற முறையிலே இருக்கிற மக்கள், தமிழகத்தில்தான் ஏராளம் என்று இருந்தபோதிலும்கூட இந்த மாநிலத்தை வளர்ந்த மாநிலம் என்று சொல்லிவிட்டு, அண்டை மாநிலமான ஆந்திர மாநிலத்திற்கு இரண்டாயிரத்து சொச்சம் கோடி ரூபாய் grant, பீகாருக்கு, உபி-க்கு என்று இப்படியெல்லாம் ஒரு வரையறையற்ற, ஒரு guideline இல்லாத காரணத்தால், grant தருவதிலே மைய அரசு பாரபட்சமான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்றும் எடுத்துச் சொன்னேன். மைய அரசிலே இடம் பெற்றிருக்கிற தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் மௌனிகளாக, ஆதாயம் கருதி, ஏதோ ஆதாயத்தைக் கருதி, என்ன ஆதாயம் என்று பிறகு நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இதுபோன்ற மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று அறிஞர் அண்ணா சொன்னார். அண்ணாவின்னுடைய தம்பி என்று தி.மு.க.-வினுடைய தலைவர் எப்போது பார்த்தாலும் சொல்லிக்கொள்கிறார். ஆனால் 1949-லே நேப்பியர் பூங்காவிலே அண்ணா அவர்கள் இந்த மாபெரும் இயக்கத்தைத் தொடங்கியபோது அண்ணாவைச் சாடிவிட்டு அண்ணா தொடங்கிய இந்தக் கட்சியிலே அந்த நாள் தன்னை அவர் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது நாடறிந்த உண்மை. அவைக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர் அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லிச் சொல்கிறார், அண்ணாவின்னுடைய தம்பியாகிய நான் மாநில உரிமைக்காக

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

வாதாடுகிறேன், போராடுகிறேன், அவையில் கூட தீர்மானம் போட்டோம், டெல்லிக்குச் சொன்னோம் என்று. நேற்று கூட எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர் பேராசிரியர், மாண்புமிகு துரைமுருகன் போன்றவர்களெல்லாம் இதைச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன? டெல்லியிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். டெல்லியிலே இருக்கிற ஆட்சியை தி.முக. தற்போது ஆண்டு வருகிறது. எப்படி ஆண்டு வருகிறார்கள்? அதிகாரத்தை எப்படிப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பது அவைக்குத் தெரியும். மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதற்காக நிதியை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியிலே அவர்கள் ஈடுபட்டால் தமிழ்நாடு மெச்சும், தாராள மனதோடு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியும் அவர்களைப் பாராட்டுவார்கள். அதற்கு மாறாக, இருக்கின்ற அதிகாரத்தை, காவல் துறை அதிகாரியை கன்னத்திலே குத்து, குத்து என குத்துவதற்கு பயன்படுத்துகிறார்களேயொழிய, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தமிழகத்திற்கு மைய அரசாங்கம் 590 கோடி ரூபாய், 512 கோடி ரூபாய் வர வேண்டிய நிதியை, தர வேண்டிய நிதியை, தார்மீகமாக வர வேண்டிய நிதியைத் தராமல் விட்டுவிட்டார்களே என்று கண்டிக்கிற பணியிலே அவர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்தவில்லை.

முற்பகல் 10-50

ஆந்திர மாநிலம் அதிக grant-ஐப் பெறுகிறது. ஆந்திர மாநிலத்திலே ஓர் அமைப்பு தற்போது உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த அமைப்பு Telecommunication தொடர்பான ஓர் அமைப்பு. Upcountry Linkage என்று சொல்லக்கூடிய ஓர் அமைப்பு. நூற்றுக்கணக்கான கோடி முதலீட்டிலே சன் டி.வி. நிறுவனம் அந்த அமைப்பை உருவாக்கி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. மையத்திலே இருக்கின்ற தி.முக. ஆட்சி இதுபோன்ற ஆதாயங்களை தங்களுக்குத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும், மைய அமைச்சரவையினுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அதில் அக்கறை செலுத்துகிறார்களேயொழிய, மாநிலத்திற்கு அதிக பணம் வர வேண்டும் என்பதற்காக எந்த முயற்சியிலும் அவர்கள் ஈடுபடவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் அங்கு ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. Economic Advisory Council என்ற ஒரு குழுவை மத்திய அரசு அமைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழு ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் "Reforms in the Petroleum Sector which calls for dismantling of Administrative Price Mechanism of Hydrocarbon" என்று சொல்லிவிட்டுச் சொல்கிறார்கள். "Reform in Power Sector, Labour Reform and introduction of user charges for Electricity and Irrigation and reform in Public Distribution

System should be pushed forward and all these reforms should be achieved within the deadline already set to the State Governments" என்று அவர்கள் ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த Reform Committee-யிலே உறுப்பினராக இருப்பவர் யார்? மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இதிலே மாண்புமிகு சின்ஹா, Deputy Chairman, Mr. K.C. Pant இருக்கிறார்கள். அடுத்த நிலையிலே இருப்பவர், தி.மு.க. ஆட்சி செய்யும் மைய அமைச்சரவையிலே பிரதான அமைச்சராக இருக்கின்ற Commerce and Industries Minister, முரசொலி மாறன். அடுத்து சுரேஷ் பாபு என்ற அமைச்சர், அஜீத்சிங் என்ற விவசாயத் துறை அமைச்சர், Disinvestment Minister அருண் சோரி மற்றும் அருண் ஜெட்லி போன்றவர்கள் எல்லாம் அந்தக் குழுவிலே இருக்கிறார்கள். இதை மாண்புமிகு C.P.I., C.P.M. இயக்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும், குறிப்பாக, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி, மற்றவர்களும் உணர வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். Draft Budget என்றுகூட நீங்கள் ஒன்று கொடுத்தீர்கள், அதிலேகூட, நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், Reform ஓரளவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் ஆதரவு தெரிவிக்கிற மைய அரசு, தற்போது நீங்கள் தொடர்பு வைத்திருக்கிற, தி.மு.க. மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிற மைய அரசு, அதிலே திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள் பிரதான உறுப்பினராக இருந்து முடிவு எடுக்கிறார்கள், ஆணையிடுகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட ஆணை? Reform in Power Sector ஒருபுறம். ஆனால், ஏழைகளைப் பாதிக்கின்ற அளவிற்கு Labour Reform என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்குதான் C.P.M. உறுப்பினர்களும், C.P.I. உறுப்பினர்களும் இதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். Labour Reform என்று சொல்கிறபோது, எந்த அளவிற்கு அதிலே உள்ள ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதனை நீங்கள் அதைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, அவர்களுடைய நலனிற்கு, அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சலுகைகளைப் பறிக்கின்ற அளவிற்கு முதலாளித்துவம் ஆங்கு தழைத்தோங்கி உழைக்கும் வர்க்கத்தை அழிக்கக்கூடிய அளவிற்கு Labour Reform Policy Guidelines are evolved at the instance of Mr. Maran and others. எந்த அளவிற்கு ஒரு பாதிப்பை அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதனை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏதோ இங்கு அரசியல் காழ்ப்புணர்வு காரணமாக தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சில நேரங்களில் சில மாறுபட்ட முறையிலே அரசியல் அணுகுமுறையிலே, அரசியல் பகடைக் காய்களை

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நகர்த்துகின்ற சூழல் ஏற்படலாம். ஆனால், எதிர்கால தமிழகத்திற்கு எப்படிப்பட்ட இன்னல், உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, மைய அரசால், அதுவும் குறிப்பாக, திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள் இடம்பெற்றுள்ள குழு மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான கொள்கை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவை உணர வேண்டும், நாடு உணர வேண்டும் என்பதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள் இருக்கின்ற அந்தக் குழுவிலே இன்னொரு முடிவை எடுத்து கட்டாய தாக்கீதாக அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், Introduction of user charges for Electricity and Irrigation. இதுதான் மிக முக்கியமான ஒன்று. நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நாங்கள் போட்டுவிடுவோம் என்ற அச்சம் இருப்பதாக தி.மு.க.காரர்கள் சொல்கிறார்கள். நாங்களா போட விரும்புகிறோம்? Assistance and loan linked reforms என்ற முறையிலே எங்களுக்கு தாக்கீது அனுப்பிவிட்டார்கள். அப்படி அதற்கு நாங்கள் ஒப்புதல் தரவில்லை என்றால் மாநில அரசுக்கு நிதியே ஒதுக்கமாட்டோம் என்று வரையறுத்து விட்டார்கள். அப்படி வரையறுத்துவிட்டு, உழவர்களுக்கு கட்டாய மின்சாரக் கட்டணத்தை நீங்கள் வசூலிக்க வேண்டுமென்று மட்டும் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடுகள்) இந்த ஒரு பாராவை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-55)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உரையை முடித்துவிடுங்கள், முடித்துவிடுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இல்லை. நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டீர்கள் என்று சொல்லவில்லை. நான் அதைச் சொல்ல வரவில்லை. (குறுக்கீடு) I will give you time. நான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கூறுவது ஏதோ உலகப் பொருளாதாரத் தத்துவத்தை, C.P.M., C.P.I. ஒத்துக்கொண்டதாக நான் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் கூட (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. (குறுக்கீடு) அதுதான் நான் சொல்ல வருகிறேன். நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டதாக நான் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் கூட உங்களது மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கிற நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு தாஸ் குப்தா அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறார்,

வெளியிலே பத்திரிகைகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், இப்படிப்பட்ட Reform Linked Assistance—இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால்தான் மாநிலங்களுக்கு உதவி என்று subject that falls under the State List of the Constitution அதிலே வருகின்றதைப்பற்றி மைய அரசு எங்களுக்கு தாக்கீது அனுப்பக் கூடாது. அந்த Reform-ஐ நடைமுறைப்படுத்துவது எங்களுடைய கடமை. Reform-ஐ நாங்கள் நடைமுறைப்படுத்த மாட்டோமா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பின்னர் விளக்குகிறேன். இந்த அணுகுமுறையை மேற்கு வங்கத்திலே அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். Reform வேண்டாமென்று மேற்கு வங்க அரசு சொல்லவில்லை. நாட்டுடைமைத் தத்துவத்திலேயிருந்து disinvestment in favour of private sector வேண்டாமென்றும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. அதற்கு நான் பிறகு வருகிறேன்.

நீங்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக நாம் குரல் எழுப்புகிறோம். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக மின்சாரக் கட்டணம் இலவசமாக இருக்க வேண்டும். உழுவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குகூட மிஞ்சாது என்ற அளவிற்கு வறுமையிலே வாடுகிற அந்த உழவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்ததே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய இந்த அரசுதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த முடிவை அன்றே எடுத்தது. அந்தக் கொள்கையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறார். அதிலும்கூட தி.மு.க. தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் வழக்கமாக உண்மையை திசை திருப்பி, உண்மைக்கு மாறான செய்தியைத் தொடர்ந்து எழுப்புகிற காரணத்தால், மக்களைத் திசை திருப்பி விடலாம் என்ற கோயபல்ஸ் தத்துவத்தை அவர் நம்புகிற காரணத்தால் சொல்லிச் சொல்லி இலவச மின்சாரத்தை உழவர்களுக்குத் தந்ததே நான்தான் என்று உண்மைக்கு மாறான ஒரு செய்தியை மக்களுக்குச் சொல்லி, விளம்பரப்படுத்தி, ஆதாயம் தேடுகிற பணியிலே ஈடுபட்டார். நாடு அதை அறியும், அவையும் அறியும். இலவச மின்சாரத் திட்டத்தை உழவர் பெருமக்களுக்கு இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே முதன்முறையாகக் கொண்டு வந்தது. இரட்டை இலைச் சின்ன ஆட்சிதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசியல் ஆசான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம்தான். திரு. கருணாநிதி என்ன செய்தார் என்பதனைக் கேட்பதற்கு அவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பினேன். அவர்கள் இதைக் கேட்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஒருவேளை இவற்றையெல்லாம் கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாது என்ற நிலையிலே

அவர்கள் தொடர்ந்து வெளியிலே இருக்கிறார்களோ என்ற எண்ணம்கூட எனக்கு எழுகிறது. ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சி காலத்திலே ஒரு சலுகையைத் தந்தார்கள் புரட்சித் தலைவர் என்ன சலுகையைத் தந்தார். குறு நில விவசாயிகளுக்கு, சிறு விவசாயிகளுக்கு, இலவச மின்சாரத் திட்டம் என்றுமே இருக்குமென்று சொன்னார். பெரும் விவசாயிகளுக்கு Horse Power ஒன்றுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு பம்பு செட்டுக்கு 75 ரூபாய் என்று கொண்டுவந்தார். ஆனால், திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனபோது அவர்கள் ஏழையெளியவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. மற்ற உழைக்கும் வர்க்கத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. மூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்பதிலே அவருக்கு அக்கறையில்லை. அதை விட்டுவிட்டு பெரும் விவசாயிகளுக்கு நான் இலவச மின்சாரத்தைத் தருகிறேன் என்று கொண்டு வந்தார். இவர்தான் ஏழைகளின் பங்காளனா? இவர்கள்தான் ஏழை மக்களை வாழ்விக்கின்றவர்களா? நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதுதான் உண்மை நிலை.

தற்போது டெல்லியிலே இருக்கிற தி.மு.க. ஆட்சி — திரு. முரசொலி மாறன் தான் இடம் பெற்றுள்ள குழு மூலம் தமிழகத்திலுள்ள உழவர்கள் தலையிலே எப்படி அடிக்கிறார். அவர்கள் வயிற்றிலே எப்படிக் கை வைக்கிறார் என்றால், கட்டாயமாக Mandatory direction for introduction of user charge for electricity. உழவர்களுக்கு உட்பட இந்த தாக்கீதை மைய அரசு அனுப்பியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல irrigation அதாவது விவசாயிகள் எல்லாம் தண்ணீர் பெறுகிறார்கள். பல இடங்களில் அணைக்கட்டுகள் மூலமாக, ஏரிகள் மூலமாக தண்ணீரைப் பெறுகிறார்கள். அப்படி பயிரைப் பயிரிடுவதற்குப் பெறுகின்ற தண்ணீருக்கும், உழவர்களுக்கு தக்க வரியினை விதிக்க வேண்டும் என்ற உத்தரவினை திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள் தலைமையிலான குழு இன்று அந்த ஆணையை இட்டிருக்கிறது. அப்படி “User charge linked financial assistance alone would be given for irrigation programmes, irrigation projects meant for agro-developmental activities” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை, விவசாயிகளுக்குப் பாதகமான நிலையை எடுத்து வருவது மைய அரசு. அந்த மைய அரசிலே இடம் பெற்றிருக்கிற திரு. முரசொலி மாறன், உழவர்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக பற்பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பதனை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

P.D.S. - Public Distribution System-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு Reforms கொண்டுவர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள்

விரும்பினார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஏழைகளுக்கு மட்டுமே மலிவு விலையிலே உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். பணம் படைத்தவர்களுக்கு அது தேவையில்லை; உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களுக்குத் தேவையில்லை; திரு. மணி அவர்களுக்குத் தேவையில்லை; திரு. ஞானசேகரன் அவர்களுக்கும் தேவையில்லை. தி.மு.க. ஆட்சியினுடைய நடைமுறை உங்களுக்குத் தெரியும். யார் வேண்டுமென்றாலும் ரேஷன் கடைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த நிலை, இது ஒரு பாவ காரியமான நிலை. பணம் படைத்தவர்கள், வசதி படைத்தவர்களுக்கு மலிவு விலையிலே உணவுப் பொருட்கள் என்ற நிலை மாறி, அந்தப் பலன் சற்று அதிகமாக ஏழைகளையே சென்று சேரட்டுமே. வறுமைக்கோட்டு நிலைக்குக் கீழே வாழ்கிற ஏழைகள்—ஏராளமாக—35 சதவிகிதத்திற்கும் மேல் இருக்கின்ற தமிழகத்தில் அந்த ஏழைகள் பட்டினி இருக்கக்கூடாது. Poverty alleviation is my prime object என்ற முறையிலே வறுமை ஒழிப்புதான் என்னுடைய வாழ்நாளின் உன்னதத் திட்டம் என்று புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பொது விநியோக முறையிலே ஒரு சீரமைப்பைக் கொண்டுவந்து, வசதி படைத்தவர்கள் மலிவு விலையிலே பொருட்களை வாங்குகிற அந்த நிலையை மாற்றி, ஏழைகளுக்கு இன்னும் அதிக சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே அந்த முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் தற்போது திரு. மாறன் பிரதானமாக இருக்கிற, டெல்லியிலே இருக்கிற அந்தக் குழு ஒரு Mandatory direction அனுப்பியிருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள், “Introduction of reforms in public sector should be pushed forward before the deadline stipulated by Government of India” என்று தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அப்படியொரு reform செய்ய வேண்டும் என்றதான் ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டு, யார் உண்மையிலேயே ஏழ்மை நிலையில் இருக்கிறார்கள், யார் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கணக்கெடுப்பிற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். உடனே தி.மு.க.-வினர், அவர்கள் கடந்த காலத்திலே செய்த தவறுகள் வெளிவந்து விடுமே என்ற அச்சத்தின் காரணமாக ஆங்காங்கு எல்லோரையும் தூண்டிவிட்டு, சில இடங்களில் வன்முறையைக்கூட தூண்டிவிட்டு, அந்தக் கணக்கெடுப்பை சரியான முறையில் நடைபெற முடியாத அளவிற்கு கூக்குரல் எழுப்பி, உண்மைக்கு மாறான தகவலை தமிழகத்தில் பரப்பி, ஐயோ, ஐயோ ஏழை மக்களே, உங்கள் எல்லோருக்கும் புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு அரிசியினுடைய விலையை 9 ரூபாயாக உயர்த்தப் போகிறது என்ற உண்மைக்கு மாறான செய்தியை, கோயபல்ஸ் செய்தியைத் தொடர்ந்து பறைசாற்றினார்கள். எப்படியேனும் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலே, தொல்லை தரவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கோடு, ஒரே கழிப்புணர்வோடு, ஒரே பொறாமையுணர்வோடு, ஒரே ஆற்றாமையுணர்வோடு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் மேற்கொண்ட சதித் திட்டத்தின் காரணமாக இந்தப் பொது விநியோகத் துறையில் பணம் படைத்தவர்கள் பெறுகின்ற பலனைக் கண்டறியக்கூடிய வாய்ப்பைக்கூட தள்ளிவைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைக்கு நாங்கள் வந்துவிட்டோம். ஆனாலும்கூட, திரு. மாறன் அவர்களின் குழு டெல்லியிலிருந்து அத்தகைய கட்டளையை Reforms செய்யுங்கள் என்ற கட்டளையை ஒருபுறம் இடுகிறார்கள். இங்கே அவருடைய மாமன் அவர்கள் மக்களைத் தூண்டிவிட்டு, கடந்தகால குறைகள் மக்களுக்கு, பொதுமக்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அந்தக் கணக்கெடுப்பை நடத்துவதற்குத் தடைக் கல்லாக இருக்கிறார். ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும், எந்தச் சூழலிலும் ஏழை மக்களுக்கு 3½ ரூபாய்க்கு மேல் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சல்லிக்காகக் கூட அரிசியின் விலை உயர்த்தப்பட மாட்டாது என்பதனைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதனை நான் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது இந்த Disinvestment policy - Disinvestment of shares in public sector and privatisation of selected routes of S.T.U. என்ற கொள்கையை நாங்கள் அறிவித்ததற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் மாறுபட்ட கருத்தை இதுகாறும் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இந்த Disinvestment policy கூட மைய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு அனுப்பி இருக்கிற தாக்கீதுகளில், கட்டளைகளில் முக்கியமான ஒன்று. இப்போது - Reform linked assistance என்ற முறையிலே அதையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்களைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்பது ஒரு கட்டாயம். அப்படி சீர்திருத்தினால் புதிய பேருந்துகளை வாங்குவதற்கு பணம் தருவார்கள். மின்சார வாரியத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய கட்டளை. அப்படி சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தால் மின்சார வாரியத்தினுடைய நலனைப் பாதுகாக்க மைய அரசு பணம் தரும், இல்லையென்றால் பணம் தராது. ரூபாய் 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம், 7 ஆயிரம் கோடியென் நடடம் ஆகும். அடுத்த ஆண்டு மின்வாரியத் தொழிலாளர்களுக்கும், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஊதியம்

தர முடியாத நிலைகூட ஏற்பட்டுவிடும். இது மைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற அணுகுமுறை. W.T.O.-வில் அவர்கள் கையெழுத்து இட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் மாநிலங்களை எல்லாம் அவர்கள் வற்புறுத்துகிற காரணத்தால், பண அதிகாரம் நம்மிடையே இல்லாத காரணத்தால், மைய அரசினுடைய அனுமதி இல்லாமல் வெளியிலிருந்துகூட நாம் கடன் வாங்க முடியாத நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

நம்முடைய Autonomous Bodies - TWAD, TIDCO போன்ற அமைப்புகள் மூலமாக வெளியிலே கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை கடந்த காலத்திலே இருந்தது. ஆனால் மாநில அரசுகளை எல்லாம், முனிசிபாலிட்டியைவிட மிகக் கேவலமான நிலைக்கு, அதிகாரமற்ற ஒரு அமைப்புகளாக உருவாக்குகின்ற பணியில் முரசொலி மாறன் அவர்கள் இருக்கின்ற டெல்லி அரசு இப்போது நடைமுறையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் தற்போது TIDCO, TWAD போன்ற அமைப்புகள் மூலமாக நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து, Nationalised Banks-களிடமிருந்து கடன் வாங்கி வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ளலாம் என்றாலும் கூட அதற்கும் முட்டுக்கட்டையிட்டு இப்படிப்பட்ட நிலையையும் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற பணி என்ன? தற்போது மைய அரசுக்குச் சொந்தமான 27 பொது நிறுவனங்களை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்து திரு. முரசொலி மாறன் பிரதான மெம்பராக இருக்கின்ற அந்தக் குழு, அந்த முடிவினை மேற்கொண்டு அவற்றை ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். Air India Limited, Bharat Brakes and Valves Limited, Bharat Pumps and Compressors Limited, Hindustan Cable Limited, Hindustan Insecticide Limited, Hindustan Organic Chemicals Limited, Indian Airlines, Hindustan Zinc Limited, Indian Pharmaceuticals Corporation, India Tourism Development Corporation, Madras Fertilizers Limited, Maruthi Udyog Limited, Minerals and Metal Trading Corporation, National Fertilizers Limited, Trabha Tools Limited, Scooters India Limited.

உங்களுக்குத் தெரியும் B.S.N.L. இதுபோன்ற 27 அமைப்புகளை தனியாருக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற முடிவை திரு. மாறன் அவர்கள் பிரதான உறுப்பினராக இருக்கின்ற அந்தக் குழு முடிவெடுத்து அதை நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. இதிலே முக்கியமான ஒன்று என்னவென்றால், நட்டத்தில் இயங்குகின்ற நிறுவனங்களை தனியாருக்கு விடுவது என்பது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 5 ஆயிரம்

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

கோடியிலிருந்து 6 ஆயிரம் கோடி வரை இலாபத்தில் இயங்குகிற B.S.N.L. அமைப்பை எதற்காக தனியாருக்கு விட்டார்கள்? அந்தக் குழுவிலே திரு. மாறன் ஏன் இடம் பெற்றிருந்தார்? ஏன் இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை எடுத்தார்? தி.மு.க. ஆட்சிபுரிகின்ற மைய அரசு இத்தகைய அணுகுமுறையை, மக்கள் விரோத அணுகுமுறையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்த்து குரல் எழுப்ப வேண்டும். அந்தக் குரல் டெல்லி வரை ஒலிக்க வேண்டும், எல்லோரும் இதற்கு உறுதுணை புரிய வேண்டும். C.P.M. உறுப்பினர்களுக்காக இதை நான் சொல்லுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல. தற்போது Bharat Aluminium Company, B.S.N.L., Modern Foods, Indian Tourism Development Corporation, Indo-Burma Petrol Limited, Hindustan Teleprinters Limited என்ற அமைப்புகளை எல்லாம், இலாபத்தில் இயங்குகிற அமைப்புகளை எல்லாம் தனியாருக்கு தாரைவார்க்கின்ற முடிவை எடுத்திருப்பது யார்? டெல்லியிலே இருக்கிற Industries Minister திரு. முரசொலி மாறன் இடம் பெறும் குழு இந்த முடிவை எடுத்திருக்கின்றது. இங்கே வந்தால், தமிழகத்தில் சோஷலிச தத்துவத்தைப் பேசுகிறார்கள். இங்கே வந்தால் தமிழகத்தில் ஏழைகளுக்காக உழைக்கின்றவர்கள் நாங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தி.மு.க. தலைமையினுடைய சுட்டுவிரல் அசைவுக்கு அடுகிற, டெல்லியிலே இருக்கிற Industries Minister திரு. மாறன் குழு இப்படி ஏழைகளுக்கு விரோதமாக, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக, இலாபத்தில் இயங்குகிற அமைப்புகளை எல்லாம் தனியாருக்கு விட்டுவிடுகிறார்களே, இதுகுறித்து மேற்கு வங்கத்திலே ஆளுகின்ற உங்களது ஆட்சி போராட வேண்டும், போர்க்கொடி எழுப்ப வேண்டும்.

VAT - Value Added Tax என்பதற்கு மைய அரசு ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறது. இந்த Value Added Tax-ஐப் பொறுத்தவரையில் உலகத்திலே பல நாடுகளில் நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது. பல நாடுகளில் அது தோல்வியைத் தந்திருக்கிறது; தோல்வியைச் சந்தித்திருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது மேற்கு வங்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லி, மேற்கு வங்கத்தினுடைய ஆட்சி ஓர் இடதுசாரி ஆட்சி என்றெல்லாம் சொன்னதை நீக்கிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: திரு. பழனிசாமி அவர்களே, நான் உங்களுக்கு 5 நிமிடம் time கொடுக்கிறேன். அப்புறம் சொல்லுங்கள்.

[2002 ஏப்ரல் 9]

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மத்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட 'POTA' சட்டத்தைக்கூட நாங்கள் பயன்படுத்தமாட்டோம் என்று சொல்கிற ஒரு அரசு உண்டு என்று சொன்னால் இந்தியாவிலேயே அது மேற்கு வங்கம் தானே தவிர, வேறு எந்தவொரு மாநிலமும் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

திரு. கே. சி. கருணாகரன்: தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுவது திரு. ஹேமச்சந்திரனா அல்லது திரு. ஜி. பழனிசாமியா என்று எனக்குச் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. (சிரிப்பு)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே.....

திரு. கே.சி. கருணாகரன்: தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: உங்கள் கருத்தை நான் மதிக்கிறேன். நான் ஒன்றும் உங்களைக் குறை சொல்லவில்லை. நான் சொல்லியதற்குக் காரணம் (குறுக்கீடு) இல்லை. இல்லை, கடைசியிலே நான் உங்களுக்கு time கொடுக்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், மைய அரசு எப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்று சொன்னேன். போக்குவரத்துக் கழகங்களை நாட்டுடைமையாக்கிவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதிப்பு வந்துவிடாதா என்று ஒரு கேள்வியை நீங்கள் எழுப்பிய காரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன்; இங்கே இருக்கின்ற நிலை, போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நடத்தில் இயங்குகின்றன. அதைச் சீர்திருத்தவில்லை, செம்மையப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் அடுத்த மாதம் சம்பளம் கொடுக்கவே வழியில்லை; ஆனால் டில்லியிலே திரு. மாறன் அவர்கள் இங்கு போராட்டத்தை, அதுவும் போக்குவரத்துத் தொழிலாளிகளுடைய போராட்டத்தை, இரவு பகல் என்று பாராமல் கண் விழித்து, தள்ளாடுகிற வயதில், போக்குவரத்துப் போராட்டம் வெற்றி பெற்றுவிட்டால், அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு, புரட்சித் தலைவி ஆட்சிக்கு தொல்லையைத் தந்து வெற்றி பெற்றுவிடலாம் என்று கனவு கண்டுகொண்டு தி.மு.க.வினுடைய தலைவர் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ, புரிந்தோ புரியாமலோ வெள்ளை அறிக்கையில் விளைவுகளைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லியிருந்தபோதும், நீங்களும் அதை உணராமல் இருந்தீர்களே என்ற ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன். இலாபத்தில்

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஒடுகிற நிறுவனங்களையெல்லாம், தனியாருக்குத் தாரைவார்க்கிறபோது ஆங்கு தொழிலாளிகள், எந்த அளவிற்கு பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதனை ஓர் அகில இந்தியப் பிரச்சினையாக நீங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உங்களுக்கு இதைச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இப்போது உங்கள் மாநிலத்திற்கு நான் வருகிறேன். West Bengal-க்கேகூட வருகிறபோது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, அவர்கள் மாநிலம் தமிழ்நாடு. (சிரிப்பு)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: உங்களுடைய கொள்கை அரியணை ஏறியிருக்கிற மாநிலமான மேற்கு வங்கத்திற்கு வருகிறேன். அங்கு கூட ஒரு முடிவை தற்போது எடுத்திருக்கிறார்கள். 13 different electronic units of Webrail Limited - உங்கள் மாநிலத்திலே, 13 தொழிற்சாலைகளை (குறுக்கீடு) உங்களுடைய உணர்வுகளை (குறுக்கீடு) மன்னிக்க வேண்டுகிறேன், மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். கம்யூனிச இயக்கம் ஆட்சியிலே இருக்கிற மேற்கு வங்கத்திலே 13 தொழிற்சாலைகள் தற்போது Disinvestment செய்யப்பட வேண்டும். தனியார் துறைக்கு விடப்பட வேண்டுமென்ற முடிவு அங்கும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு அந்தத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாதா? நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) அப்படி அவர்கள் எடுத்த முடிவுக்குக் காரணம், திரு. தாஸ் குப்தா அவர்களிடம் பேசினேன். மைய நிதியமைச்சர் அவர்களிடமும் கலந்துகொண்டுதான் பேசுகிறேன். அவர்கள் அணுகுமுறையை தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை, அவர்கள் மேற்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம்— அந்தத் தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் தனியாருக்குத் தருகிறபோது, V.R.S.-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும், நல்ல ஊக்கத் தொகையாக V.R.S.-க்குத் தருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தொடர்ந்து நடத்தினாலே இந்த அமைப்புகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறபோது, அரசுக்கு வருவாய், பணத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறபோது, அரசினுடைய பணச் சுமை குறையும். அந்தத் தொழிலாளிகள் பாதிக்காமல், அந்தத் தனியார் நிறுவனங்கள் அவர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பைத் தர வேண்டுமென்ற முறையிலே நாங்கள் அதை நாட்டுடைமையிலேயிருந்து விடுவித்து தனியாருக்குத் தருகிறோம் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அந்த அணுகுமுறையில்தான் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் அரசு பேருந்துகளைத்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 ஏப்ரல் 9]

தனியார்மயமாக்குகிறபோது அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வித பாதிப்பையும் கட்டாயம் தராது. வழக்கமாகத் தரப்படுகின்ற V.R.S.-னுடைய சலுகை அளவு கட்டாயம் தொழிலாளர்கள் மனம் மகிழக்கூடிய அளவுக்கு உயர்த்தப்படும். அந்தத் தனியார் நிறுவனங்களில் அவர்கள் வேலை பெறக்கூடிய வாய்ப்பினையும் மேற்கு வங்க அரசைப் போலவே தனியாருக்கு விடுகின்றபோது அத்தகைய பாதுகாப்பை உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய நலனில் அக்கறையுள்ள மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களினுடைய அரசு கட்டாயம் நடைமுறைப்படுத்தும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதனை நான் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

(முற்பகல் 11-15)

இன்னும் முக்கியமான ஒன்று, திரு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை. சிமெண்ட்டைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். சென்ற முறைகூட அவையில் இதுபற்றி நான் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னேன். எத்தகைய ஒரு தவறான அணுகுமுறையை, பாக்மான அணுகுமுறையை மைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதனை மக்கள் உணர வேண்டும் என்பதற்காக இதனை நான் சொல்கின்றேன்.

சிமெண்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு 'Cartel' உருவாகியிருப்பது நாடறிந்த ஓர் உண்மை. நாட்டிலே கட்ட வேலை தற்போது பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. திரு. சிதம்பரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த 'Money Bill' காரணமாக பணப் புழக்கம் இந்தியத் திருநாட்டிலே குறைந்துவிட்ட காரணத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்பையும் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற inflationary trend-ஐயும் நாடு நன்கு அறியும்.

உழவுக்கு அடுத்து, நெசவுக்கு அடுத்து, கட்டடத் தொழில் பெரும்பாலும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குகிற ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கின்ற மக்கள் எண்ணற்ற அளவில் இருக்கின்றார்கள். இப்படி இருக்கின்றபோது சிமெண்ட் மூலமாக எப்படி கொள்ளையடிப்பது என்ற ஒரு திட்டத்தை பலர் வகுத்தார்கள், உருவாக்கினார்கள். அப்படி வகுத்த திட்டம்தான் இந்த 'Cement Cartel' என்ற திட்டம். அவைக்கு ஏற்கெனவே இது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக 1 மூட்டை சிமெண்ட் உற்பத்தியாவதற்கு 80 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது என கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், சிமெண்டிற்கு வேண்டிய முக்கிய மூலப் பொருள் சுண்ணாம்புக் கல். அடுத்து அதற்கு வேண்டியது எரிசக்தி.

வரவு-செலவுத் திட்டம்,

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

சிமெண்ட் ஃபேக்டரியைப் பொறுத்தவரைக்கும், they are permitted to have their own energy generated within the factory. அதனால் உற்பத்திச் செலவு என்பதும் அவர்களுக்குக் குறைவு. அந்தச் சுண்ணாம்புக் கல்கூட அரசுக்குச் சொந்தமான பூமி. லீசுக்குத் தருகிறோம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு. மிகக் குறைந்த அளவிலே அதற்கொரு தொகையை வசூலித்துக்கொண்டு லீசுக்குத் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். எனவே சிமெண்ட்டினுடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகக்கூடிய வாய்ப்பு எந்தக் காலத்திலுமே ஏற்படாது.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே சிமெண்ட்டினுடைய விலை 65 ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு புரட்சித் தலைவி ஆட்சிக் காலத்திலே 65 ரூபாயாக இருந்த சிமெண்ட் விலை — உங்களுக்குத் தெரியும் — 80 ரூபாய், 85 ரூபாய் என உயர்த்தப்பட்டது. திடீரென பல ஆண்டுகாலமாக தொழிலிலிருந்து விலகி நின்ற ஒருவர் India Cement Factory-க்கு அதிபராக வந்தார். அந்த நிறுவனத்திற்குச் சொந்தக்காரரான திரு. கே.எஸ். நாராயணன் அவர்களோ அல்லது திரு. சங்கர் அவர்களோ அதிலே ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாத அளவிற்கு ஆங்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது.

திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் பாரதத்தினுடைய பிரதம அமைச்சராக இருந்தபோது என்று நினைக்கிறேன். financing institution control-லில் இருந்த இந்தியா சிமெண்டுக்குச் சொந்தமான ஷேர்களெல்லாம் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அந்தத் தனியார் ஷேர்களை யார் பணம் கொடுத்து வாங்கினார்கள் என்பதை அவை புரிந்துகொள்ளும் என எண்ணுகிறேன். பணம் படைத்தவர்கள், பணம் வைத்திருந்த ஓர் அரசியல் கும்பல் ஏன் உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல, பெயரைச் சொல்லாவிட்டாலும்கூட அந்த கோபாலபுர கும்பலைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தக் கும்பலுடைய பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தொழிலிலிருந்து விலகி நின்ற சீனிவாசன் ஒரு ஹோட்டலை, ஒரு சிறு ஹோட்டலை வைத்துக்கூட நடத்த முடியவில்லை என்ற நிலையிலே இருந்த திரு. சீனிவாசன், இந்தியா சிமெண்ட் அமைப்புக்கு திடீரென தலைவராக வருகிறார். அந்த ஷேர்கள் எல்லாம் அவர் பொறுப்புக்கு வருகிறது. நலிந்த நிலையிலே இருந்த இந்தியா சிமெண்ட் பேக்டரி சங்ககிரியிலே அதை விரிவாக்குகிறது, நெல்லையிலே தாழையூத்திலே அது விரிவாக்குகிறது. பெரம்பலூர் மாவட்டத்திலே என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு கொண்டு வருகிறது.

(முற்பகல் 11-20)

அதுமட்டுமல்ல. ஆந்திர மாநிலத்திற்குச் செல்கிறார்கள். எரகுண்டலா சிமெண்ட் பேக்டரியை வாங்குகிறார்கள். பிரியங்கா சிமெண்ட் ஃபேக்டரியை வாங்குகிறார்கள். கோரமண்டல் சிமெண்ட் ஃபேக்டரியை வாங்குகிறார்கள். ராசி சிமெண்ட் ஃபேக்டரியை வாங்குகிறார்கள். இப்படி எண்ணற்ற சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் வாங்கப்படுகின்றன. தொழிலே நடத்த முடியவில்லை என்று வீட்டிலே முடங்கிக் கிடந்து, பின்னர் சிங்கப்பூருக்கு அன்று பிழைப்பிற்காகச் சென்றிருந்த அந்த சீனியாசன் அவர்களுக்கு இப்படி இந்தியாவிலேயே ஒரு மாபெரும் சிமெண்ட் தொழில் அமைப்பு அவர் அதிகக்கத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. கோபாலபுரத்துப் பணம் அதற்கு உறுதுணையாக நின்று. இது உலகறிந்த உண்மை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உடனே திட்டத்தைத் தீட்டுகிறார்கள்.

TANCEM அமைப்பு, அரசு அமைப்பு இருக்கிறது. அது பழைய அமைப்பு. அந்த அமைப்புக்கு வேண்டிய அதிகாரிகளைக் கொண்டு வருகிறார்கள். Cost of production of cement per kilo, per bag என்னவாகும் என்று ஒரு கணக்கிடுகிறார்கள். உயர்த்திய கணக்கைப் போடுகிறார்கள். 'Cement Cartel' உருவாக்கப்படுகிறது. சபாரத்தினம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவர் வரவழைக்கப்படுகிறார். 'Cement Cartel'-க்கு பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்படைத்துவிட்ட பிறகு, சிமெண்ட் விலையை உயர்த்துவது எப்படி என்று சொல்லி உயர்த்திவிடுகிறார்கள். 150 ரூபாய், 160 ரூபாய், 180 ரூபாய் என்று சிமெண்ட் விலையை உயர்த்திவிடுகிறார்கள். அப்படி சிமெண்ட் விலையை உயர்த்திவிட்டு உடனே, உங்களுடைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த, நமது மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களுடைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மறைந்த பெரியவர் ஐயா மூப்பனார் அவர்கள் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார். ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து சிமெண்ட் வரவழைக்கப்பட்டு மிகக் குறைந்த விலைக்கு தமிழகத்தில் விற்கின்ற ஏற்பாட்டை - நீங்களே அந்த ஏற்பாட்டை மேற்கொண்டீர்கள். ஆந்திர மாநிலத்திலே சிமெண்ட் 110 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் சிமெண்ட் 180 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. 'Cartel'-ஐ உருவாக்குகிறார்கள். அந்த 'Cartel'-லிலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மற்ற அதிபர்களைக் கூப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் ஒத்துழைக்கவில்லையென்றால், These are all large scale industries. Large scale industries are falling under the purview of the Central Industry Ministry என்று அச்சுத்துகிறார்கள். பல தொல்லைகள். விரிவாக்கம்

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கிட்டாது. எத்தகைய தொல்லைகளையும் செய்துவிட முடியும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக மற்ற சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இவர்கள் இருகிற கட்டளைகளுக்கு ஆட்படுகிறார்கள். அப்படி ஆட்பட்ட பிறகு சிமெண்ட் விலை அப்படியே இருக்கிறது. மூப்பனார் ஐயா அவர்கள் எடுத்த முயற்சியும் பயன் பெறவில்லை. மூப்பனார் ஐயா அவர்கள் எழுப்பிய இந்தக் குரலை இந்திய துணைக் கண்டத்தில் உள்ள பிறரிடமும் சொன்ன காரணத்தால், மாண்புமிகு எங்கனது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தக் குரலை, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒலித்த காரணத்தால் எதிர்ப்பு வந்தது. உடனே வெளிநாடுகளிலிருந்து சிமெண்ட்டைக் கொண்டு வரலாம். இந்தோனேஷியாவிலிருந்து கொண்டு வரலாம், கொரியாவிலிருந்து கொண்டு வரலாம், அப்படிக் கொண்டு வருகிறபோது ஆங்கு இருக்கின்ற சிமெண்ட் மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறது. கொண்டு வரலாம் என சிமெண்ட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள். உடனே ஒரு முயற்சியிலே ஈடுபட்டார் டெல்லியிலே இருக்கிற Commerce Minister. சிமெண்ட் வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டுமென்றால் that falls within the purview of Union Commerce Ministry. எனவே அவர் என்ன செய்கிறார்? சிமெண்ட் இறக்குமதிக்கு 25 சதவிகிதம் வரி என்று விதித்துவிடுகிறார். (குறுக்கீடு) 35 சதவிகிதம் (குறுக்கீடு) 35% later 25%, that was reduced to 20%. அதுதான் 25 சதவிகிதம் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதை அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. அதையும் மீறி சிலர் சிமெண்ட்டை இறக்குமதி செய்தார்கள். உடனே countervailing duty என்று சொல்லி, அதற்கும் ஒரு வரிவிதிப்பைக் கொடுத்து, இதனை 350 ரூபாய் எனக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார். அதையும் மீறி சிலர் சிமெண்ட்டை உற்பத்தி செய்தார்கள். 200 ரூபாய், 180 ரூபாய் என இந்தியா சிமெண்ட்ட்ஸ் சீனியாசன் தலைமையிலே, மைய Industries and Commerce Minister ஆதரவோடு, கோபாலபுரம் ஆதரவோடு, இப்படி அடிக்கின்ற கொள்ளையிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டுமென்று சிலர் இறக்குமதி செய்தார்கள். உடனே பார்த்தார். மைய அமைச்சர் திரு. மாறன் பார்த்தார். ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். ஒரு கட்டாயத்தைப் போட்டார். Indian Bureau of Standard என்று ஒன்றிருக்கிறது. In those days, it was called as I.S.I. - Indian Standard Institute. இப்போது அதற்குப் பெயரை மாற்றியிருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளிலிருந்து எந்த சிமெண்ட் வந்தாலும் அது சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்று ஓர் ஆணையை இட்டார்கள். அப்படி இந்த சர்டிபிகேட்

வாங்குவதற்கு பல தடைகள் இருந்தன. “Chemical properties are missing in this particular cement” என்று சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் தடைகளைச் சொல்லி, ஹார்பருக்கு வந்த பிறகு 21 நாட்கள் the cement should be left in the Harbour for curing என்ற முறையிலே ஓர் ஆணையை இட்டுவிட்டார்கள். இப்படி ஓர் ஆணை இட்டபிறகு 21 நாட்கள் demurrage என்ன ஆகும்? அதற்கு வட்டி என்ன ஆகும்? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்குகிறபோது, சிமெண்ட்டை இறக்குமதி செய்வதற்கு, இந்தியாவிலே எந்த ஒரு தொழில் அதிபரும் முன்வர முடியாத ஒரு சூழல் உருவாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பகற் கொள்ளை, ஆண்டுக்கு கிட்டத்தட்ட 1700 கோடி ரூபாய் இதிலே கொள்ளை அடிக்கப்பட்டது. இன்னும் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது அநியாயமான கொள்ளை.

இந்திய நாட்டிலே எப்படி வெள்ளையன் வெளியேற வேண்டும் என்று கொதித்தெழுந்து போராடினார்களோ, இப்படி மையத்து ஆட்சியிலே Industries and Commerce Minister-ஆக இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுடைய தயவு பாரதிய ஜனதா கட்சிக்குத் தேவை என்ற காரணத்தினால், நாட்டைச் சுரண்டுகிற ஓர் அணுகுமுறை எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அணுகுமுறை, இதை எதிர்த்துப் போரிட வெள்ளையன் காலத்திலே, வெள்ளையனை வெளியேற்றப் போராடிய போராட்டத்தைவிட மாபெரும் போராட்டத்தை, இந்திய துணைக் கண்டத்திலே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எல்லோரும் தொடர வேண்டும் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும்; இந்தக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்; இந்தக் கொள்ளை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதனை நான் சொல்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழலோடு நின்றிருந்தால் பரவாயில்லை. விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று பிற மாநில முதலமைச்சர்கள்கூட குரல் எழுப்ப ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். குறிப்பாக, கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணா அவர்கள் இந்தக் குரலை எழுப்பினார்கள். அதேபோல மேற்கு வங்கத்தினுடைய முதலமைச்சர் மிகக் கடுமையாக இதனைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அதேபோல கேரளத்து மாண்புமிகு அந்தோணி அவர்களும் இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். ஏன் ஆந்திரத்து சந்திரபாபு நாயுடு அவர்கள்கூட இது அநியாயம் என்று சொன்னார். உடனே தற்போது ஒரு நியதியை - நமது மாண்புமிகு மைய அமைச்சர் முரசொலி மாறன் அவர்களுடைய அரசு, ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். விலையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு சாதகமாக,

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

Essential Commodities Act-லே சிமெண்ட் இருந்தது. திடீரென மைய அரசு பிப்ரவரி 15 ஆம் தேதி ஓர் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆணை, சிமெண்ட் Essential Commodities பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற ஓர் ஆணையை இட்டுவிட்டார்கள். எப்படிப்பட்ட ஓர் அநியாயம், எப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை? மக்களை பட்டப் பகலில் - விஞ்ஞான ரீதியான ஊழலில் பெயர்போன அவர்கள், வெளிப்படையான ஊழல் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பகற்கொள்ளையில் ஈடுபட்டு, சட்டத்தைக் கையிலே வளைத்துக்கொண்டு செயல்படுகிற முறை, மக்களைச் சுரண்டுகிற முறை, சட்டத் தொழிலாளர்களை, இந்திய துணைக் கண்டத்திலே பட்டினி போடுகின்ற நிலையில், தமிழகத்திலே இருந்த அந்த Cartel-ஐ இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் நீட்டித்து, எல்லா தொழில் அதிபர்களையும் கையிலே போட்டுக்கொண்டு, Industries Minister, Commerce Minister என்ற முறையில் இருக்கிற காரணத்தால், ஆண்டுக்கு 1700 கோடி ரூபாய் கொள்ளையடிக்கப்படுவதைப்பற்றி குரல் எழுப்ப வேண்டும். அரசியல் உணர்வுகளுக்கு அப்பால் நின்று அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒரு குரலாக இதை எதிர்க்காவிட்டால் சதந்திர நாடு இந்தியா என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லாமல் போய்விடும் என்பதனை அவை உணர் வேண்டும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதற்காக இதனை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-25)

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எந்த மாநிலத்திலும், யாரும் செய்யாத அளவிற்கு ஓர் அணுகுமுறையை தற்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அதுதான், இங்கே உற்பத்தி ஆகின்ற சிமெண்டுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதிலே இரண்டு ஸ்டேஜ் என்ற முறையிலே — அம்மா அது 145 ரூபாய் இல்லையா?—இரண்டு இரக சிமெண்ட் இருக்கின்றது. உச்சகட்ட விலையாக 145 ரூபாய், 135 ரூபாய் என்ற முறையை அதற்கு உள்ளே விற்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் 16 சதவிகித வரி, அதற்கு மேலே விற்கின்றவர்களுக்கு 24 சதவிகித வரி என ஒரு முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். ஆனால் சட்டத்திலே வழியில்லாமல் இருக்கிறது, சட்டத்தை அவர்கள் கையிலே எடுத்துக் கொண்டார்கள். டெல்லியிலே அவர்கள் ஆட்சியைக் காப்பாற்றுவதற்காக பாரதிய ஜனதா அரசாங்கம், திரு. மாறன் அவர்கள் நடைமுறையில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற அணுகுமுறையால் ஏற்பட்டுள்ள இந்த பகற் கொள்ளையைத் தடுக்காமல் அமைச்சரவையிலிருந்து நீக்காமல் நாடு எப்படியானாலும் பரவாயில்லை என்ற ஒரு நிலையை டெல்லியிலே

உள்ளவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டுமென்பதற்காக, அந்த 52 கிரேடு சிமெண்ட் 14.5 ரூபாய், 42 கிரேடு சிமெண்ட் 13.5 ரூபாய் என்றும், இதற்கு அதிகமாக விற்பார்களென்றால், அவர்களுக்கு 24% வரி என்ற ஒரு நிலையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதன் காரணமாக தற்போது ஓரளவிற்கு சிமெண்டினுடைய விலை குறைந்து இருக்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் போதாது. இன்னும் பல கடுமையான நடவடிக்கைகளை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைச் சுரண்ட எண்ணியவர்கள், டெல்லியிலே ஒட்டிக்கொண்டு அமைச்சரவையிலே சுகத்தைத் தேடிக்கொண்டு இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இருக்கின்ற எல்லா சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளும் நாளக்கு நாள், மாதத்திற்கு மாதம், ஆண்டுக்காண்டு கொள்ளையடிப்பதற்கு உறுதுணையாக இப்படிப்பட்ட ஓர் அணுகுமுறையில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பது வேதனைக்குரிய ஒன்று என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டவாறு அரசினுடைய சொந்த வருவாயானது சம்பளம், ஓய்வூதியம், அரசு வாங்கிய கடன்களுக்கு வட்டி, கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு தேவையான தொகை—That is interest and principal repayment—உணவு மானியம், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மானியம் ஆகிய ஐந்து இனங்களுக்குப் போதவில்லை என்ற நிலையை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். பல்வேறு நலத் திட்டங்களுக்காகும் செலவுகளுக்கே மாநில அரசிடம் சொந்த நிதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கடன் வாங்கித்தான் செயல்படுத்த வேண்டிய நிலை உள்ளது. இவ்வாறான நலத் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசும், எந்த நிதி நிறுவனமும் கடன் வழங்க முன்வரவில்லை என்பதையும் நான் எடுத்துச்சொன்னேன். இத்தகைய திட்டங்கள், மூலதனச் சொத்துகளாக இல்லாத காரணத்தால் those not being capital investments இந்தத் திட்டங்களை மாநில அரசு தன் சொந்த நிதியாதாரங்களிலிருந்துதான் செயல்படுத்த வேண்டும். அத்தகைய நிலைக்கு கடன் பெற வேண்டும். ஆனால் கடன் பெறக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை, அது உகந்ததும் கூட அல்ல. Because there won't be any return on this investment.

அதுமட்டுமல்ல. மேற்குறிப்பிட்ட நலத் திட்டங்களைத் தவிர, மாநில அரசு பல வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. இதில்

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம், ஏழை எளியவர்களுக்கு வீட்டு வசதி உருவாக்கத் தரும் திட்டங்கள், தரிக நில மேம்பாட்டுத் திட்டம், சொட்டுநீர்ப் பாசனத் திட்டம், புதிய அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம், ஊரகப் பகுதிகளில் மகளிருக்கு ஒருங்கிணைந்த சுகாதார கழிப்பறைகள் கட்டும் திட்டம் அடங்கிய பல கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் போன்றவையெல்லாம் அடங்கும். இவற்றையும்கூட அரசு கடன் வாங்கித்தான் செயல்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. தற்போது நான் கூறியதைக் கருத்தில்கொண்டு,— மாநில அரசு தன் சொந்த வருவாயை உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், மூலதனச் சொத்துக்களை உருவாக்காத capital investment உருவாக்காத திட்டங்களின்மீது செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். தொடர்ந்து அதற்கு நல்லாதரவை நீங்கள் நல்குவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. வரவிற்கு மீறிய செலவுகள் என்ற போக்கினை நீடிக்கவிட்டு, மாநில அரசை ஒரு debt trap என்ற நிலைக்கு, கடன் சூழலிலே தள்ளி விடாத ஒரு நிலையை அப்போதுதான் நாம் மேற்கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. மு.க. ஸ்டாலின், திரு. ஜி.கே. மணி மற்றும் பலர் அவர்தம் உரையில் அரசு பல்வேறு நலத் திட்டங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கங்களைக் குறைத்துள்ளதாகவும், பல இனங்களுக்கு வெறும் சுழிதான் உள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டு, மாநில அரசு தமிழகத்தை இந்தியாவில் எப்படி முதன்மையான மாநிலமாகக் கொண்டுவர முடியும் என்று ஒரு வினாவை எழுப்பினார்கள். இதுபற்றி சில விளக்கங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு வீட்டுவசதித் திட்டங்களுக்காக, குறிப்பாக ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர், பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர், சீர்மரபினர் ஆகியோரின் நலனுக்காகச் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும், இந்திரா வீட்டுவசதித் திட்டம், மீனவர்களுக்கான இலவச வீட்டுவசதித் திட்டம் அனைத்திற்கும் நிதியொதுக்கம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்று உறுப்பினர் திரு. மு.க. ஸ்டாலின் மற்றும் பலர் கூறினார்கள். ஒரு திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியை வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டு outside the Budget நிதியாதாரத்தை அரசு நிறுவனங்கள் மூலம் கடனாகப் பெற்றோ செயல்படுத்தலாம் என்பதுதான் நடைமுறை. அதைத்தான் நாங்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் இத்திட்டங்களுக்கான நிதியை தமிழ்நாடு ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகத்தின் மூலம், வரவு செலவுத்

திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட திட்டமாக, அதாவது outside the Budget Plan Scheme என்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்திற்கு நிதி இல்லை என்று கூறுவது தவறு என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகம் 'ஹட்கோ' நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் பெற்று, நேரடியாக மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமை, அதாவது District Rural Development Agency-களுக்கு வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கடனை அரசு ஏன் நேரடியாகப் பெற்று, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக செலவழிக்கக் கூடாது என்ற வினாவை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பலாம். இதற்கும் காரணம் உண்டு.

கடந்த ஆண்டு ஹட்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து அரசு நேரடியாக கடன் பெறுவதில் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டுள்ளது. தேசிய வீட்டுவசதி வாரியம் National Housing Board என்ற நிறுவனம் ஹட்கோ நிறுவனம் ஆகியவை கடன்களை எந்த அடிப்படையில் யாருக்கு வழங்கலாம் என்பதனை வரையறுத்து இருக்கின்றது. இந்த இரு நிறுவனங்களுக்கு இடையேயான உறவு, ரிசர்வ் பேங்கிற்கும் மற்ற வங்கிகளுக்கும் இடையே இருக்கின்ற உறவிற்கு சமமானதாகும். அந்த National Housing Board வரையறையின்படி, ஹட்கோ நிறுவனம் மாநில அரசுக்கு நேரடியாக அதன் சொந்த நிதி மதிப்பில், அதாவது அதன் net worth-ல் 90 விழுக்காட்டிற்கு மேல் கடன் வழங்க முடியாது. இப்போது அந்த ஹட்கோவினுடைய Total asset என்ன இருக்கிறதோ அந்த asset-னுடைய பாதி அளவிற்குத்தான் ஒரு மாநிலத்திற்கு அவர்கள் கடனை வழங்கமுடியும். ஆனால் கடந்த காலத்திலே அந்த ஹட்கோ மூலமாக நிறைய நிதியை தமிழக அரசு வாங்கிவிட்டது. வாங்கிய நிதியை இன்னும் கட்டாத நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற காரணத்தால், எங்களுக்கு அரசுக்கு அது ஒரு சுமையாக இருக்கிறது. எனவே இந்த உச்சவரம்பு ஏற்கெனவே ஏற்பட்டுள்ள காரணத்தால், கடந்த கால ஆட்சியினுடைய அணுகுமுறையால் ஹட்கோ நிறுவனம் அரசுக்கு மேலும் நேரடியாக கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது. இதன் காரணமாக, அரசு எந்தத் திட்டங்களை இதுவரை ஹட்கோவிடம் நேரடியாக கடன் பெற்று நிறைவேற்றி இருந்ததோ அந்தத் திட்டங்களைக்கூட தற்போது அரசு நிறுவனங்கள் மூலமாகத்தான் நாங்கள் ஈடுபற்ற வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். இதன் அடிப்படையில்தான் கடந்த நிதியாண்டில்கூட இந்திரா வீட்டுவசதிக் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசின் நிதிப் பங்கான 56 கோடி ரூபாய், ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகத்தின் மூலம் கடன் பெற்று செயல்படுத்தப்பட்டது. Loan to be obtained directly from HUDCO என்ற நிலை மாறி, தற்போது அரசு நிறுவனங்கள் மூலமாகத்தான் கடனைப் பெற வேண்டும் என்ற நிலை வருகிறது. அப்படி

வருகிறபோது, that won't be reflected in the Budget என்பதற்காகத்தான் அதை நான் விளக்கிச் சொல்கிறேன். ஆகவே இத்திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதி நடப்பு ஆண்டிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஸ்டாலின் அவர்களுக்கும் — மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்கள் அதைச் சொன்னார்கள் — மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்களின் கவனத்திற்கும் இதை நான் கொண்டுவருகிறேன்.

முற்பகல் 11-35

அதைப்போலவே, மீனவர் வீட்டுவசதித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு வழங்கும் பங்கான ரூ. 7 கோடி மட்டுமே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசின் பங்கான மீதி ரூ. 7 கோடி, தமிழ்நாடு ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகம் மூலம் வழங்கப்படும் என்பதனையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இத்திட்டத்திற்கும் நிதி குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது சரியான தகவல் அல்ல.

அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தைப்பற்றி நான் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கென வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தனி நிதியொதுக்கம் செய்வதோடு, நடைமுறையில் இருக்கும் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் என்ற திட்டம் கடந்த காலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இத்திட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒரு கிராமம் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளதால், அங்குள்ள அந்த சட்டமன்றத் தொகுதி அல்லது யூனியனில் உள்ள, மற்ற பகுதியிலுள்ள மக்களிடையில், 'எங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் இல்லையே, எங்களுக்கு இல்லையே' என்ற ஒரு அதிருப்தி ஏற்பட்டு, அதுகுறித்த குறைபாடுகள் அரசினுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இவ்வாறு ஒரு கிராமத்தைத் தேர்வு செய்து, சிரமத்தையும் தந்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் கருத்தில்கொண்டுதான் அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தினை ஒரு விரிவான திட்டமாக ஒரு 'Comprehensive' திட்டமாக பல பகுதிகளுக்கும் பலனளிக்கும் திட்டமாக, குறைந்தபட்சம் ஒரு கோடி ரூபாய் தனியார் பங்களிப்பை மேற்கொண்டு ஒரு பெருந்திட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற முறையிலே, அரசு அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தது.

ஊரகப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குவதன் மூலம்தான் உண்மையான ஊரக மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த இயலும். இதனைக் கருத்தில்கொண்டுதான் இந்த முறையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இந்தத்

திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டது. இத்திட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்கு அரசு அளிக்க வேண்டிய முதலீட்டையும் கடனாக ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகம் மூலம் பெற்று செயல்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர் திரு. ஸ்டாலின் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீனவர்களுக்கு டீசல் மானியத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள், இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் திரு. கருணாநிதி அவர்கள்கூட எழுதியிருக்கிறார்; அவருடைய பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார்; மீனவர்களுக்கான டீசல் மானியத் திட்டத்தை மாநில அரசு விட்டுவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஒருவேளை வயதான காரணத்தால், மாநில அரசு என்ன செய்கிறது; மைய அரசிலே தன்னுடைய மருமகன் என்ன செய்கிறார் என்பதுகூட புரியாத நிலையில் அவர் இருக்கிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. மேசையைத் தட்டும் ஒலி! மீனவர்களுக்கு டீசல் மானியம் வழங்குகிற திட்டம், மாநில அரசினுடைய திட்டம் அல்ல. இத்திட்டம் ஒரு மத்திய அரசின் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை 2002-2003 ஆம் ஆண்டிற்கு, திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய மருமகன் திரு. மாறன் அவர்கள் ஆளுகிற மைய அரசு நிறுத்திவிட்டது. நமது மாநில மீனவர்களின் வயிற்றிலே அடித்து விட்டது. இதுதான் உண்மை. இந்தக் குரவை மைய அரசை நோக்கி கொடுத்திருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஸ்டாலின்கூட இங்கு பேசினார். தன்னுடைய மாமனாரை நோக்கிப் பேசியிருக்க வேண்டும்; தன்னுடைய மருமகனை நோக்கி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருக்க வேண்டும். ஏதோ ஏதோ பத்திரிகையில் எழுதுகிறார். அப்படி உண்மைக்கு மாறானதை எழுதுகிறார். மைய அரசு மீனவர்கள் நலனில் அக்கறையில்லாமல், இந்த டீசல் மானியத்தை, இதுகாறும் கொடுத்துவந்த டீசல் மானியத்தை இந்த ஆண்டிலிருந்து நிறுத்திவிட்டது என்பதனை நான் அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதைப்போலவேதான் கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டம். கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு பூஜ்ஜியம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு தவறான தகவலைச் சொன்னார்கள். இந்த அரசால் 2001-2002 ஆம்

2002-2003 பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஆண்டு 40 கோடி ரூபாய் இதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. இதிலே 24 கோடி ரூபாயை ஹட்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் பெற்றும், மீதி 16 கோடி ரூபாயை மாநில அரசு தனது சொந்த நிதியிலிருந்தும் ஒதுக்கி இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது. ஆனால் நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்ததைப்போல, ஹட்கோ நிறுவனம் வரையறுக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பிற்கு மேலாக தமிழகத்திற்கு ஏற்கெனவே கடன் வழங்கிவிட்டது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். ஹட்கோ நிறுவனம், மாநில அரசுக்குக் கடன் கொடுப்பது என்பது அதனுடைய total asset-லே 50% தான் கடனாகக் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் கடந்த கால தி.மு.க. ஆட்சியிலே ஹட்கோ நிறுவனத்தின் மூலம் வாங்கிய கடன் இன்னும் கட்டப்படாத நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால், ஹட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக, மாநில அரசு நேரிடையாக கடனைப் பெறக்கூடிய தகுதியை இழந்துவிட்டது. இதன் காரணமாகத்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு எப்படியும் இந்தத் திட்டத்தை ஈடேற்ற வேண்டும், கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை விட்டுவிடக்கூடாது. ஏழை மக்களுடைய நலன் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு இதன் காரணமாக 24 கோடி ரூபாய் அளவிலான கடன், தமிழ்நாடு ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகத்தின் மூலம் ஹட்கோ நிறுவனத்திலிருந்து பெற்று, அரசு நிறுவனத்தின் மூலம் கடனைப் பெறலாம். HUDCO, Housing Board or TWAD அது போன்ற அமைப்புகள் எல்லாம் they have not yet lost their eligibility whereas in the eye of HUDCO, the Government has lost its financial eligibility. இதுதான் இங்கே இருக்கின்ற ஒரு துரதிருஷ்டமான நிலை ஆகும். இந்த அடிப்படையில் தற்போது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், இந்தத் திட்டத்திற்கு மொத்தம் 40 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும். 20 கோடி ரூபாய் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஞ்சிய 20 கோடி ரூபாயை வீட்டு வசதிக் கழகத்தின் மூலமாகப் பெற்று, இதை நாங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவோம். இதுபற்றிய விவரத்தை நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பு 1-லே பக்கம் 27, பத்தி 39-ல் குறிப்பிட்டுள்ளதைக்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோலவே, ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம். ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பு பகுதி 1 பக்கம் 27, பத்தி 44-ல் நான் ஏற்கெனவே இதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். சம்பூர்ண ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்காக 59 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு அனைத்து ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து புதிய பெயரைச் சூட்டி சம்பூர்ண ஊரக

வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்று அறிவித்ததன் அடிப்படையில் மற்ற தலைப்புகளின்கீழ் ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படாமல் சம்பூர்ண ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்ற தலைப்பின்கீழ் இந்த 59 கோடி ரூபாய் ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, சென்னைக் குடிநீருக்கு எதுவுமே திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கவில்லை என்ற ஒரு குறையை மாண்புமிகு ஸ்டாலின் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது முற்றிலும் தவறான செய்தி ஆகும். 2001-2002 ஆம் ஆண்டில் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கான வறட்சியை சென்னை மாநகரம் சந்தித்தது. இந்த வறட்சி நிலையைச் சமாளிக்க எந்தவித நடவடிக்கையும் அப்போது ஆண்டுகொண்டிருந்த தி.மு.க. அரசு எடுக்கவே இல்லை. இதுதான் உண்மையான நிலை. ஆனால் நமது புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் அந்த உடனடி நிவாரணத்திற்காக ஆளுகிற ஆட்சி — அன்று ஆண்ட ஆட்சி, தி.மு.க. ஆட்சி, சென்னையிலே மேயர் திரு. மு.க. ஸ்டாலின், கோட்டையிலே அவர் தகப்பனார் முதலமைச்சர், அவர்கள் நினைத்திருந்தால், சென்னையினுடைய குடிநீர்ப் பிரச்சினையை ஒரு நொடியில் தீர்த்திருக்கலாம். ஆனால் ஒருவேளை வரும் தேர்தலிலே தோற்றுவிடுவோம், நமக்கு ஏன் இந்த வேலை என்று அவர்கள் ஏனோதானோ என சென்னை மக்களை ஏமாற்றி விட்டார்களோ என்று தெரியவில்லை. மேசையைத் தட்டும் ஒலி சென்னை மாநகர மக்களுக்காக, இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முதலமைச்சராக இருந்த திரு. கருணாநிதி எந்த நடவடிக்கையுமே எடுக்காத நிலையிலேயிருந்தார். மேம்பாலம் போன்ற வேறு பல பணிகளை முக்கியமாக கவனித்துக்கொண்டிருந்த திரு. மு.க. ஸ்டாலின் அவர்களும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை அந்த நேரத்திலே மறந்துவிட்டார். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தார். லாரிகளிலும், இரயில்களிலும், சேலம், நெய்வேலி போன்ற தொலைதூர இடங்களிலேயிருந்து, தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து சென்னை வாழ் மக்களுக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து மக்களினுடைய வயிற்றிலே பாலை வார்க்கின்ற அளவிற்கு ஒரு உன்னதமான முறையிலே அந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்ததை நாடு அறியும். திரு. மு.க. ஸ்டாலின் அவர்கள் ஏன் அறியவில்லை, ஏன் அறிந்தும் அறியாமல் நடிக்கிறார் என்பது எனக்கும் புரியவில்லை. அந்தத் திட்டத்திற்கு 75 கோடி ரூபாயை புரட்சித் தலைவி அவர்கள்

ஒதுக்கினார்கள் நடப்பு ஆண்டில். இந்தப் பணத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு 'calamity' வந்தால், அந்த 'calamity'-க்குத்தான் ஒதுக்குவது. இந்த ஆண்டும் சென்னை மாநகரத்திற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு பஞ்சம் வர வேண்டும் என்று திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் ஆண்டவனை வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை, —ஏன் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வருகிறபோது உடனடியாக நிதி ஒதுக்குவதற்கு எவ்வளவு நிதி வேண்டுமானாலும் ஒதுக்குவதற்கு, ஏழைகளின் நலனைக் காக்கும் புரட்சித் தலைவித் தாய் தயாராக இருக்கிறார். அதற்கு நிதி (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒதுக்கப்படும் என்பதை நான் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. மு.க. ஸ்டாலின் அவர்கள் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார். நிதிநிலை அறிக்கை பகுதி 1-ஐ முழுமையாகப் படித்திருந்தும் அவருக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அதை மட்டும்தான் சொல்லியிருக்கிறார். வறட்சியைச் சமாளிக்க நிதி ஒதுக்கம் செய்வதைப்பற்றி மட்டுமே பேசி இருக்கிறார். ஆனால் அதே நிதிநிலை அறிக்கைப் குறிப்பு பகுதி 1-லே புதிய வீராணம் என்ற ஒரு தலைப்பிலே 58 கோடியும், 2001-2002-க்கு திருத்த மதிப்பீட்டிலே 58 கோடியும், 2002-2003-லே வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே 78 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் படிக்கவில்லை. படிக்கவில்லை என்று சுருதுகிறேன். அந்த புதிய வீராணம் திட்ட ஒதுக்கீடும் சென்னையிலே வாழ்கின்ற மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளாத திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் பூஜ்ஜியம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறியிருப்பது வேதனையான ஒன்று என்பதனை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-45

பொது விநியோக முறையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரூ.1540 கோடியாக இருந்தது ரூ.1240 கோடியாக, 300 கோடி ரூபாய் குறைக்கப்பட்டு விட்டதே, ஏன் என்ற வினாவினைத் தொடுத்தார்கள். இதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக, குழந்தைகளுக்கும் புரியும்படி எத்தகைய அணுகுமுறையை இந்தத் திட்டத்திலே தமிழக அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதனை ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூப்பன் முறையைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூப்பன் முறையை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, போலி அட்டைகள் கட்டாயமாக

வரிக்கப்பட்டுவிடும். அதுமட்டுமல்லாமல், பொது விநியோக முறையின் பொருட்கள் பெற விரும்பாத குடும்பங்களுக்கு, இந்த மாற்று முறையின் மூலம் அடையாள அட்டைகள் வழங்குவது பற்றியும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையை நடைமுறைப்படுத்துகிறபொழுது, அரசுக்கு கணிசமான ஒரு சேமிப்பு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. மைய அரசுக்கூட B.P.L., A.P.L. கேட்டகரிக்கு ஒதுக்கப்படுகிற நெல்லை, அரிசியை அதிக அளவிற்கு, குறைந்த விலைக்குத் தருவதாக ஓர் அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி வருகிறபொழுது, இந்த 300 கோடி ரூபாய் சேமிப்பு என்பது இன்னும் சற்று அதிகமாகக்கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கிறது. எனவே எந்த விதத்திலும் இந்த 300 கோடி ரூபாய் குறைப்பின் மூலமாக பாதிப்பு பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கு ஏற்படாது என்பதனை அவைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் சார்பிலே நான் ஆணித்தரமாக, உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆதி திராவிடர் நலத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி இந்த ஆண்டு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திரு. ஸ்டாலின் அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இது குறித்து நான் எனது விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 2001-2002 ஆம் ஆண்டிலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 4776 கோடியும், இந்திரா வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசின் பங்காக ரூபாய் 32 கோடியும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஹட்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் பெற்று மாநில அரசு இத்திட்டத்தை அப்போது செயல்படுத்தியது. ஆனால் பல முறை ஏற்கெனவே நான் சொன்னதைப்போல, ஹட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக வாங்கிய பணத்தை காலத்தே திருப்பிச் செலுத்தாத காரணத்தினால், அவர்களுடைய ஒட்டுமொத்த asset-லே 50 சதவீதத்திற்கு மேல் தமிழகத்திற்கு தந்துவிட்ட காரணத்தினால், பணம் கொடுக்கும் தகுதி இழந்துவிட்ட காரணத்தினால் நேரடியாக ஹட்கோ நிறுவனம் அரசுக்கு பணம் தர முடியாத நிலை. ஆனால் அரசு நிறுவனங்கள் மூலமாக அந்தப் பணத்தை இப்பொழுதும் பெற முடியும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இத்திட்டத்திற்கு தமிழ்நாடு ஆதி திராவிடர் வீட்டுவசதி மற்றும் மேம்பாட்டுக் கழகம் மூலமாக ஹட்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் பெற்று 143 மாணவர் விடுதிகள் 45 கோடி ரூபாய் செல்லிலே கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திரா வீட்டுவசதித் திட்டத்திற்கு ஹட்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து தமிழ்நாடு

ஊரக வீட்டுவசதிக் கழகத்தின் மூலமாக கடன் பெறவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2002-2003 ஆம் ஆண்டில் இந்த இரண்டு திட்டங்களும் வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட, அரசு நிறுவனங்களின் மூலமாக செயல்படுத்தப்படும் திட்டமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும். இதிலே நிதி எதுவும் குறைக்கப்படவில்லை, திட்டங்களும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை என்பதனையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தரிசு நில மேம்பாட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இதில் எப்படி பலன் கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையை இந்த அரசு இதுகாறும் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு எடுத்து வருகிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஏதோ அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் நீட்டிக்கிறீர்கள், செயல்படுங்கள் என்று சொன்னார். அது அப்படி அல்ல. தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது இதுகாறும் நடைமுறையிலே இருந்துவருகிற திட்டம் என்பது வேறு. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தற்போது தொலைநோக்குச் சிந்தனையோடு கொண்டுவருகிற தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது வேறு. ஏற்கெனவே தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்றால்—உழவர் பெருமக்களின் சார்பிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாக பலர் இங்கு வந்து இருக்கிறீர்கள். தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கென்றே ஆங்காங்கு ஒரு contour bunding தடுப்பணைகள் ஒரு அடி உயரத்திலே வயலிலே போடப்படும். மழை வரும். மழைக்காலங்களிலே அது போய் விடும். ஆடு மாடு மேய்ப்பவர்கள் உடைத்துவிடுவார்கள். நிலத்தடி நீர் அதிகமாவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். ஏதேனும் செடியை நடுவதாகச் சொல்வார்கள். அந்தப் பயிருக்கு பணமும் தருவார்கள். ஆனால் பன்னெடு ஆண்டு காலமாக தரிசு நில மேம்பாட்டுக்காக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியும், இந்தத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டும் அந்த 50 இலட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலமும் தொடர்ந்து தரிசு நிலமாகவே இருக்கிறது. ஏன் என்ற வினாவைத்தான் — மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே இல்லை — அவரிடம் வினாவாக எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-50

ஆண்டுக்காண்டு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய், நீங்கள் தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கி இருக்கலாம். ஆனால் மக்களுக்குச் சென்று சேர்ந்ததா? அந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதா? எங்கேனும் தரிசு நிலம், விளை நிலமாக மாறியிருக்கிறதா? இல்லையென்றால், அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம், எங்கே போனது? என்ன தவறு நடந்தது? என்ன முறைகேடுகள் நடந்தன? அப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளுக்கு யார் பொறுப்பு? மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், இங்கிருந்தால், அவருக்கு வினா தர ஒரு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். முறைகேடுகள் நடந்தன. தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்ற பெயரிலே, பணம் விவசாயிகளின் நலனுக்காக செலவிடப்படாத ஒரு கொடுமையான நிலை கடந்த காலத்திலே இருந்தது. ஏட்டளவிலேதான் அந்தத் திட்டம் இருந்தது. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள், இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல, எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு முக்கியமான பொருளாதார அணுகுமுறையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நாட்டினுடைய பொருளாதாரம், ஒட்டுமொத்தமாக வளர வேண்டுமென்றால், the gross State domestic product என்பது வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்றால், மூன்று முக்கியப் பிரிவுகளை நாம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். ஒன்று, Primary Sector - என்று சொல்லக்கூடிய Agriculture—விவசாயம். இரண்டாவது, Secondary Sector என்று சொல்லக்கூடிய, குறுந்தொழில், சிறுதொழில், பெருந்தொழில் ஆகிய தொழில் துறை. மூன்றாவதாக, Tertiary Sector என்று சொல்லக்கூடிய services oriented — சேவைப் பணிகள் — அது உள்ளடங்கும். இந்த மூன்றையும் ஒட்டுமொத்தமாக நாம் கண்காணிக்கிறபோதுதான் ஒட்டுமொத்தமாக பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும்.

சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலிருந்து, நாம் மேற்கொண்ட பொருளாதார அணுகுமுறை, மேனாடுகளைப் பார்த்து, வளர்ந்த நாடுகளைப் பார்த்து, அந்த Secondary Sector—க்கு அதிக முக்கியத்துவத்தை நாம் தந்துகொண்டிருந்தோம். Secondary Sector—லேகூட பெருந்தொழிலுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தைத் தந்து, சிறுதொழிலைப் புறக்கணித்தோம். குடிசைத் தொழிலைப் புறக்கணித்தோம். Tiny factories என, குறுந்தொழிலையும் நாம் புறக்கணித்துக் கொண்டுவந்தோம். இது இந்திய துணைக் கண்டத்திலே எல்லா மாநிலங்களிலேயும் இருந்த ஒரு தவறான பொருளாதார அணுகுமுறையாக இருந்துவிட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் inflationary trend, erosion in

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

intrinsic value of money பணத்தினுடைய மதிப்பு குறைதல்; இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது. ஒரு நாடு செழிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றால், ஏற்றுமதி அதிகமாக வேண்டும். அதன் மூலமாக we will be able to earn more foreign exchange. அப்போதுதான் gold reserve in Reserve Bank will get augmented and increased. அப்படி அரசினுடைய தங்க இருப்பு அதிகமாகிறபோதுதான் பணத்தினுடைய மதிப்பும் அதிகமாகும். அப்போதுதான், வெளிநாட்டுத் தொடர்பிலே நாம் அதிகம் ஈடுபட்டு, நமது பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும். இந்த மாதிரி அணுகுமுறையிலே நாம் மேற்கொண்டிருந்த கடந்த காலத்திலே, Technology upgradation என்பதற்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை. அதைப்போல cost effective production என்ற முறையிலே, குறைந்த விலையிலே பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும், கடந்த காலத்திலே எந்தவித அணுகுமுறையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

Raw material should be available at a cheaper rate என்ற முறையிலே, அந்த மூலப் பொருள்கள், குறைந்த விலையில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்கும் அணுகுமுறைகள் கடந்த காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. உற்பத்தியாகிற மூலப் பொருள்களுக்கு productivity increase, production increase என்ற முறைகளைக் கொண்டுவந்து, அதிக உற்பத்தி, தரமான உற்பத்தி, குறைந்த விலையில் உற்பத்தி என்பனவற்றையும் நாம் மேற்கொள்ளவில்லை. இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட பொருளாதாரத் தொய்விலிருந்து தமிழகத்தைக் காக்க வேண்டும் என்பதுதான், தமிழகத்தினுடைய தலைவிதியை ஒரு நல்ல நிலையாக்கிக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்படுகிற, தமிழகத்தைக் காப்பதற்காக உறுதி பூண்டிருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய திடமான பொருளாதாரக் கொள்கையாகும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த அடிப்படையிலேதான்—அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற அணுகுமுறை, அதிகப்படியான—நான் ஏற்கெனவே நேற்று சொன்னேன்: 12.5 சதவிகித மக்கள் தமிழகத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திலே இருக்கிற மக்கள்—இந்திய துணைக் கண்டத்திலே வேலை இல்லாமல் தத்தளிக்கிற மக்கள், அதிக அளவிலே இருப்பது தமிழகத்தில்தான்.

நமக்குக் குறைந்த நிதியை ஒதுக்குகிறார்கள்; வெறுமனே 4.5 சதவிகிதம் மட்டுமே வேலை இல்லை என்ற நிலையிலே இருக்கிற உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 10 ஆயிரம் கோடி ஒதுக்குகிறார்கள்; அண்டை மாநிலமான ஆந்திரப்பிரதேசத்திற்குக்கூட அங்கே 7 சதவிகிதம்தான் வேலை இல்லை; ரூ. 2,500 கோடி grant தருகிறார்கள்; நமக்குக் குறைத்துவிடுகிறார்கள் என்பதை

எல்லாம் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இப்படி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதுதான் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய தலையாய நோக்கம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எப்படிப் போக்குவது? ஒன்று, industrialisation மூலமாகப் போக்க வேண்டும். மூடிக் கிடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் திறக்க வேண்டும். அதற்குப் புரட்சித் தலைவி, பிரத்தியேகமான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இடம் பெற்றிருக்கிறார். அந்தக் குழுவிலே, Labour Department-ஐச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிலே, தொழிலதிபர்களினுடைய பிரதிநிதிகளும் உள்ளடங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று, எப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை மேற்கொள்வோமேயானால், இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர முடியும். அந்த உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, தொழிலாளிகளுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பைத் தர முடியும், அந்தத் தொழிற்சாலை மீண்டும் திறக்கப்படுமேயானால், நட்புமின்றி லாபத்தில் கொண்டுவருவதற்கு எப்படிப்பட்ட அணுகுமுறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில் குறிப்பிட்ட காலத்திலேயே இந்த தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட வேண்டும். இதுதான் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இன்று இடபுருக்கிற ஆணை. அதற்காக ஆணையிட்டு அந்த ஆணையும் நடைமுறைக்கு தற்போது வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் பிரச்சினைகளை அணுக வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அப்படி மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சி.பி.எம். இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சி.பி.ஐ. இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பாலு போன்றவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

முற்பகல் 11-55

உதாரணமாக, டெக்ஸ்டைல் தொழில் மிகவும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே டெக்ஸ்டைல் தொழில் மட்டுமல்ல; தமிழகத்திலே லெதர் தொழிலும் மிகப் பெரிய பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொழில்களையும் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் தன்னுடைய அடிப்படை நோக்கம் என்பதனை 2.3 தினங்களுக்கு முன்னால் நடந்த தென்னாட்டு தொழிலதிபர்கள் கருத்தரங்கிலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Leather Industry is very sick. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். Textile

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

industry is very sick; என்ன காரணம் என்பதனைக் கண்டறிய வேண்டும். அந்தத் தொழிலதிபர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூலப் பொருள் அதிக விலைக்கு விற்கிறது; பஞ்ச விலை அதிகமாகிவிட்டது; நூல்விலை அதிகமாகிவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். தொழிற்சாலை நன்கு இருக்க வேண்டுமென்றால், மூடப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு தொடர்ந்து வேலை கிட்ட வேண்டுமென்றால், நாம் எடுக்க வேண்டிய அணுகுமுறை என்ன என்பதனை நாம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். அப்படி நாம் அந்த அணுகுமுறையை மேற்கொள்கிறபோது, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற பஞ்ச ஒரு ஏக்கருக்கு 300 கிலோ பஞ்ச என்று ஏற்கெனவே நான் அவையிலே சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப்போலவே சீன நாட்டிலே 400 கிலோ ஒரு ஏக்கருக்குக் கிடைக்கிறது. அமெரிக்காவிலே 7000 கிலோ ஒரு ஏக்கருக்குக் கிடைக்கிறது. அப்படி பஞ்ச அதிகமாக உற்பத்தியாகிறபோது உழவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே கையிலே பணம் கிடைக்கும். உழவர்களுக்கு கையிலே நல்ல முறையிலே பணம் கிடைக்கிறபோது, more the turn over, more the production, less would be the cost of production என்ற முறையிலே, குறைந்த விலைக்கு பஞ்ச நூற்பாலைகளுக்குக் கிடைக்கும். நூற்பாலைகளுக்கு குறைந்த விலையிலே பஞ்ச கிடைக்கிறபோது, நூற்பாலைகளுக்கு நட்டம் இல்லாத ஒரு நிலை வரும். தற்போது பஞ்சைப் பெற்றுத்தவரைக்கும் சீன நாட்டிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்கிறோம்; பாகிஸ்தானிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம்; இந்தோனேசியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். அங்கிருந்து இறக்குமதி செய்கிற பஞ்சுக்கு அவர்கள் அதிக லாபம் வைத்துத் தருகிற காரணத்தால், அதிக விலையாக இருக்கிறது ஆனால் உலகச் சந்தையிலே சீனாவும் பாகிஸ்தானும் ஏற்றுமதி செய்கிற Textile oriented products எல்லாம். அவர்களுக்கு பஞ்ச குறைந்த விலையிலே இருக்கிற காரணத்தால், வெளிநாடுகளுக்கு மிகக் குறைந்த விலையிலே ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். வெளிச்சந்தையிலே, வெளிநாடுகளிலே நமது பொருளை விற்கமுடியாத ஒரு நிலை நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு புரட்சித் தலைவி ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள்.

பாக்டர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் போட்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்தக் குழு ஒரு சாதாரண அணுகுமுறையில் செயல்படுவதாக யாரும் எண்ணிவிடக்கூடாது; காரணம் எப்படிப்பட்ட ஓர் அணுகுமுறையை—விவசாயப் பொருளாதாரம் செழித்தால்தான், தொழில் பொருளாதாரம் செழிக்கும்; அதை நாம் கருத்திலேகொள்ளவேண்டும். The Secondary Sector

என்று சொல்லக்கூடிய Industries, if they have to thrive, they have to depend on the Primary Sector என்று சொல்லக்கூடிய விவசாயம், அந்த விவசாயத்தினுடைய உற்பத்தித் திறன் அதிகமாகி மூலப் பொருள்கள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறபோது, தொழிற்சாலை நட்டமின்றி செயல்படும் என்ற நோக்கோடுதான் டாக்டர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேகூட டாக்டர் ஜேரி ஜேக்கப், டாக்டர் லாக்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த, விஞ்ஞான ரீதியாக செயல்படுகிற அவர்கள் அரசிடம் கலந்து உரையாடி இருக்கிறார்கள்; ஆலோசனைகளை நல்கி இருக்கிறார்கள்.

நண்பகல் 12-00

தரிசு நில மேம்பாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஏற்கெனவே அவையிலே சொல்லி இருக்கிறேன். உழவர் பெரும் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த பலர் இருக்கிறார்கள்; மாண்புமிகு திரு. ஞானசேகரன் அவர்களும் உழவர் குடும்பத்திலே இருந்து வருகிறார். அவர்களும் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நாம் நிலத்தை உழுகிறபோது வெறுமனே கலப்பையை ஓர் ஆறு அங்குல ஆழம்தான் உழுகிறோம். ஆனால் அமெரிக்க நாட்டிலே 2 அடி ஆழம் உழுகிறார்கள்; சீனாவிலேகூட 1-1/2 அடி ஆழம் நிலத்தை உழுகிறார்கள். அமெரிக்காவைவிட விஞ்சிய விஞ்ஞான ரீதியான அணுகுமுறையை விவசாயத்திலே சீன நாடு இன்று நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது. சீன நாட்டிலே 3000 கிலோ கிராம், 4000 கிலோ கிராம் பஞ்சை— ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே மட்டும் 300 கிலோ பஞ்சுதான் உற்பத்தி — அவர்கள் அந்த விவசாய அணுகுமுறையில் Plan Genetic Engineering, Modern Cultivation Technique, Crop Rotation, Crop Pattern என்ற முறையிலே — லாபம் தரக்கூடிய பயிரினங்களை அவர்கள் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். இதிலே தற்போது அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிற அந்த விஞ்ஞானிகள் அரசுக்கு ஓர் ஆலோசனையைத் தந்திருக்கிறார்கள். Swaminathan Foundation மூலமாக அந்த ஆலோசனையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்த ஆலோசனையினுடைய முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் எத்தகைய பயிரை மேற்கொண்டால் இலாபமாக ஓடும் என்பதுதான். தரிசு நில மேம்பாட்டிலே அரை அடி ஆழம் நிலத்தை உழுதுவிட்டு ஆங்காங்கே வெறும் contour bunding போட்டுவிட்டு ஒரு பயிரை நட்பால் பயிர் கட்டாயம் பிழைக்காத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். எனவே rain water harvesting system மூலமாக நாங்கள் 2300 கோடி ரூபாயில், இருக்கின்ற ஏரி குளங்களை ஆழப்படுத்துவதற்கும்,

புதிய நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்குவதற்கும், recharging the rain water down into the earth என்ற முறையிலே டீமீழநீரை நிலத்திற்குள் அறுவடை செய்வதற்கும் உள்ள திட்டங்களுக்கு, உலக வங்கிக்கு ஒரு செயல் திட்டத்தை நாங்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம். அதில் நாம் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. காரணம், பொருளாதாரத்தை பெருக்கக்கூடிய எந்த நிதி முதலீட்டிற்கும் உலக வங்கி முன்னுரிமை தருகிறது. இதிலே நாங்கள் சொல்லி இருக்கிறோம், எங்களுக்கு அந்த அமெரிக்க விஞ்ஞானிகளுடைய, Doctor Swaminathan Foundation-னுடைய ஆலோசனையின் அடிப்படையில் நாங்கள் சொல்லியிருப்பது பணப் பயிர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலர் உழவர் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் நிலத்தில்கூட நீங்கள் பயிரிடலாம். அரை அடிக்குப் பதிலாக, இரண்டு அடி, மூன்றரை அடி ஆழத்தில் நிலத்தை உழுது, அங்கு நீங்கள் நெல்லிக்காயைப் பயிரிடுங்கள். — நாம் உண்ணுகிறபோது நாம் சாதாரணமாக பி. காம்ப்ளெக்ஸ், விட்டமின், மல்டி விட்டமின் சாப்பிடுகிறோம். செடிக்கும் அப்படி மல்டி விட்டமின் தர வேண்டும் என்பதுதான் சீன நாட்டினுடைய அணுகுமுறை. சீனாவிலே செடிக்கு வெறும் பாஸ்பேட், அமோனியா மட்டும் தராமல் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், மல்டி விட்டமின் என்று 23 ஊட்டச் சத்துக்களை சீன நாட்டிலே செடிக்குத் தருகிறார்கள். எனவேதான் சீன நாடு— அதுவொரு கம்யூனிச நாடு+ கம்யூனிச நாடு என்றால் உலகப் பொருளாதாரத்திலே தோற்றுவிடும் என்று உலகத்திலே சொல்கிற நிலையை மாற்றி, கம்யூனிச தத்துவத்திலே, உற்பத்தித் திறனை அமெரிக்காவை விட விஞ்சுகிற அளவுக்குக் கொண்டு வருவோம் என்ற தத்துவத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது சீன நாடு. அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் அந்த ஊட்டச் சத்துக்களை ஒருபுறம் தருகிறார்கள்.

பயிர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் நாம் கம்பு, சோளம், ராகி போன்றவற்றையே தரிசு நிலத்திலே பயிரிட்டுக்கொண்டிருந்தால், உழவருக்கு எந்தப் பலனுமே கிடைக்காது. அதற்கு மாறாக பல பொருள்கள் எங்களுக்கு ஆலோசனைகளாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. வெறும் பொருள்கள் மட்டுமல்ல, அந்தப் பொருளை வாங்கிக்கொள்ள Marketing tie-up-ம் எங்களுக்குத் தருகிறார்கள்; அதுதான் முக்கியம். உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை விற்க முடியவில்லை என்றால் உழவனுக்கு நட்டம் ஏற்பட்டுவிடும். உற்பத்தி ஆகின்ற பொருள்களை Crop Rotation மூலமாக ஒவ்வொரு பகுதியிலேயும் பயிரிட வேண்டும். என்ன இலாபம் அதற்கு...

[2002 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பழைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் என்ற முறையில் உங்களுடைய பேச்சை நான் மிகவும் சுவைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்வீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: 30 நிமிடங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கல்வித் துறை மானியக் கோரிக்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: 30 நிமிடங்கள். இதை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். அத்திப்பழம் இருக்கிறது. நீங்கள் அத்திப்பழத்தை இலட்சக்கணக்கான ஏக்கரில் போட்டாலும் வெளிநாடுகளில் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். Marketing tie-up-ஒரு ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் கிடைக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே அவையிலே இதுபோன்று பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறேன். வேர்ப்பங்கொட்டை, உயர்தர மாம்பழம், சப்போட்டா, அதைப்போலவே பலாப்பழம் போன்ற பயிர் வகைகளும், மூலிகைப் பொருள்கள் நெருஞ்சி முள் இருக்கிறதே நெருஞ்சி முள், பூளப்பூண்டு போன்ற பல மூலிகைப் பயிர்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட ஆண்டுக்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஆர்டர் இருக்கிறது. அதை வெளிப்படையாக எல்லோரும் அறியக்கூடிய அளவுக்கு State Planning Commission மூலமாக, Dr. M.S. Swaminathan Foundation மூலமாக அரசு இந்தத் திட்டங்களை அறிவிக்கும் என்பதை நான் அரசின் சார்பில் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே.ஆர். இராமசாமி: தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசி முடித்து விட்டும்.

பிற்பகல் 12-05

திரு. ஜி. பழனிசாமி: கண்டங்கத்திரியையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: ஆம், ஆம். ஆர்டர் உண்டு. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அடுத்து, இட ஒதுக்கீட்டுப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஒன்றை நான் அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள்

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

முதலமைச்சராக இருந்தபோது அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய 31(சி) பிரிவின்கீழ் 69 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீட்டிற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் சட்டத்தை இயற்றி, அந்தச் சட்டத்தை அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 9-வது இணைப்பிலும் சேர்க்க வழி செய்தது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு என்பதை அவை அறியும். இதை எதிர்த்து சிலர் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று முறை செய்தனர். உச்ச நீதிமன்றம் ஓர் இடைக்கால உத்தரவை வழங்கியது. அதன்படி 50 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு கொடுக்கப்பட்டால் யாருக்கு என்ன பயன் கிடைக்குமோ அந்த அளவுக்குக் கூடுதல் இடங்களை உருவாக்கி அவர்களுக்கு அளிக்க ஆணையிடப்பட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அந்த நிலை இன்னும் தொடர்கிறது. மாநிலங்களவையில் இதுபற்றி விவாதங்கள் நடந்தபோது திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள் இதிலே கலந்துகொள்ளாமல் இருந்து விட்டார்கள். திரு. வாஜ்பாய் அவர்களுடைய தலைமையில் இருக்கின்ற தேசிய ஜனநாயக ஆட்சி பொறுப்பேற்ற காலத்தில் சமூக நீதிக்கு ஏற்றவாறு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு முறையை நிர்ணயித்துக்கொள்ள அனுமதி அளிக்கும் வகையில் அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்படும் என்ற உறுதியினை அளித்தார்கள். ஆனால் இன்று வரை தி.முக. தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த 5 ஆண்டு காலத்திலோ அல்லது தற்போது மத்திய அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றுள்ள நேரத்திலோ, இதற்கான எந்த ஒரு நடவடிக்கையினையும் எடுக்கவில்லை என்பதனை அவையினுடைய கவனத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டெல்லியிலே பதவி சுகத்திற்காக இருக்கின்ற தி.முக. இட ஒதுக்கீடு பிரச்சினையிலே அக்கறை உள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கின்ற தி.முக.வினுடைய தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட இனத்திற்காகவே வாழ்கிறேன், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் நலனே தன்னுடைய நலன் என்று சொல்லிக்கொள்கின்ற திரு. கருணாநிதி அவர்கள், இந்த வழக்கு நீதிமன்றத்திலே நிலுவையிலே இருக்கிறதே, எந்தெந்த வழக்கையோ முடிப்பதற்கு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தீர்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (குறுக்கீடு) - அப்புறம் - அப்புறம், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள்மீது பொய் வழக்குகளைப் போட்டீர்கள். நீங்கள் பலவிதத்தில் முயன்று பொய்யான வழக்குகளைப் போட்டு பல விதத்தில் முயன்று புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு தண்டனை வாங்கித் தந்தீர்கள். புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தேர்தலில் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காக

எத்தனையோ எத்தனிப்புகளில் ஈடுபட்டார்கள். புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்துவிடக் கூடாது, ஆண்டிப்பட்டியிலே நின்றுவிடக் கூடாது, என்பதற்காக உங்கள் நேரத்தை எல்லாம் மாநிலத்திலே முதலமைச்சராக இருந்துகொண்டிருக்கிற திரு. கருணாநிதி அவர்களும், டெல்லியிலே அமைச்சராக இருந்துகொண்டு இருக்கிற திரு. மாறன் அவர்களும் முழு நேரத்தையும் வழக்கு மன்றத்திலே, நீதிமன்றத்திலே புரட்சித் தலைவி தேர்தலிலே நிற்கக் கூடாது, புரட்சித் தலைவி சிறைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதில் மட்டுமே அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருந்தீர்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவிக்கு கெடுதல் விளைவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு செயல்பட்ட நீங்கள், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்களான — ஏழை மக்களான — பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அவர்கள்மீது உங்களுக்கு அக்கறை இல்லாத காரணத்தால் 69 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு சட்டத்தை நீதிமன்றத்திலே துரிதப்படுத்த நீங்கள் தவறி விட்டீர்கள். அதற்கு மாறாக புரட்சித் தலைவி மீதுள்ள வழக்கைத் துரிதப்படுத்த ஆண்டிப்பட்டி தேர்தலுக்கு முன்னாலேயே அவர்கள் தேர்தலில் நிற்கின்ற தகுதியை இழந்துவிட வேண்டும் என்பதற்கு அவ்வளவு வேகத்திலே செயல்பட்டீர்களே, புரட்சித் தலைவி முதலமைச்சராக இருக்கக் கூடாது என்பதற்கு அவ்வளவு வேகத்தில் செயல்பட்டீர்களே, நீதிமன்றத்தை எல்லாம் நீங்கள் உங்கள் கைக்குள் வளைத்துப் போட்டுச் செயல்படுகிறீர்கள் என்று மக்கள் கூறுகிற அளவுக்கு, ஒரு குற்றம் சாட்டக்கூடிய அளவுக்கு வெற்றிபெற்ற புரட்சித் தலைவியை முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து இறக்குவதற்கு நீதிமன்றத்திலே நீங்கள் உங்கள் வேகத்தைக் காட்டினீர்களே, அந்த வேகத்தை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக சமூக நீதி காத்த வீராங்கனை என்ற பெயரோடு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வந்த அந்த 69 சதவிகித சட்டப் பாதுகாப்பை, அதுபற்றிய வழக்கைத் துரிதப்படுத்த ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை தி.முக. உறுப்பினர்களுடைய சிந்தனைக்கு நான் வினாவாகத் தொடுக்கிறேன். (குறுக்கீடு) சலுகைகள் அறிவிப்பது final. (குறுக்கீடு) எனக்கு இன்னும் சிறிது நேரம் தேவைப்படுகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்ப பரபரப்போடு இருக்கிறார்கள்.

2002 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப்போலவே, சிறு தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், பலவித பாதுகாப்புகள் தரப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கோடுதான் G.O.75 ரத்து செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு எல்லாவித சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதனை நான் அவைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உழவர் பெருமக்களுடைய நலன் கருதி பல ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது தவறான தகவலாகும். மைய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், தி.முக. இன்று ஆட்சியிலே இருக்கிற மைய அரசு, உழவர்களுக்கு எதிராக இன்னுமொன்றையும் செய்திருக்கிறது என்பதை அவை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுடைய வயிற்றிலே அடிக்கும்படி உர மானியத்தை fertilizer subsidy 5%-ஆக மைய அரசு குறைத்து இருக்கிறது. இது தமிழகத்து விவசாயிகளுக்கு மட்டும் அல்ல, இந்திய விவசாயிகளுக்கும், திரு. மாறன் அவர்கள், தி.முக. இன்று ஆட்சியிலே இருக்கின்ற மைய அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கையை அவர்கள் அங்கு தட்டிக் கேட்கவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பிற்பகல் 12-10

அதுமட்டுமல்ல. Urea, Di-ammonium Phosphate, Muriate of Potash ஆகிய உரங்களின்மீதும் வரியைப் போட்டு உழவர்களுக்குப் பாதகமான அணுகுமுறையை திரு. மாறன் அவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிற மைய அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதனையும் நான் அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது முட்டையைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிய ஒரு விளக்கத்தைத் தர நான் விழைகின்றேன். தி.முக. ஆட்சியில் முதலில் வாரத்திற்கு ஒருமுறை முட்டை வழங்கப்படும் என்றார்கள். பின்னர் இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் உண்மையில் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் முட்டை வழங்கப்பட்டது என்பதனை நாங்கள் கண்டுபிடித்தோம். அதிலும் நிறைய இடங்களுக்கு முட்டை சென்று சேரவில்லை. வழியிலே உடைந்துபோய்விடும் என்ற ஒரு நிலையையும் சொன்னார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. அழகிய முட்டைகளை பல இடங்களில் அவர்கள் போட்டார்கள். இப்படி முட்டைகள் மூலமாக—இன்னும்கூட இதிலே ஒரு தவறைச் செய்தார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற உழவர் பெருமக்களிடமிருந்து முட்டையை வாங்குகின்ற நோக்கம் இருந்திருந்தால் உழவர்களுக்கு நன்மை பயத்திருக்கும். சத்துணவுத் திட்டத்திலே முட்டை என்ற ஒரு தத்துவத்தைக் கொண்டுவந்து, அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து முட்டையை வாங்குகின்ற அணுகுமுறையை மேற்கொண்ட காரணத்தால், அழகிய முட்டைகளை வாங்கிப்போட்டு, சத்துணவுத் திட்டத்திலே இருக்கின்ற ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு தொல்லையைத் தந்தார்கள், நோயைத் தந்தார்கள். முட்டை வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி, தமிழகத்திலே இருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து முட்டையை வாங்காமல், பிற மாநில வியாபாரிகளிடமிருந்து முட்டையை வாங்கி, முட்டைத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடு இந்த முட்டைத் திட்டத்திலே இருந்த காரணத்தால்தான் முட்டை விநியோகம் செய்வதை இந்த அரசு நிறுத்திவிட்டது. அதற்கு மாறாக, தற்போது சத்துணவாக கடலை உருண்டையை மாணவர்களுக்கு, அந்த சத்துணவுத் திட்டத்திலே இருக்கின்ற ஏழைகளுக்குத் தரப்படுகிறது. உருளைக்கிழங்கு தரப்படுகிறது என்பதனை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பேசுகிறபோது State Electricity Regulatory Commission-னுக்கு இன்னும் சேர்மன் நியமிக்கப்படவில்லை என்று வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் நிலைமையினை விளக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முந்தைய தி.மு.க. அரசின் மாநில மின் ஒழுங்குமுறை ஆணையத்திற்கு State Electricity Regulatory Commission-னுக்கு தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட நபர், திரு. வெங்கடேசன் அவர்கள் அப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை அவை அறியும். அதற்குப் பிறகு தி.மு.க. அரசு, புதிய தலைவரை நியமிக்க எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்த மெத்தனப் போக்கினால்தான் மாநில மின் ஒழுங்குமுறை ஆணையம் முழுமையாக நியமிக்கப்படவில்லை. 14-5-2001 அன்று அதி.மு.க. அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் இந்த ஆணையத்தை நியமிக்கும் வகையில் தேர்வுக் குழு ஒன்றை Search Committee ஏற்படுத்தியது. மாண்புமிகு நீதிபதி திரு. அலி முகமது அவர்கள் தலைமையில் இவ்வரசு நியமித்த தேர்வுக் குழு, தலைவர் பெயருக்கு இரண்டு நபர்களது

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

பெயர்களையும், உறுப்பினர் பெயருக்கு ஒரு நபரது பெயரையும் ஜனவரி 2002-ல் பரிந்துரைத்திருந்தது. இப்பெயர்களைப் பரிசீலித்த அரசு, தேர்வுக் குழுவை, மற்றும்மொரு மாற்றுப் பட்டியலைப் பரிந்துரைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது. இதற்கு மத்தியில் துரதிருஷ்டவசமாக மாண்புமிகு நீதிபதி திரு. அலி முகமது அவர்கள் காலமாகிவிட்டதால், நீதிபதி திரு. இராமன் அவர்கள் தலைமையிலே புதிய தேர்வுக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு 10-3-2002 அன்று கூடி இப்பொருளை விரிவாக விவாதித்தது. ஏப்ரல் 2002-ல் நடைபெறவுள்ள கூட்டத்தில் ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் ஆகியோரது பெயர்களைப் பரிந்துரைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தேர்வுக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக உள்ள மத்திய மின்சக்தி குழுமத்தின் பிரதிநிதி மைய அரசினுடைய மின் சக்தித் துறை செயலாளரிடமிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் பட்டியலைப் பெற்ற பிறகுதான் இதை முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்வுக் குழு மீண்டும் ஏப்ரலில் கூடி ஒரு முடிவு எடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழக அரசு, ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர் பதவிகளை நிரப்பத் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறது என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலு அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-15

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது டீ விலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி ஒன்றை நான் தெளிவாக்க வேண்டும். தமிழகத்திலே Coonoor Tea Traders Association, Coimbatore Tea Traders Association என்ற இரண்டு auction bodies இருக்கின்றன. These two auction bodies are registered under the Indian Companies Act. These are approved by Tea Board. மைய அரசுக்குச் சொந்தமான டீ பேர்டு இதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறது. இதற்கு திரு. விக்ரம் என்கிற ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் பொறுப்பாக இருக்கிறார். அதிலே உற்பத்தியாளர்கள் சார்பிலே, உற்பத்தியாளர் என்றால், அந்த டீ பேக்டரியின் சொந்தக்காரர்கள் சார்பிலே 7 பேரும், வியாபாரிகள் சார்பிலே 7 பேரும், புரோக்கர்கள் சார்பிலே 2 பேரும் என்று அந்தக் கமிட்டி செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் மைய அரசு 1984 ஆம் ஆண்டு ஹகுஜா கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை நியமித்தது. இது Commerce Ministry-யினுடைய தலைமையின்கீழ் வருகிறது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய விதிமுறைப்படி அந்தக் குழுவிலே விவசாயிகளும் இடம்பெற வேண்டும். மாநில அரசைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அதில் இடம்பெற வேண்டும்.

அந்த கமிட்டியிலே கூறியிருப்பது, 3 விவசாயிகளும், 7 மாநில அரசைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அதிலே இடம்பெற வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் மைய அரசிலுள்ள Commerce Ministry - திரு. மாறன் அவர்களுடைய துறை இதுகுறித்து இதுகாறும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காத காரணத்தால், உழவர்கள் வயிற்றிலே, அந்தத் தேயிலை விவசாயிகள் வயிற்றிலே அடிக்கிற அளவிற்கு அந்த Auction Centre-லே, அந்த Auction Committee-யிலே விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத நிலை, தவறுகள் நடந்தால் தட்டிக் கேட்க அரசு அதிகாரிகளின் பங்கும் இல்லாத நிலை நிலவுகிறது. அரசு அதிகாரிகளின் பங்கு வேண்டுமென்று மாநில அரசு கேட்டும் கூட, அதை டீ போர்டு இன்னும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. மைய அரசும் இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்தக் குறை இருக்கிறது. எனவேதான் இதை மாற்றி அமைக்க, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தற்போது ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். புதிதாக ஒரு Auction Centre-ஐ உருவாக்க வேண்டும். அப்படி புதிதாக உருவாக்குகிற Auction Centre-லே, விவசாயிகளும் இருப்பார்கள், அரசினுடைய பிரதிநிதிகளும் இருப்பார்கள். Traders ஒரு Cartel form செய்து, அவர்களெல்லாம் ஒரு சிண்டிகேட்டை form செய்து தேயிலை விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்குத் தேயிலையை வாங்குகிற அந்த அட்டகாசத்தை, ஏழைகளை வறுத்துகிற, விவசாயிகளை வறுத்துகிற இந்த நிலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே எதிர்காலத்தில் தமிழகத்தில் இருக்கிற தேயிலை விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்திற்கு அந்த டீயை எடுத்துச்சென்று அங்கு விற்கிறபோது, அங்கு Sales-tax இருந்தாலும்கூட அதிக இலாபம் கிடைக்கிறது என்ற நிலையில் இன்று கூட்டாகச் சேர்ந்துகொண்டு, டீ போர்டு உதவியோடு, மைய அரசு Commerce Minister-ரின் உதவியோடு செயல்பட்டு வருகிற அந்தப் பகற்கொள்ளையால் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிற தேயிலை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பைத் தருவதற்கு புதிய Auction Centre, விவசாயிகளை உள்ளடக்கியதாக, அரசு பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கியதாக அமைக்கப்படும் என்ற ஆணையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இடுகிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கையையும் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதனை அவைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களும், அவரது இயக்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள், மணல் மூலமாக ஆண்டுக்கு கிட்டத்தட்ட 3 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அரசுக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஆய்ந்து அறிக்கை ஒன்று தரும்படி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், காஞ்சிபுரம், தஞ்சாவூர், திருச்சி, திருவள்ளூர், விழுப்புரம், பெரம்பலூர் ஆகிய பகுதிகளில் மணல் குவாரிகள் இருக்கின்றன. இதிலே தற்போது பலர் நீதிமன்றம் சென்று தடையாணை வாங்கி, அரசுக்குக் கட்ட வேண்டிய அந்தப் பணத்தைக்கூட கட்டாத நிலையில், நிலுவையில் 27 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அதை வசூலிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மற்றும்கூட ஒன்று. ஒரு பர்மிட்டை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஒரு பர்மிட் 5 மணி நேரத்திற்கு எனத் தரப்படுகிறது. அந்த 5 மணி நேரத்திலே ஒரு லாரிக்கு ஒரு லோடுக்கு 130 ரூபாய். 3 முறை, 4 முறை அந்த லாரியைப் பயன்படுத்திவிடுகிற காரணத்தால் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதனை அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிட்டு, அந்தக் குறையைப் போக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து, மணல் மூலமாக இன்னும் கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருமானத்தைப் பெருக்க முடியும் என்பதனை தற்போது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆணைக்குப்பட்டு ஆய்வு செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதனையும் நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்கள் பேசுகிறபோது, குன்றத்தூர்-திருநீர்மலை சாலை போட்டதில், ஒரு குறைபாடு நிகழ்ந்ததாகவும் குறுகிய காலத்திலேயே அந்தச் சாலை பழுது அடைந்துவிட்டதாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள், உடனடியாக அதிகாரிகள் சென்று என்னவென்று பார்த்து அதனுடைய முழு விவரங்களையும் கண்டறிய வேண்டுமென்று ஆணையிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் குன்றத்தூர்-திருநீர்மலை சாலையைப் பொறுத்தவரைக்கும் 2.8 கிலோ மீட்டர் வரைக்கும் போடப்பட்டிருக்கிற சாலை, 14 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் 1998-ல் போடப்பட்டிருக்கிறது. 1998-லே நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிதி ஒதுக்கப்பட்டு அந்த ஒப்பந்தக்காரர் திரு. சீனிவாசன் என்பவர் 28-1-2000-லே அந்தச் சாலையை முடித்ததாக கணக்கிலே

எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சாலை போடப்பட்டு ஒரு மழையிலேயே அந்தச் சாலை முழுவதும் போய்விட்டது. இந்தக் குறை நடந்தது தி.மு.க ஆட்சியிலே. இதுகுறித்து அந்த ஒப்பந்தக்காரர் யார், இதற்குக் காரணமான அரசியல்வாதிகள் யார் என்பதைக் கண்டெடுத்து— திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய தி.மு.க. ஆட்சியிலே நடைபெற்ற ஊழலுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு நன்றி— மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அரசு இதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதனை நான் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 12-20

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிறபோதும், மற்றவர்கள் பேசுகிறபோதும், காவிரி பிரச்சினையைப்பற்றி சிலவற்றைப் பேசினார்கள். காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினை நமது நாட்டினுடைய நலனுக்கு மிக முக்கிய பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால், அதுகுறித்து எச்சரிக்கையாக நாம் செயல்பட வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதில் சில உண்மைகளை நான் அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, காவிரி பிரச்சினை என்ன, பிரச்சினையினுடைய சிக்கல் என்ன, என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எந்தெந்த அரசு எடுத்தது என்பதனை அவை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒருவர் மீது ஒருவர் மாறி மாறி குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி, உண்மை என்ன என்பதனை மக்களும் அறியாமல், நாடும் அறியாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகக்கூடாது என்பதற்காக அதைத் தெளிவுபடுத்த நான் விரும்புகிறேன்.

9-2-1970 ஆம் ஆண்டு காவிரி பிரச்சினை தொடர்பாக அன்றைய தமிழக முதலமைச்சர், தமிழக அமைச்சர், கர்நாடக மாநில அமைச்சர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டத்தை மைய அரசு கூட்டியது. அந்த அடிப்படையிலே பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 4-8-1971-லே திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, உச்ச நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து காவிரி பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு Tribunal அமைக்க வேண்டுமென்று வழக்கு தொடரப்பட்டது. அதைச் செய்தது தி.மு.க. அரசுதான்; இல்லையென்று

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நான் சொல்லவில்லை. ஆனாலும்கூட உடனே என்ன செய்தார்கள்? அந்த வழக்கு அப்படியே நடந்ததா? உச்ச நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து Tribunal அமைக்க வேண்டுமென்று 1971-லே போட்ட வழக்கு தொடர்ந்து நடந்து இருக்குமேயானால், 1975-76 வாக்கிலேயே காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினை தீர்ந்திருக்கும்; நமக்குத் தண்ணீர் இல்லையென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்காது; கர்நாடக மாநிலம் இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் பயிர்களை நமது தண்ணீரை வைத்து வளர்த்திருக்கமாட்டார்கள். திரு. கருணாநிதி அவர்கள் என்ன தவறு செய்தார் என்பதனை அவை புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். காவிரி பிரச்சினையில் நாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம்; ஏதோ அவர் தமிழக மக்களுக்காகவே வாழ்கின்றவர் என்பதைப்போல ஏடுகளில் எழுதுகிறார். திடீரென்று ஒன்றை எழுத வேண்டுமென்றால் உடன்பிறப்பில் எழுதுவார். திட்ட வேண்டுமென்றால் பெயரிடாமல் எப்படியும் திட்டுவார் அல்லது கவிராயராக மாறி இல்லாத பொல்லாத, பொய்யுரைக்கின்ற பாணியிலே அவர்கள் ஈடுபடுகிற முறையிலே, அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டுவிடுவார். அதை விளக்குவதற்காக — எப்படி மக்களை திரு. கருணாநிதி திசை திருப்புகிறார் என்றால் உண்மைக்கு மாறான செய்திகளைச் சொல்லிச் சொல்லி, இலவச மின்சாரத்தை புரட்சித் தலைவர் தந்து, தான்தான் தந்தேன் என்று கோயபல்லஸ் பொய்ப் பிரச்சாரம் செய்து எப்படி மக்களை நம்ப வைத்தாரோ அல்லது நம்ப வைக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டாரோ, அதைப்போலவே காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் தமிழகத்துக்கு இழைத்த துரோகத்தைத் தொடர்ந்து திரு. கருணாநிதி மறைத்து வருகிறார். அவை இதை உணர வேண்டும்; தமிழக மக்கள் உணர வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-25

4-8-1971-லே உச்ச நீதிமன்றத்திலே Tribunal வேண்டுமென்று, ஆணையிட வேண்டுமென்று வழக்குத் தொடரப்படுகிறது; அந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்தியிருந்தால் தமிழகம் காக்கப்பட்டிருக்கும், தமிழகத்துக்கு நன்மை செய்தவராக திரு. கருணாநிதி கருதப்பட்டிருப்பார். மாறாக, அந்த நேரத்திலே அவர்மீது இருந்த புலன் விசாரணைகள் — நான் எண்ணுகிறேன் — பத்திரிகைக்காரர்கள் சிலர் போடுவார்கள், பலர் போடமாட்டார்கள். ஆனால் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; நாடு புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மொழியின் பெயரால், இனத்தின் பெயரால், தமிழின் பெயரால் எப்படி தமிழக மக்களுக்கு திரு. கருணாநிதி அரசு ரீதியாகவே துரோகம் செய்தார் என்பதனை எல்லோரும் உணர வேண்டும் என்பதற்காக இந்தப்

புள்ளிவிவரத்தை நான் சொல்கிறேன். அப்படி உச்ச நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கைப் போட்டு Tribunal வேண்டும் என்று கேட்டு, தமிழகத்தினுடைய நீர் முறையாக வருவதற்கு வழிவகை வேண்டும் என்று கேட்ட அவர், அந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்தவில்லை. மாறாக என்ன செய்தார்? அவர் மீது இருந்த புலன் விசாரணைகள்—அப்போது இந்திரா காந்தி அம்மையார், இந்திய துணைக் கண்டத்தினுடைய பிரதம அமைச்சராக இருக்கிறார். பூச்சி மருந்து ஊழல் புலன் விசாரணை ஒன்று. Aerial Spray Scandal என்று சொல்வது. இன்னொன்றும் சொல்லவேண்டுமானால் பின்பு நிகழ்ந்த கோதுமைப் பேர ஊழல் புலனாய்வு Wheat Scandal என்பது. அதை, அதாவது பூச்சி மருந்து புலனாய்வை, புரட்சித் தலைவர், கருணாநிதிமீது போடவில்லை. திரு. கல்யாண சுந்தரனார் கருணாநிதிமீது போட்ட புலனாய்வல்ல. மாறாக மைய அரசே, இந்திராகாந்தி அம்மையாரே திரு. கருணாநிதிமீது போட்ட புலனாய்வு. C.B.I. also was the investigating agency in regard to Aerial Spraying Scandal and Wheat Scandal. Both the cases were initiated by the then Central Government headed by Prime Minister Indiraji. அவர்கள் போட்ட அந்த விசாரணை—ஓர் உச்ச கட்டத்திற்கு அந்த விசாரணை, புலன் விசாரணை சென்றது. அந்தப் பூச்சி மருந்து ஊழல் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவை நன்றாக அறியும். ஆகாயத்திலே—தமிழகத்திலே எங்கு பார்த்தாலும் பூச்சி. கடலைக்காட்டிற்கு பூச்சி, நெல் வயலுக்கு பூச்சி. எல்லா இடத்திலும் பூச்சி; ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டுகிறார்கள். வயலுக்கு வயல் விவசாயி சென்று பூச்சி மருந்து அடித்தால் பூச்சி ஒழிந்துவிடாது. இந்த வயலிலிருந்து அடுத்த வயலுக்கு அடிக்காத வயலுக்குப் போய்விடும். எனவே, ஆகாயத்திலிருந்து விமானம் மூலமாக சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை, தஞ்சையிலிருந்து நீலகிரி வரை விமானத்திலிருந்தே பூச்சி மருந்தைத் தெளித்து விடலாம் என்று ஒரு ஊழல் திட்டம் தீட்டப்படுகிறது. அந்த ஊழல் திட்டம் தீட்டப்படுகிறது என்றால்—இதை நான் சொல்லவில்லை. அந்த மைய அரசு Investigation-லே சொன்னார்கள். அந்த Investigation-க்குப் பிறகு சர்க்காரியா கமிஷன் அந்த ஊழலை, விசாரித்தபோதும் கூட அதிலே அவர்களும் இதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பூச்சி மருந்து தெளிக்க விமானம் ஆகாயத்திலே பறப்பது போல பறந்தது. கெம்பேட்டா, மானக்ஷா என்று கருதுகிறேன். அப்படி சொல்லக்கூடிய இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த அந்தப் பூச்சி மருந்து விமானங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களுடைய விமானங்கள் வரவழைக்கப்பட்டன. விமானம் பறப்பது போலப் பறந்தது; பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்பட்டதா? பூச்சிகள் செத்தபாடில்லை. இந்த நிலை ஒரு குற்றச்சாட்டாக வந்து மைய அரசு ஒரு விசாரணையைப் போட்டது.

அதுபோலத்தான் பின்பு நிகழ்ந்த Wheat Scandal புலனாய்வு. கோதுமை, ஏராளமான கோதுமையை பஞ்சாப் மாநிலத்திலிருந்து தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது Thiru Zail Singh was the Chief Minister of Punjab என்று நினைக்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கிற அரிசியை, நெல்லை திடீரென கேரள மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லலாம் என்று தடையை நீக்கிய காலம் உங்களுக்குத் தெரியும். அந்தக் காலத்திலேயே 3 ரூபாய்க்கு இருந்த அரிசி சுமார் 11 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கிய நிலையை அந்த அரிசி கடத்தலின் காரணமாக அன்றைய திரு. கருணாநிதி அரசு உருவாக்கியது. உணவுப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்காக கோதுமையை வாங்குகிறோம் என கோதுமையை பஞ்சாப் மாநிலத்திலிருந்து வாங்கினார்கள். அதற்கிடையிலே அந்திர மாநிலத்திலிருந்து அரிசி அதிகமாக வந்துவிட்ட காரணத்தாலும், கோதுமையை உணவுப் பொருளாக ஏற்கின்ற மனப்பக்குவம் நமது மக்களுக்கு இல்லாத காரணத்தாலும் கோதுமை அப்படியே நின்றிவிட்டது. விஞ்ஞான ரீதியான ஒரு ஊழலை அதிலே மேற்கொள்கிறார்கள். என்ன ஊழல்? கோதுமை கெட்டுவிட்டது என்றோ—எந்தக் காரணத்தாலோ கோதுமையை ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். ஏலத்தை எடுத்து யார்? மதன்லால் குப்தா என்று சொல்லக்கூடிய இந்தியாவிலே இருக்கிற கோதுமை அரைவை ஆலைகளினுடைய சங்கத்தலைவர் அதை எடுக்கிறார். மிகக் குறைந்த விலைக்கு எடுத்து வெளிச் சந்தையிலே விற்று பல கோடி ரூபாய் அதிலே கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டையும் நான் சொல்லவில்லை.

பிற்பகல் 12-30

Central Bureau of Investigation headed by Mr. Radhakrishna Nair, the then Joint Director of C.B.I. and Lakshmi Narayanan, Director of C.B.I., மைய அரசு அந்த பூச்சி மருந்து புலனாய்வை நடத்துகிறார்கள். இந்திராகாந்தி அம்மையார் போட்ட ஆரம்ப புலனாய்வு விசாரணையில் ஆதாரங்கள் கிட்டிவிடுகின்றன. கெம்பேட்டா சொல்லிவிட்டார், மானக்ஷா சொல்லிவிட்டார் எனக் கருதுகிறேன். தஸ்தாவேஜுகள் கிட்டிவிடுகின்றன. அப்போதுதான் இந்த விசாரணையிலிருந்து எப்படித் தப்பிப்பது என்ற அச்சம் வந்த பிறகு, அந்த நிலையில்தான், இந்திராகாந்தி அம்மையார் இவரை அழைக்கிறார். திரு. கருணாநிதி இந்திராகாந்தி அம்மையாரைச் சந்திக்கிறார். ஊழல் விசாரணை இப்படி இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் சொல்வதற்கு எல்லாம் தலையை ஆட்டி அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 6 ஆண்டு, 7 ஆண்டு சிறைத் தண்டனை அளவிற்கு தஸ்தாவேஜுகள் அகப்பட்டன. சாதாரண வழக்கு விசாரணை போன்றது அல்ல. பிற்காலத்தில் அந்த வழக்கை வாபஸ் பெறாமல் இருந்திருந்தால், 7 ஆண்டு காலத்திற்கு

மேல் சிறைக்குச் செல்ல வேண்டிய அளவிற்கு அவ்வளவு கொடுமையான ஊழல் குற்றங்கள். இப்படிப்பட்ட புலன் விசாரணைகள் நிலுவையிலே இருந்தன. விசாரணை நிலுவையிலே இருந்த காரணத்தால் என்ன முடிவு எடுக்கிறார்? அந்த அம்மையார் என்ன சொன்னாலும் கேட்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கிறார். அந்த முடிவுதான் உச்சநீதிமன்றத்திலே காவிரி நீரை கர்நாடகம் தமிழகத்திற்குத் தராமல் ஒரு இடுக்கினைத் தருகிறதே, எமாற்றத்தைத் தருகிறதே என்ற நிலை மாற வேண்டும் என்பதற்கு மாறாக, தமிழகத்து விவசாயிகள் என்ன கேடு கெட்டாலும் பரவாயில்லை, காவிரி நீர் தமிழகத்திற்கு வந்தாலும், வராவிட்டாலும் பரவாயில்லை, இந்திராகாந்தி அம்மையார் சொல்லிவிட்டார், கேட்கலாம் என முடிவு எடுக்கிறார். அவர்கள் சொல்வதற்குக் காரணம் டெல்லியிலே எந்த அரசாங்கம் இருந்தாலும், கர்நாடக மாநிலத்தைப் பெறுத்தவரைக்கும் i.e., the State mostly governed by national political parties; எனவே காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்திலும் அவர்களும் அக்கறையோடு செயல்பட்டார்களா மைய அரசிலே. காரணம். the political interest for them, பி.ஜே.பி ஆளுகிற நேரத்திலும் கூட the political interest for them; தமிழகத்தைப் பெறுத்தவரைக்கும், This being governed by Regional political parties - டெல்லியிலே இருக்கின்ற அரசுகள் எதுவாக இருந்தாலும், தமிழகத்து கோரிக்கையைப் புறக்கணித்துவிட்டு, கர்நாடக மாநில அரசுக்கு, எந்த அரசாக இருந்தாலும் சரி, காவிரி பிரச்சினையில் அவர்களுக்கு சாதகமாக செயல்பட்டால்தான் அடுத்த தேர்தலிலே வெற்றி பெறலாம் என்று முடிவு எடுக்கிற போக்கு இருக்கிறது. இந்தப் போக்கை மாற்ற வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் வெளிப்படையாகவே சொன்னார். ஆனாலும்கூட, திரு. கருணாநிதி அதற்கு செவி சாய்க்கவில்லை. ஊழல் விசாரணையிலேயிருந்து தப்பித்தால் போதும் என்பதற்காக, போட்ட வழக்கை, உச்சநீதிமன்றத்திலே போட்ட வழக்கை தமிழின தலைவன் என்று சொல்லிக்கொள்கிற திரு. கருணாநிதி, தமிழின மக்களுக்கு துரோகம் அளிக்கின்ற வகையிலே அந்த வழக்கை திரும்பப் பெற்றுவிட்டார். துரோகத்தை இழைத்துவிட்டார். தமிழக வரலாற்றிலேயே, தமிழகத்தினுடைய சங்க காலம் தொட்டு, இந்தக் காலம் வரை, தமிழக வரலாற்றிலேயே தமிழகத்திற்கு திரு. கருணாநிதியைப் போல இப்படிப்பட்ட துரோகத்தை இழைத்து யாருமேயில்லை என்பதனை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் அவைக்கு அடித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

இப்படி அவர் 7-7-1972-லே இந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார். எதற்காக திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்? புரட்சித் தலைவர் தெளிவாகச் சொல்கிறார். நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளாதீர்கள், தி.மு.க. அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது, காரணம், டெல்லியிலே எந்த அரசு இருந்தாலும்கூட அவர்களுடைய கட்சி பிரதான கட்சியாக கர்நாடக மாநிலத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தால், கர்நாடக மாநிலத்தினுடைய நலனுக்குப் புறம்பான முடிவை பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் எடுக்கமாட்டார்கள். பேச்சுவார்த்தை மூலம் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போய், அந்தக் காலத்திலே அணைகளைக் கட்டி, வாய்க்கால்களை வெட்டி தண்ணீரையெல்லாம் பாய்ச்சாத நிலத்திற்கு, புதிய நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சி, தமிழகத்தை வறண்ட நிலமாக ஆக்கிவிடுவார்கள், கர்நாடகத்தை வளம் செழிக்கும் நிலமாக ஆக்கிவிடுவார்கள், நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஒன்றுதான் நமக்கு இறுதியான பாதுகாப்பைத் தரும் என்று புரட்சித் தலைவர் சொன்னதை, திரு. கருணாநிதி ஏற்காமல், உச்ச நீதிமன்றத்திலே தொடரப்பட்ட வழக்கை அவர் அன்று திரும்பப் பெற்றுவிட்டார்.

பிற்பகல் 12-35

1977-க்குப் பிறகு, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்கு வந்தார். இந்தப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் பிரச்சினைகளை திரு. கருணாநிதி தீர்த்தாரா என்றால் இல்லை. இந்திரா காந்தி அம்மையார் சொன்னார் என்று வழக்கை வாபஸ் பெற்றார். பேச்சுவார்த்தையில் நமக்கு விடிவு ஏற்படவில்லை. தமிழகத்திற்கு தண்ணீர் தரப்படவில்லை. இந்த அவலநிலை தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் முடிவு செய்தார். விவசாய சங்கத்தை உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்கு ஒன்றைத் தொடரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். விவசாய சங்கமும் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்கினைத் தொடர்ந்தது. The Tamil Nadu Government too has impleaded itself in that petition, தமிழக அரசு அதிலே தன்னையும் சேர்த்துக்கொண்டு வழக்கை நடத்தியது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆணைப்படி 1986-லே Tamil Nadu Government wrote to the Government of India requesting to refer the Cauvery dispute to a Tribunal under the Inter State Water Dispute Act.

6-7-1986-லே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு Tribunal அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்ட பிறகு, 18-11-1986-லே உச்ச நீதிமன்றத்தில், ஏற்கெனவே தொடர்ந்திருந்த விவசாயிகள் சங்க வழக்குடன் தமிழக

அரசும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டது. அந்த அடிப்படையிலேதான் உச்ச நீதிமன்றம் பிறகு ஒரு தீர்ப்பு வழங்கியது. அவர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். Tribunal ஒன்று அமைத்த பெருமை திரு. கருணாநிதியைச் சேரும் என்று. கோயபல்லி முறையிலே உண்மைக்கு மாறான ஒரு செய்தியை உலகத்திற்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Tribunal அமைக்க வேண்டுமென்று ஆணையை இட்டது உச்ச நீதிமன்றம். Tribunal அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது புரட்சித் தலைவர். 6-7-1986-லே விவசாயிகள் சங்கம் தொடர்ந்த வழக்குடன் 18-11-1986-லே, மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்கைத் தொடர்ந்து Tribunal அமைக்க வேண்டுமென்று ஆணையைக் கேட்க, அதற்கு உச்ச நீதிமன்றம் ஆணையிட்டது. அந்த ஆணையைப் பெற்று, நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி இதய தெய்வத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலே; 25-6-1991-லே மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபோது, அந்த ஆணை பெறப்பட்டது. எந்த விதத்திலே கருணாநிதி காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினைகளுக்கு பங்கினை அற்றியிருக்கிறார் என்பதனை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றத்தில் போட்ட வழக்குகளை திரும்பப் பெற — 1972-லே தன்னுடைய பூச்சிமருந்து போன்ற விசாரணையிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள திரும்பப் பெறாமல் இருந்திருப்பாரேயானால், 4, 5 ஆண்டு காலத்திற்குள் Tribunal மூலமாக தீர்ப்பு வந்து, வாரா வாரம் வருகிற தண்ணீர், மாதா மாதம் வருகிற தண்ணீர், இருக்கின்ற ஆயக்கட்டுகளை பாதுகாக்கக்கூடிய நிலை, மிச்சப்படுத்தப்படுகிற தண்ணீரின் மூலமாக பிற மாவட்டங்களுக்கு தண்ணீரை அனுப்புகிற முறை, இத்தனைக்கும் தமிழகத்திற்கு பலன் கிட்டியிருக்கும். ஆனால் இந்தப் பலனை நமக்குக் கிட்டாமல் ஊழல் விசாரணையிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக, இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் உபரி விவசாய நிலமாக காவிரி நீரிலிருந்து நாம் பெறுவதற்குப் பதிலாக கர்நாடக மாநிலம் இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை நமது தண்ணீரை எடுத்து அவர்கள் விளை நிலமாக மாற்றி, கர்நாடக மாநிலம் செழிக்க திரு. கருணாநிதி காரணமாக இருந்து தமிழகத்திற்கு துரோகம் செய்து விட்டார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) துரோகம் செய்து விட்டார், என்ற குற்றச்சாட்டை வெளிப்படையாக இங்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கருணாநிதி மீண்டும் முதலமைச்சராக வந்தார். மீண்டும் முதலமைச்சராக வந்தபிறகு என்ன செய்தார்? இந்தக் காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக ஓர் ஆணையம் அமைக்க வேண்டுமென்ற

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தார். 'சட்ட ரீதியான ஒரு பரிகாரம்தான் தமிழகத்தை நிரந்தரமாகக் காக்கும். 1971-லிருந்து பன்னெடு ஆண்டுகாலமாக பேச்சுவார்த்தை என்ற முறையிலே Political decision எடுத்து அதிகாரமற்ற அமைப்புகளை உருவாக்கி தமிழர்களுடைய நலனை என்றும் பாதுகாக்க முடியாது என்ற நிலை; அதற்கு மாறாக ஆணையம் அமைப்பது என்று உச்சநீதிமன்றத்திலே இருந்த வழக்கிலே a Scheme was submitted. அந்த Scheme கொடுக்கப்பட்டபோது கூட, அதிலே முக்கியமான ஒன்று, முதலிலே அந்த Scheme-ஐக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த Scheme-ஐ எந்த ஒரு மாநிலமாவது செயல்படுத்த முன்வராவிட்டால் - ஆணையத்தின் அறிவுரைகளை எந்த ஒரு மாநிலமாவது செயல்படுத்த முன்வராவிட்டால் - அம்மாநிலத்தில் உள்ள நீர்த்தேக்கம் மற்றும் கட்டுமானங்களை ஆணையம் அதன்வசம் எடுத்துக்கொண்டு, அதன் அதிகாரிகளைக் கொண்டே அல்லது ஒரு முகமையின் மூலமாகவோ அந்த நீர்த்தேக்கம் மற்றும் கட்டுமானத்தை இயக்குவதற்கான அதிகாரம் படைத்த ஆணையமாக அந்த ஆணையம் செயல்பட வேண்டுமென்று ஆணையத்தினுடைய வரைவிலே முதலிலேயே முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் 29-7-1998-லே ஒரு விவாதம் டெல்லியிலே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. 1998-லே அதையொட்டி ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். தி.மு.க. அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட முடிவு எடுக்கிறார்கள்? அந்த மாநிலத்தில் உள்ள நீர்த்தேக்கம் மற்றும் கட்டுமானங்களை ஆணையம் அதன்வசம் எடுத்துக்கொண்டு இயக்கலாம் என்ற அதிகாரத்தை நீக்கிவிடலாம் என்ற ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுகிறது, தி.மு.க. வினுடைய ஆதரவோடு மத்திய அரசால். இது எப்படிப்பட்ட துரோகம்? புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். டெல்லியிலே, பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னார்கள். என்னவென்று சொன்னார்கள்? அப்படி ஓர் ஆணையம் அமைக்கப்படுகிறபோது அமைச்சரவையிலே இருக்கிறது யார்? புரட்சித் தலைவி அவர்களின் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே இருப்பது, திரு. கருணாநிதி இருக்கிறார். திரு. கருணாநிதியினுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு, அதிகாரம் உள்ள ஆணையம், தவறுகிற மாநிலத்தின் நீர்த்தேக்கங்களை, தன் கைவசப்படுத்த வேண்டுமென்ற அந்தப் பகுதியை நீக்குவதற்கு திரு. கருணாநிதி சம்மதம் அளிக்கிறார். அதை மைய அரசு ஏற்கிறது. எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார், புரட்சித் தலைவி. புரட்சித் தலைவியினுடைய எம்.பி.க்கள் மூலமாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அமைச்சர்கள் மூலமாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அது செவிமடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியைக் கேட்கவில்லை. டெல்லியிலே இருக்கிற அந்த அமைச்சரவையிலே அங்கம் வகித்த

அமைச்சர்களுக்குத் தலைமையாக விளங்குகிற புரட்சித் தலைவியை அவர்கள் கேட்கவில்லை. எங்களது அமைச்சர்களையும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. அதற்கு மாறாக திரு. கருணாநிதியினுடைய சூழ்ச்சிக்கு அவர்கள் இரையாகிறார்கள். முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அப்போதே ஒரு சதித் திட்டத்தைப் போட்டுவிட்டார். டெல்லிக்கு வேண்டி, எதேனும் ஏற்கெனவே இப்படி இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்குத் தலையாட்டி தமிழகத்திற்குத் துரோகம் செய்து, பூச்சி மருந்து ஊழல் போன்ற விசாரணைகளிலிருந்து (குறுக்கீடு) இல்லை. இந்திரா காந்தியை, நான் தலையாட்டி என்று கூறியிருந்தால் I will withdraw it.

பிற்பகல் 12-40

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: நீங்கள் தயவுசெய்து இந்திரா காந்தி அம்மையார்மீது பழி சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பழியே இல்லை. ஐயோ, No.

***திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் கர்நாடக முதலமைச்சராக இருந்தபோது, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 265 டி.எம்.சி. தண்ணீர் வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். அவர் தமிழகத்திற்குத் துரோகம் இழைக்க வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தால் இந்திரா காந்தி அப்படிச் சொல்லி திரு. தேவராஜ் அர்ஸை ஒப்புக்கொள்ள வைத்திருக்க மாட்டார். அன்றையதினம் மட்டும் அவர் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் இந்தக் காவிரி டிரிபியூனல், காவிரி வழக்கு என்று எதுவுமே இருந்திருக்காது. இன்றைக்கு நமக்கு வசதியாக 265 டி.எம்.சி. தண்ணீர் பெற்றுக்கொண்டு இருந்திருப்போம். அதனாலே மீண்டும், மீண்டும் இந்திரா காந்தியின் பெயரை இழுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். நான் இந்திரா காந்தி அம்மையார்மீது குறை சொல்லவில்லை. அப்படி ஒரு பொருள் வந்திருந்தால் நான் அதை மாற்றிச் சொல்கிறேன். மிகவும் தெளிவாக்குகிறேன். உண்மை என்னவென்றால், பூச்சிமருந்து ஊழல் போன்ற விசாரணை டெல்லியிலே இருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக இதைத் தீருங்கள் என்று சொல்கிறார். புரட்சித் தலைவர் சொல்கிறார், பேச்சுவார்த்தை மூலமாக இதைத் தீர்க்க முடியாது என்று. காரணம், பேச்சுவார்த்தையிலே கர்நாடக மாநிலத்திற்குப் பாதகமான ஒரு முடிவை,

அந்தக் கமிட்டியிலே இடம் பெறுகிறவர்கள் மைய அரசைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், எடுக்க மாட்டார்கள். மைய அரசைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கர்நாடக மாநிலத்தின்மீது—regional political system — தமிழகத்தைவிட அதிக அக்கறை இருக்கிற காரணத்தால், நல்ல விடிவுகாலம் நமக்குக் கிட்டாது, உச்ச நீதிமன்றம்தான் நல்ல ஒரு விடிவை நடுநிலையோடு தரும் என்று அன்று புரட்சித் தலைவர் சொன்னார். இன்றும் அதைத்தான் சொல்கிறோம். தமிழகத்தினுடைய நலனைக் கருதி இதை நாம் ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு, திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், தமிழகத்தினுடைய நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் உச்ச நீதிமன்றத்திலிருந்து வழக்குகளை நான் திரும்பப் பெறாமலே இருக்கிறேன். அம்மா, எங்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யுங்கள் என்று மற்ற பிரச்சினைகளை இவர் அணுகியிருக்கலாம். ஆனால், உச்ச நீதிமன்றத்திலிருந்து வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுத் தமிழகத்திற்கு இழைத்த துரோகம். அவருக்கு பிற்காலத்தில் ஆதாயம் கிடைத்தது தனிப்பட்ட முறையிலே, பல வழக்குகளிலிருந்து இறுதிக் காலத்திலே விடுதலை. பாதிக்கப்பட்டதோ தமிழினம், துரோகம் இழைக்கப்பட்டதோ தமிழினத்திற்கு, தமிழினத் தலைவன் என்ற போர்வையிலே கருணாநிதி அவர்களால்....

***மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி அவர்களும், மாண்புமிகு சோ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும் இங்கே என்ன சொன்னாலும் சரித்திரத்தை மாற்றியமைக்க முடியாது. மேசையைத் தட்டும் ஒலி காவிரிப் பிரச்சினையில் நடைபெற்ற வரலாற்றைத்தான் இங்கே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விவரித்தார்கள். எங்களுக்கும் மறைந்த அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையார்மீது மிகுந்த மரியாதை உள்ளது. நான் எப்பொழுதுமே அவர்களை அன்னை இந்திரா காந்தி என்றுதான் அழைப்பது உண்டு. மேசையைத் தட்டும் ஒலி அதற்காக நடந்த சரித்திரத்தை, நடந்த வரலாற்றை நாங்கள் இங்கே மாற்றிக்கூற முடியாது. உண்மை இதுதான். சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசின் சிபிஐ, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களின்மீது வழக்குகளைத் தொடுத்து, விசாரித்துக்கொண்டிருந்தது. அப்போது திரு. கருணாநிதி குற்றவாளிதான் என்று கண்டறியப்பட்டது. தனி நீதிமன்றமும் அமைக்கப்பட்டது. அந்த வழக்குகள் விசாரணைக்கு வந்தன. அப்போது எப்படியாவது அந்த வழக்கு விசாரணையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று, தனி நீதிமன்றத்திலிருந்து தொடங்கி, அதன் பின்னர் உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, அதன் பிறகு உச்ச

நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, திரு. கருணாநிதி அவர்கள் அப்பீல் மேல் அப்பீல் செய்து தோற்றுப்போனார். அவர் அந்த வழக்கு விசாரணையைச் சந்தித்தே ஆக வேண்டும் என்ற கட்டாயம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அப்போது தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்பதை அறிந்த திரு. கருணாநிதி, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களை, அன்றைய பிரதமர் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களிடம் சரணாகதி என்று அவர்கள் காலிலே விழுந்தார். அன்றைக்கு தன் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்பதற்காக அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் போட்ட நிபந்தனை, உச்ச நீதிமன்றத்தில் காவிரி சம்பந்தமாக இருந்த வழக்கை, தமிழ்நாடு அரசின் வழக்கை திரும்பப் பெற வேண்டும் என்பதாகும். அதற்கிணங்கி, தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தமிழ்நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார் திரு. கருணாநிதி. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) தமிழ்நாட்டிற்கு, மாறாக துரோகத்தைச் செய்துவிட்டார் திரு. கருணாநிதி. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களும் திரு. சோ.பா. அவர்களும் எவ்வளவுதான் ஆட்சேபம் தெரிவித்தாலும், நடந்த வரலாற்றை மாற்ற முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

பிற்பகல் 12-45

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை இரண்டு பகுதிகளாகப் பாருங்கள். ஒன்று சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரணை என்பதும், சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரணையில் வழக்கு நடைபெற்றது என்பதும், அதற்குப் பின்னாலே திரு. கருணாநிதி ஆட்சிப் பீடத்திற்கு வந்தது 1989. அப்போது இந்திரா காந்தி ஆட்சியில் கிடையாது. (குறுக்கீடு) எப்போது? நீங்கள் 1972 என்று சொன்னீர்கள். (குறுக்கீடு) ஆமாம். சர்க்காரியா கமிஷன் எப்போது நடந்தது? (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. அம்மா சொன்னது. (குறுக்கீடு) தயவுசெய்து என்னைப் பேசவிடுங்கள். (குறுக்கீடு) சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரணை என்பது 1976 ஆம் ஆண்டு.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னதைத் திருத்திக்கொள்கிறேன். முதலில் சி.பி.ஐ. வழக்குகள். அதன் பின்னர் சர்க்காரியா கமிஷன். நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள், அன்றைய பிரதமர் போட்ட நிபந்தனையின் காரணமாக உச்ச

2002 ஏப்ரல் 9]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

நீதிமன்றத்தில் காவிரிக்கு நீர்பெறுதல் சம்பந்தமாக தமிழக அரசு தொடுத்திருந்த வழக்கை திரு. கருணாநிதி வாபஸ் பெற்றார் என்பதை நீங்கள் எவ்வளவு சொன்னாலும் அதை மாற்ற முடியாது.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: கருணாநிதிக்கு ஆதரவாகப் பேச வேண்டுமென்று நினைத்தால் எனக்குப் பேசுவதற்குத் தெரியும். ஆனால் நான் பேசவில்லை. அந்த இடத்திற்கே நான் போகவில்லை. ஆனால் இந்திரா காந்தி நமக்கு பாதகமாகச் செயல்பட்டார் என்பதை நான் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்திரா காந்தி சொன்னதற்குப் பின்னாலே திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் — அதை நீங்கள் சொல்லுங்களேன் இங்கே — 265 டி.எம்.சி. அடி காவிரி நீர் தருகிறேன் என்று சொன்னாரா இல்லையா? யார் வேண்டாம் என்று சொன்னது? ஏன் வேண்டாம் என்று சொன்னார் அவர்? அதைச் சொல்லுங்கள். அதைக் கேட்பதை விட்டுவிட்டு மாற்றி மாற்றி இந்திரா காந்தி, இந்திரா காந்தி, இந்திரா காந்தி என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக திரு. கருணாநிதி அந்தத் தவறைச் செய்தார் என்று சொல்லுங்கள், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். திரு. கருணாநிதி செய்த மிகப் பெரிய தவறு, தமிழகத்திற்கு இழைத்த துரோகம் ஒன்று உண்டு என்று சொன்னால் 265 டி.எம்.சி. காவிரி நீரை திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்ன நேரத்திலே அதை மறுத்ததுதான் மாபெரும் தவறு. கருணாநிதியை வைத்துக்கொண்டு இந்த அவையில் நான் பேசியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் ஒரு சிறிய விளக்கம் சொல்லிவிடுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வரலாற்றுச் செய்தியைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நானும் வரலாற்றுச் செய்தியைத்தான் சொல்கிறேன். 1980-ல் இந்திரா காந்தி ஆட்சியில் இருந்தபோது கருணாநிதி ஆட்சியில் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இந்திரா காந்தி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்காக உச்சநீதிமன்றத்திலே போட்ட வழக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டது என்பதுதான்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: 265 டி.எம்.சி. நீரை தேவராஜ் அர்ஸ் கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டாரா இல்லையா? அதை ஏன் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்கள்? (குறுக்கீடு)

[2002 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: That details I don't have.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: Gallery-யில் அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது இதற்குத்தான், அதிகாரிகள் கேலரியில் இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் தவறு. நீங்கள் இவ்வளவு பெரிய பதிவை 3 மணி நேரம், 4 மணி நேரம் இந்த அவையிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், உங்களுக்குத் துணை இல்லையென்று சொன்னால் அது யாருடைய தவறு? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இல்லை, இல்லை. நான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நான் என்னுடைய நினைவாற்றலிலிருந்து சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: நான் முடித்துவிடுகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெள்ளையன் நம்மோடு ஒப்பந்தம் போட்டது 1924-லிருந்து 1974 வரை. 1971 ஆம் ஆண்டு டிரிப்யூனலுக்குப் போவதற்கு அவர் வழக்குத் தொடுத்தார். எந்த ஆண்டிலே அவர் திரும்பப் பெற்றாரோ அந்த நேரத்திலே சர்க்காரியா, கமிஷனே இல்லை. (குறுக்கீடு) அதை எப்போது போட்டார்கள் என்று சொல்கிறேன். ஒரு நிமிடம். 1975-76-லேதான் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டு சர்க்காரியா கமிஷன் போடப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு கலைஞர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். சர்க்காரியா கமிஷன் இல்லை, சி.பி.ஐ. வழக்கு என்று. (குறுக்கீடு) நிதியமைச்சர் அவர்கள் உரையை முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: கமிஷன் இருக்கும்போது வாபஸ் வாங்கவில்லை. அவர் ஆட்சியைவிட்டு இறங்கி, 1977-லே தோற்று, 1980-லேயும் தோற்றதற்குப் பின்னாலே வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டு தோற்றதற்குப் பின்னாலே எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதுதான் அந்த வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கான தவறான விளக்கத்தை அவைக்கு மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் கூறுவதில் நான் வருத்தப்படுகிறேன். (குறுக்கீடு) நான் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

2002-2003, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

I will substantiate. Let me substantiate. (Interruption) I will substantiate. (Interruption) I will substantiate. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) ஒரு நிமிஷம் இருங்கள். சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து, மன்னார் குடியிலிருந்து ரங்கநாதன் என்ற விவசாயிதான் வழக்குப் போட்டார்.

பிற்பகல் 12-50

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் உண்மை நிலை என்ன என்பதை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் சொல்வது, திரு. கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தபோது திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் தருவதாகச் சொன்ன 265 டி.எம்.சி. தண்ணீரை — அதைக்கூட ஏன் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு தகவலைச் சொல்லியிருக்கிறார். கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றுதான். நான் கூறியதைப்போல இன்னுமொரு தமிழினத் துரோகத்தை திரு. கருணாநிதி தமிழகத்திற்குச் செய்துவிட்டார் என்பதனை திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் மீது aerial spraying scandal preliminary investigation was started in 1972 C.B.I. investigation went on to what extent என்பது நாட்டுக்குத் தெரியும். அந்த சர்க்காரியா கமிஷனிலே aerial spraying and wheat scandal-லில் நானும் ஒரு வழக்கறிஞர். என்ற முறையிலே (குறுக்கீடு) It is not correct. I am telling சர்க்காரியா கமிஷன் 1976-லே (குறுக்கீடு) I am not yielding, I am not yielding, I am not yielding. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்கிறேன். சர்க்காரியா கமிஷன் 1976-லே (குறுக்கீடு) நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை.

THIRU S.R. BALASUBRAMONYAN: Hon. Speaker Sir, I am not willing to cross swords, but you are unnecessarily crossing swords with us.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: ஒரு நிமிஷம் உட்காருங்கள். Please. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற வாதங்கள், பிரதிவாதங்களில் நடைபெற்ற வரலாற்று உண்மைகள் எங்கே தமிழக மக்களுக்குத் தெரியாமல் போய்விடுமோ என்பதற்காக நான் வரிசைப்படுத்தி சில விவரங்களை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இவை எல்லாம் ஏற்கெனவே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த விவரங்கள்தான்.

முதலில் 4-8-1971-ல் தமிழக அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு குட் தாக்கல் செய்து தமிழகத்திற்கும் கர்நாடகத்திற்கும் இடையே இருந்த காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினையை ஒரு நடுவர் மன்றத்திற்கு refer செய்ய வேண்டும்; Tribunal-க்கு refer செய்ய வேண்டுமென்று வழக்குத் தொடுத்தது. அதன் பின்னர் 7-7-1972-ல் அன்றைய தமிழக அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தொடுத்திருந்த வழக்கை வாபஸ் பெற உத்தரவிட்டது. இந்த வரலாற்று உண்மையைத்தான் மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகின்றோம். இந்த அவையில் பேசுகின்ற தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் திரும்பத் திரும்ப இந்த நடுவர் மன்றத்தைப் பெற்றுத் தந்ததே தி.மு.க. அரசுதான், முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதிதான் என்று திரும்பத் திரும்ப உண்மைக்கு மாறான ஒரு தகவலைத் தந்துகொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை, இந்தவிளக்கத்தைத் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். 7-7-1972 அன்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தொடுக்கப்பட்டிருந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுமாறு அன்றைய தமிழக அரசு திரு. கருணாநிதி முதல்வராக இருந்த தமிழக அரசு, வாபஸ் பெறச் சொல்லி உத்தரவிட்டது. அதன்பிறகு, 6-7-1986 அன்றைக்கு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது தமிழக அரசு, மத்திய அரசுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி அப்போது Inter-State Water Dispute Act 1956-ன்கீழ் இந்த காவிரி நதி நீர் தாவாவை ஒரு நடுவர் மன்றத்திற்கு விட வேண்டும்; refer செய்ய வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலிருந்த தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு 6-7-1986 அன்று கடிதம் எழுதியது. அதன் பிறகு தமிழ்நாடு காவிரி நீர்ப்பாசன விளை பொருட்கள் விவசாயிகள் நல உரிமைப் பாதுகாப்புச் சங்கம் என்ற அமைப்பு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்திருந்த வழக்கில் 18-11-1986 அன்று தமிழக அரசு தன்னையும் இணைத்துக்கொண்டது. அதன் பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டு பெஞ்ச் 4-5-1990 அன்று Tribunal அமைக்குமாறு மத்திய அரசுக்கு உத்தரவிட்டது. இந்தத் தீர்ப்பு பெறப்பட்டது 1990 ஆம் ஆண்டு. அன்றையதினம் திரு. கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தார். அதை வைத்துக்கொண்டு தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் நாங்கள்தான் Tribunal-ஐப் பெற்றுக் கொடுத்தோம் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது உண்மைக்கு மாறான தகவல். இதற்காகக் கடிதம் எழுதியது புரட்சித் தலைவர் அரசு. இதற்காக தமிழக காவிரி டெல்டா விவசாயிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தொடுத்த வழக்கில் தமிழக அரசையும் இணைக்கச் செய்தது புரட்சித் தலைவர் அரசு. ஆகவே இதை ஆரம்பித்து வைத்தது புரட்சித் தலைவர் அரசு. ஆனால் 1990 ஆம் ஆண்டில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடுவர் மன்றத்தை அமைக்கச் சொல்லி

2002 ஏப்ரல் 9]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

தீர்ப்பளித்தபோது, அப்போது புரட்சித் தலைவர் இல்லை. அப்போது திரு. கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தார். அதன் பின்னர் 2-6-1990 ஆம் ஆண்டு அன்றைய தேதியில் மத்திய அரசு ஒரு Notification issue செய்து அன்றையதினம் 3 உறுப்பினர்கள் கொண்ட காவிரி நடுவர் மன்றத்தை அமைப்பதாக அறிவித்தது. அதன் பின்னர், நான் முதலமைச்சராக இருந்தபோது 25-6-1991 அன்றுதான் நடுவர் மன்றம் தனது இடைக்காலத் தீர்ப்பை வழங்கி, தமிழகத்திற்கு 205 டி.எம்.சி. அடி தண்ணீர் கர்நாடகம் திறந்துவிட வேண்டுமென்று அந்தத் தீர்ப்பை அளித்தது என்பதை இங்கே நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 12-55

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அவைக்கு நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(திரு. எஸ்.ஆர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேரவைத் தலைவரிடம் ஒரு பேப்பரை சுட்டிக்காட்டிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களுக்கும் நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இந்த aerial spraying and wheat scandal என்பதை நீங்கள் இரண்டு விதத்தல் பார்க்க வேண்டும். ஒன்று, விசாரணை Aerial Spraying-ல் இந்த கெம்பேட்டா மற்றும் மனாக்ஷா என்பவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு சம்பாதித்துவிட்டு, தவறுகளுக்கு உடந்தையாக இருந்துவிட்டு, பிற மாநிலங்களுக்கும் சென்றபோது, பிற மாநிலங்களிலும் அவர்கள் இந்தத் தவறுகளில் ஈடுபட்டபோது, மைய அரசு கண்டுபிடித்த ஒன்று அது.

C.B.I. had been informed in those days the indulgence of Competa and Manaksha in aerial spray scandals not only in Tamil Nadu and of their attempts to indulge in the same in other States also. அந்த அடிப்படையில் மைய அரசு விசாரணை மேற்கொண்டபோது, அப்போதுதான் மைய புலனாய்வுத் துறை ஆதாரங்களைப் பெற்றுவிட்டது. ஆதாரங்களைப் பெறுகிறபோதே, விசாரணை நடக்கிறபோதே, திரு. கருணாநிதியை சந்திக்காமல் விசாரணை நடத்தியிருப்பார்களா மைய அரசின் புலனாய்வுத் துறை. ஆதாரங்கள் கிட்டிவிட்டன, ஆபத்து வருகிறது என்று தெரிந்த காரணத்தினால், 1972-லிருந்தே இதிலிருந்து விடுபட வேண்டும், தப்பிக்க வேண்டும் என்ற

முயற்சியை அப்போதே, அந்தப் புலனாய்விலிருந்தே மேற்கொண்டார். சர்க்காரியா கமிஷனிலே என்று நான் சொல்லவில்லை. C.B.I. Investigation (குறுக்கீடு) சரி, அப்படிச் சொல்லியிருந்தால், அதை நான் திரும்பப் பெறுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், C.B.I. போன்ற மைய அரசு Investigation-லே திரு. கருணாநிதியுடைய பூச்சி மருந்து ஊழல் தஸ்தாவேஜைகள், கிட்டிவிட்ட காரணத்தினால், ஆபத்து தலைக்கு மேல் இருக்கிறது என்று உணர்ந்த காரணத்தால், டெல்லி அரசாங்கம், மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூறியவற்றுக்கு எல்லாம், கர்நாடக மாநிலத்தினர் கூறியதெற்கெல்லாம் செவிமடுத்தார், தமிழகத்தினுடைய நலனைப் புறக்கணித்து தன் நலனைப் பாதுகாக்க இந்த அணுகுமுறையை மேற்கொண்டார் என்பதுதான் உண்மை. ஆனால், எதற்காக பின்னர், சர்க்காரியா கமிஷனுக்கும் பின்னால், 1977 தேர்தலுக்கும் பின்னால், அதே கெம்பேட்டா, அதே மனாக்கஷா, என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் எந்த சி.பி.ஐ. புலனாய்விலே திரு. கருணாநிதியை குற்றவாளியாகக் கண்டுபிடித்தார்களோ, அவர்கள் மீண்டும் affidavit கொடுத்து, அவர்கள் கொடுத்த சாட்சியங்களை மாற்றி, தஸ்தாவேஜைகளுக்கு மாறாக அவர்கள் சாட்சியங்கள் தந்து affidavit தந்து, அந்த வழக்கை வாபஸ் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கவில்லையா? உருவாக்கப்படவில்லையா? அந்த வழக்குகள் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் ஆட்சிக் காலத்தில் திரும்பப் பெறப்படவில்லையா? உண்மையை நாம் மறைக்கக்கூடாது. அன்று நீங்கள் அவரோடு உறவு கொள்ளவில்லையா? புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியை இந்திராகாந்தி அம்மையாருடைய துணையோடு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் அன்று டிஸ்மிஸ் செய்யவில்லையா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்குப் பரிசாக, பூச்சி மருந்து ஊழல் வழக்கு, கோதுமை பேர ஊழல் வழக்கு, 7 ஆண்டுகால சிறைத் தண்டனை இவற்றிலிருந்து விடுவித்து இந்திரா காந்தி அம்மையார் திரு. கருணாநிதிக்கு பாவ மன்னிப்பு தரவில்லையா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உண்மைகளை மறைப்பது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல, உங்களுக்கும் நல்லது அல்ல என்பதைச் சொல்லிவிட்டு, அடுத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இதே திரு. கருணாநிதி (குறுக்கீடு) I am not now yielding, I will conclude my speech.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: தேவையில்லாமல் வம்புக்கு இழுக்கிறாரா? தேவையில்லாமல் வம்புக்கு இழுக்கிறாரா? It is not a question of yielding. You are going on giving everything against facts (Interruption) என்ன facts? என்ன இதிலே facts?

2002 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி., நீங்கள் என்னைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து. அருள்கூர்ந்து சண்டைக்கு இழுப்பதைப்போலவே பேசிக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. (குறுக்கீடு) நாங்கள் மிகப் பொறுமையாக இருக்கிறோம். நிறைய தவறுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தவறான தகவல்கள் நிறைய இந்தவொரு காவிரி விஷயத்திலே மட்டும் அல்ல, பருத்தி விஷயத்திலேயிருந்து, அத்தனையும் தவறு. Central Government வரிப் பகிர்விலிருந்து என்று. அத்தனையும் தவறு, அதாவது ஏதாவது பேச வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். அவ்வளவுதானே தவிர, பொறுமையாக அவர் சொல்ல வந்ததை அவர் சொல்ல வரவில்லை. நான் சொல்வது 1980-க்குப் பின்னாலே திரு. கருணாநிதி ஆட்சிப் பீடத்திலே இல்லாத நேரத்திலே வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டன. அது உண்மைதான். நான் அதை மறுக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, திரு. கருணாநிதியுடைய தூண்டுதலால்தான் எம்.ஜி.ஆர். அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது என்பதை நான் இந்த இடத்திலே இப்பொழுது ஞானசேகரன் வீற்றிருக்கிற இடத்திலே நான் இருந்து, கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தபோது நான் சொல்லி, கேட்கவில்லையா? அபாண்டமாக என்மீது பழி சொல்கிறீர்கள் என்று அவர் சொன்னார். கிடையவே கிடையாது நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் விளைவாகத்தான் அன்றையதினம் எம்.ஜி.ஆர். அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது என்பதை நான் இந்த அவையிலே பதிவு செய்திருக்கிறேன். நீங்கள் அதை எடுத்துப் பார்க்கலாம். நான் அதையெல்லாம் மறுக்கவில்லை. நான் அந்த இடத்திற்கே போகவில்லை. நான் திரு. கருணாநிதிக்காக, கலைஞருக்காக வக்காலத்து வாங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பேசவில்லை. இன்று நீங்கள் உயிரோடு இல்லாத இந்திரா காந்தி, நம்மிடத்திலே பரிவும் பாசமும் காட்டிய இந்திரா காந்தி மீது தொடர்ந்து, மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும் குற்றங்கள் சுமத்துவது நல்லதல்ல. அருள்கூர்ந்து நீங்கள் பேசும் போது முடிந்தவரை குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு பேசங்கள். எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டாம். முதலில் சர்க்காரியா கமிஷன் 1972-ல் என்று சொன்னீர்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் அப்படித்தான் சொன்னீர்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் குறிப்பை வாங்கிப் பாருங்கள். (குறுக்கீடு) என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம் எனப் பேசக்கூடாது.

[2002 ஏப்ரல் 9]

பிற்பகல் 1-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர், உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு தவறான தகவல்களைச் சொல்லக்கூடாது. சர்க்காரியா கமிஷன் 1972-ல் தான் நடந்தது என்று யாருமே சொல்ல மாட்டார்கள். எப்படிச் சொல்ல முடியும்? சொல்லவில்லை என்று நான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவைக் குறிப்பை எடுத்துப் பாருங்கள். சி.பி.ஐ. போன்ற விசாரணை என்றுதான் நான் சொன்னேன். சர்க்காரியா கமிஷனில் (குறுக்கீடு) அவைக் குறிப்பை எடுத்துப் பாருங்கள். (குறுக்கீடு) இப்படி உலகிற்கே தெரிந்த ஒன்றை, சர்க்காரியா கமிஷன் 1972-ல் இல்லை. 1972-ல் மைய அரசின் சி.பி.ஐ. போன்ற புலன் விசாரணைதான். (குறுக்கீடு) சரி. இப்போது சொல்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இதை ஏன் உணர்ச்சி வசப்பட்டு பெரிதுபடுத்துகிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) 1972-ல்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள், ஏன் இதற்கு உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசுகிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) அப்படியில்லை. உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசாதீர்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசாதீர்கள் என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள், நீங்கள் என்னைப் பாருங்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இல்லை, தவறான தகவலை நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) இல்லை. ஒரு ஹெக்டேரா, ஒரு ஏக்கரா என்பதல்ல. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: நான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கு இந்த தகவல்களைத் தந்திருப்பது டாக்டர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் குழு. (குறுக்கீடு) நான் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, அப்படித் தேவையில்லை. (குறுக்கீடு)

2002 ஏப்ரல் 9]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: வரிப் பகிர்வில் மோசம் என்று.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: ஆமாம். வரிப் பகிர்வில் மோசம் இல்லையா? (குறுக்கீடு) பிறகு என்ன? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: Grants-in-aid-லும் மோசம். வரிப் பகிர்விலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் (குறுக்கீடு) இரண்டையுமே.. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள், தயவுசெய்து அமருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மைய அரசு வரிப் பகிர்விலேயும் மோசம் செய்திருக்கிறது. காரணம், நம்மை முன்னேறிய மாநிலம் என்று சொல்லி, மக்கள் தொகையிலே நாம் குறைந்திருக்கிறோம். Infrastructure அதிகமாக இருக்கிறது. Literacy அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி 29.5 சதவிகித வரிப் பகிர்விலே ஆண்டிற்கு 590 கோடி ரூபாயை 5 ஆண்டு காலத்திற்கு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்பது ரெக்கார்டிலே இருக்கிறது. டெல்லிக்குச் செல்லுங்கள். எல்லா ரெக்கார்டுகளையும் எடுத்துப் பாருங்கள். இல்லாதது ஒன்றும் அவைக்குச் சொல்லவில்லை. Grant-லே என்று சொன்னது 12.5 சதவிகித வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறபோது ஆந்திர மாநிலத்திற்கு Grant-லே அதிகமாகத் தருகிறார்கள். தமிழகத்திற்குக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதுவும் உண்மைதான். வரிப் பகிர்விலும் குறைவுதான். மாநில அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டிற்கு 590 கோடி ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கொடுத்த பணத்திலும் குறைவுதான். 512 கோடி ரூபாய் அதிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளிவிவரத்தில் துளியும் தவறு இல்லை என்பதை நான் அவைக்குத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிறைவுக் கட்டத்திற்கு வந்துவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். கல்வி மாலியம் இருக்கிறது.

பிற்பகல் 1-05

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: சரி, முடித்துவிடுகிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 29-7-1998-லே நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். Empowered Technical Committee ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால்

Empowered Technical Committee-யைப் போடுவதற்கு அன்று மைய அரசு மறுத்துவிட்டது, மைய அமைச்சரவையிலே இடம் பெற்றிருந்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அமைச்சர்களையும் கூட மைய அரசு கலக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, மைய அமைச்சரவையிலே இருந்த அமைச்சர் திரு. ஜார்ஜ் பெர்னான்டெஸ் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து, தி.மு.க.வினுடைய தலைவர் திரு. கருணாநிதியைச் சந்தித்து (குறுக்கீடு) இல்லை, நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். தயவுசெய்து allow me to speak. அன்றையதினம் மாண்புமிகு திரு. ஜார்ஜ் பெர்னான்டெஸ் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகிறார். தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களைச் சந்திக்கிறார். அதிகாரமற்ற ஓர் ஆணையம்; அதிகாரமற்ற ஓர் ஆணையத்தை அமைப்பதற்குச் சம்மதம் தருகிறார். புரட்சித் தலைவி சொல்கிறார். Empowered Technical Committee-தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். அப்போதுதான், தண்ணீர் முறையாக வரும். வாராவாரம் வரக்கூடிய தண்ணீர் வரும். அந்த 205 டி.எம்.சி. தண்ணீரும் வாராவாரம் வர வேண்டும். அது இல்லாமல் மழை பெய்கிற நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 300 டி.எம்.சி. தண்ணீர் வருகிறது. அப்படி ஒட்டுமொத்தமாக வருகிற தண்ணீரைத் தந்துவிட்டோம் என்று சொல்கிற நிலை போக வேண்டுமென்றால் Empowered Technical Committee வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவி சொன்னார். ஆனால் தி.மு.க.வைப் பொறுத்தவரைக்கும் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளாமல் அதிகாரமற்ற, ஒரு பல்லில்லாத புலியாக, பல்லில்லாத toothless wonder என்று சொல்லக்கூடிய, பல்லில்லாத அதிசயமாக, எந்தவித அதிகாரமும் இல்லாத ஓர் ஆணையத்தை மைய அரசு நியமித்தது. திரு. கருணாநிதி அவர்கள் சம்மதத்தைப் பெற்றுத் தந்துவிட்டார்கள். அப்படி பல் இல்லாத ஓர் அதிசயத்தை உருவாக்கி, அப்படிப்பட்ட ஓர் ஆணையத்தை அமைத்து தண்ணீரைப் பெற்றார்களா? 205 டி.எம்.சி. வந்ததா? ஒரு வார மேனும் கடந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் கர்நாடக அரசு நமக்கு தண்ணீரை, வாராவாரம் வர வேண்டிய தண்ணீரைத் தந்துள்ளார்களா? குறுவைக்கு தண்ணீர் தந்தார்களா? சம்பாவிற்கு தந்தார்களா? மழை பெய்த காலத்தில் அதிகப்படியான மழைத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க கர்நாடக மாநிலத்திலே இடம் இல்லாத காரணத்தால் உபரி தண்ணீரை காவிரியில் விட்டார்கள். அந்த உபரி தண்ணீர் 205 டி.எம்.சி.க்கு மேல் வந்தது. தண்ணீரைத் தந்துவிட்டோம் என்று கைவிரித்து விட்டார்கள். இந்த நிலையில்தான் 1971-லே உச்ச நீதிமன்றத்திலே மனு தாக்கல் செய்து 1972-லே அந்த மனுவைத் திரும்பப்பெற்று பேச்சுவார்த்தை மூலம் முடிக்கலாம் என்று திரு. கருணாநிதி சம்மதித்தார். அன்றிலிருந்து இன்று வரை இந்த 30 ஆண்டு காலமாக

திரு. கருணாநிதி எண்ணிய அந்தப் பேச்சுவார்த்தையிலே தமிழகத்திற்கு எதைச் சாதித்தார்? 205 டி.எம்.சி. தண்ணீரும் மழைக் காலத்திலே வருகிறது. கடலுக்குப் போய்விடுகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பலன் இல்லை. இது ஒரு மாபெரும் துரோகம் அல்லவா? அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெறாமல் இருந்திருந்தால் தமிழகத்தின் நலன் காலத்தே பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லவா? புரட்சித் தலைவர் 1986-லே உச்சநீதிமன்றத்திலே போட்ட வழக்கின் விளைவாகத்தானே தற்போது Tribunal அமைக்கப்பட்டது. என்ன பங்கை திரு. கருணாநிதி இதில் ஆற்றியிருக்கிறார்? இதைக் கேட்கிறபோதுதான் திரு. கருணாநிதிக்கு கோபம் வருகிறது. கருணாநிதிக்கு கோபம் வந்து எதை எதையோ பேசுகிறார். எதை எதையோ எழுதுகிறார். உண்மையிலேயே திரு. கருணாநிதி அவர்களுக்கு தமிழக மக்களின்மீது காவிரி தண்ணீர் பிரச்சினையில் அக்கறை இருக்குமேயானால் மைய அரசிலே அவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? மைய அரசை விட்டு நாங்கள் வெளியேறிவிடுவோம் என்று அச்சுறுத்தியிருக்க வேண்டும். 512 கோடி ரூபாய் நிதியைக் குறைத்தபோது மைய அரசிலிருந்து வெளியேறிவிடுவோம். நிதியைக் குறைக்காதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். வரிப் பங்கீட்டிலே 2946 கோடி குறைத்து அதிலே 590 கோடி சராசரியாக ஆண்டுக்குக் குறைத்தார்களே, அப்படி குறைத்தபோது, இப்படிக் குறைத்தால் நாங்கள் மத்திய அரசிலேயிருந்து விலகி விடுவோம் என்று மத்திய அரசை அவர்கள் எச்சரித்திருக்க வேண்டும். மிரட்டியிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட எந்த ஒரு நடவடிக்கையிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபடாமல் தொடர்ந்து பதவியிலே இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அரசுக்கு வர வேண்டிய நிதியைப் பெற்றுத் தரவில்லை. Grant மூலமாக வரக்கூடிய அதிக நிதியைப் பெற்றுத் தரவில்லை. தமிழகத்திலே 12.5% மக்கள் வேலையில்லை என்ற நிலையிலே நமக்கு வரிப் பகிர்விலே அந்த விதி முறையிலே விதிமுறையை மாற்றி அதிகப் பணம் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் நீங்கள் வைக்கவில்லை. தொடர்ந்து மத்திய அரசிலே இருப்பதற்குக் காரணம் ஒருவேளை இந்த சிமெண்ட் மூலமாக ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் லாபம் வருகின்ற காரணத்தினால் அது வருகிற வரைக்கும் தமிழகத்தைப் புறக்கணித்தாலும் பரவாயில்லை. பதவி சுகம் மட்டுமே வேண்டுமென்ற நோக்கோடு திரு. கருணாநிதி பதவியிலே ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கிறாரா டெல்லியை அச்சுறுத்த மறுக்கிறாரா? பதவி விலக முன்வராமல் இருக்கிறாரா என்பதனை வினாவாக நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[2002 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது அவையில் இல்லை. இதே கருத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றும் தெரிவித்தார். இதே கருத்தை இன்றும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால் சில கருத்துகளை நான் சொல்ல வேண்டிய ஓர் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்று கூட மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பார்த்துக் கேட்டார். ஆந்திர முதலமைச்சர் சந்திரபாபு நாயுடு அவர்கள் அமைச்சரவையில் இடம் பெறாமலேயே, வெளியிலிருந்து ஆதரவு கொடுத்துக்கொண்டு அச்சுறுத்துகிறார். ஆந்திர மாநிலத்திற்கு வேண்டியதைக் கேட்டுப் பெறுகிறார். அப்படி நீங்கள் ஏன் செய்ய முடியாதா என்று கேட்டார். திரு. சந்திரபாபு நாயுடு அவர்களை எப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரோடு ஒப்பிடமுடியும்? அவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமையே வேறு. இவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமையே வேறு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்று தி.முகழகத்தின் நிலைமை ஊசல் ஆட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால்தான் இங்கே நட்பு, மத்தியிலே உறவு என்று ஏதோ ஓர் இழையில் அவர்கள் தொங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மீண்டும் மீண்டும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். மத்திய அமைச்சரவையிலே நாங்கள் இடம் பெறமாட்டோம்; வெளியேறுவோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஏன் மத்திய அரசை அச்சுறுத்தக் கூடாது? அச்சுறுத்தல் என்றால், இவர்கள் வெளியேறுகிறோம் என்று சொன்னால் மத்திய அரசு பயப்படாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒரு பெரிய கும்பிடு போட்டு, போய் வாருங்கள் சாமி, நல்லதாகி விட்டது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்று மத்திய அரசு சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளும். மத்திய அரசுக்கு ஒரு தர்மசங்கடம் இல்லாமல் போய்விடும். இப்போது நீங்கள் வேண்டாம், வெளியேறுங்கள் என்று எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியாமல் மத்திய அரசு திணறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களாக வெளியேறுகிறோம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அவர்கள் பயப்படமாட்டார்கள். நினைக்கின்ற ஒரு விளைவு ஏற்படாது, தாராளமாகப் போய் வாருங்கள் என்று ஒரு பெரிய கும்பிடு போட்டு அனுப்பிவைப்பார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

2002 ஏப்ரல் 9]

பிற்பகல் 1-10

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இந்த வரி விதிப்பைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே சிலவற்றை மட்டும் நான் தற்போது அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Sales Tax arrears-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும், 6000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் Sales Tax arrears இருக்கிறது. அதை ஏன் வசூல் செய்யவில்லை என்று கேட்டார்கள். அதுகுறித்த ஒரு விளக்கத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும்-தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே அதிகமான வரி வசூலிக்கப்பட்டதாகவும், விற்பனை வரி நமது ஆட்சிக் காலத்திலே, எங்களது ஆட்சிக் காலத்திலே வரி வசூல் குறையும் என்ற ஒரு தவறான தகவலை தி.மு.க. தலைவர் அவர்கள் வழக்கம்போல அவருடைய ஏட்டிலே எழுதியிருக்கிறார்கள்.

2001-2002 ஆம் ஆண்டு (up to February) வாக்கிலே ஒட்டுமொத்தமாக வரி வசூலைப் பொறுத்தவரைக்கும், 8038 கோடி ரூபாய் வசூலாகி உள்ளது. 2000-2001-லே, தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே வெறுமனே 7865 கோடி ரூபாய்தான் வசூலாகி உள்ளது. அதைவிட ஒரு 173 கோடி ரூபாய் அதிகப்படியான வரி வசூலை இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை அவைக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, upto January 2001, during the DMK period, 7,133.49 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் upto January 2002 நடப்பாண்டிலே, 7293.91 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படியாக 160.42 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமான வசூல், Excise Duties, Stamp Duty எல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே 10215 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஜனவரி 2002 வரைக்கும், தற்போதைய ஆட்சியிலே 10860 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, 645 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை நான் அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது, அரிசியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரிசிக்கு வரியா என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏற்கெனவே அதை விளக்கியிருக்கிறார்கள். P.D.S., பொது விநியோக முறையிலே இருக்கின்ற அரிசிக்கு கட்டாயம் வரி விதிக்கப்படாது என்ற உத்தரவாதத்தை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாவிதத்திலும்கூட Turnover Tax or Surcharge என்று சொல்லக்கூடிய வரி முறைகள் அரிசி, பருப்பு, கோதுமை போன்ற பொருட்களுக்கு விதிக்கப்படமாட்டாது என்பதனையும் நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே அரிசிக்கு,—பிற பயன்பாட்டிற்குத் தரப்படுகிற அரிசியில்கூட, பொதுமக்களுக்கு அந்தச் சுமை சென்றடையாத அளவிற்கு மில்களம்து அந்த அரசை ஆலைகளம்து மட்டும் வரி விதிக்கப்பட்டு, அந்த வரி விதிப்புகூட சாதாரண மக்களை, பாமர மக்களை பாதிக்காத வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை நான் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-15

* அதைப்போலவே, இன்னும்கூட ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எண்ணெய்க்கு வரி, பருப்புக்கு வரி என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்திலே நடந்த ஒரு நிகழ்வைக்கூட இங்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1-3-1991-லே, எண்ணெய்க்கு ஒரு exemption போட்டு ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள். அதிலே 100 கோடிக்கு மேலே இருப்பவர்களுக்கு sales tax 4 சதவிகிதம் என்றும், அந்த 100 கோடிக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு வரி இல்லையென்றும் ஓர் ஆணையிட்டார்கள். ஆனால், 2-6-2000-லே மீண்டும் அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து retrospective effect-ஆக 1-3-1999-லே இருந்து அவர்களுக்கு வரிவிலக்கு என்றும், அந்த exemption limit 100 கோடியிலிருந்து 300 கோடி வரை exemption என்றும் ஓர் ஆணையிட்டார்கள். இப்படி அவர்கள் அந்தச் சலுகையை அளித்ததன் காரணமாக, இரண்டு மூன்று எண்ணெய் வியாபாரிகளுக்கு அதிலே பலன் கிடைத்தது. ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே வரி போடப்படவில்லை என்பதல்ல; போடப்பட்டது. 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் என்று ஒருமுறை கொண்டுவந்து, 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் எனக் கொண்டுவந்து, அந்த எண்ணெயிலேயிருந்த, சிலருக்கு சில சலுகைகளை அளிப்பதற்காக அது கொண்டுவரப்பட்டதை நாங்கள் தற்போது கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். தற்போது இப்படிப்பட்ட வரி விதிப்பை நாம் மேற்கொள்வதற்குக் காரணம், தவிர்க்க முடியாத அளவிற்கு தற்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை பற்றாக்குறைதான் இந்த வரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு பெரும் சுமையாக மக்களுக்கு இல்லாத அளவில்,

2002 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஏழைகளைப் பாதிக்காத அளவில் தற்போது போடப்பட்டிருக்கிறது. உணவு தானியங்களுக்கு பல மாநிலங்களில் வரி விதிப்பு ஏற்கெனவே இருக்கிறது; நடைமுறையில் இருந்துவருகிறது. நாம் போட்டிருப்பது இரண்டு சதவிகித வரிதான். மக்களைப் பாதிக்காத அளவிற்கு இதை நடைமுறைப்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நிலுவையில் இருக்கின்ற அந்த 6000 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்ட வரியைப் பொறுத்தவரைக்கும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அதிலே பல கட்டங்களிலே நிலுவையிலே இருக்கின்ற அந்த வராத பணத்தை, நீதிமன்றங்களில்தான் பெரும்பான்மையான பணம் தற்போது நிலுவையிலே இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 5066 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அப்படி நிலுவையிலே இருக்கிறது. அந்த நிலுவையிலே, நீதிமன்றங்களில் இருக்கின்ற பல்வேறு கட்டங்கள், அரசு தொடர்புடைய அலுவலகங்கள், அதாவது, தீர்ப்பாயங்கள், நீதிமன்றங்கள் ஆகிய மட்டத்திலே நிலுவையிலே இருக்கின்ற அந்த வழக்குகளைத் துரிதப்படுத்தியும், சமாதானத் திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தும், அந்த வரிகளை விரைவிலே பெறுவதற்கும், கூடிய அளவிற்கு பெறுவதற்கும் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு ஏற்கெனவே அதற்கான குழுக்களை அமைத்திருக்கிறது. அதன் மூலம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து அரசினுடைய வருவாயைப் பெருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை, ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. எங்களது ஒரே நோக்கம் வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்க வேண்டும். விவசாயத் துறையிலே வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு வருமானமுள்ள பல பணப் பயிர்கள்; அதேநேரம் வேலைவாய்ப்பு, அதற்கு ஆதாரமான நீராதாரத்தைப் பெருக்குவது, அதற்கான உதவித்தொகையை உலக நாடுகள் மூலமாகப் பணத்தைப் பெறுவது போன்ற முறைகளை மேற்கொண்டு, கிராமப்புற பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதற்காக, டாக்டர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் கமிட்டி மூலமாக சில முயற்சிகளை நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் அவை ஏற்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஒரு குறைபாட்டையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள், அச்சப்பிழை, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கின்றபோது, ஓர் இடத்திலே இருக்கின்ற ஒரு தொகை, மற்றொரு இடத்திலே அப்படியே இருந்தபோதிலும்கூட, மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை எடுத்துச்

சொன்னார்கள். அவருக்கு நான் நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் குறையைக் கண்டறிந்தோம். அது திருத்திக்கொள்ளப்படும் என்பதனையும் அவைக்கு நான் தெரிவித்து (குறுக்கீடு) அது இரண்டு மூன்று இடத்திலே, மூன்று இடத்திலே, அதுதான், எந்தெந்த இடங்களில் அந்த அச்சுப்பிழை இருக்கிறதோ அந்த அச்சுப் பிழைகள் திருத்தப்படும் என்பதனையும் எடுத்துச் சொல்லி, அவை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்க வேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு, (குறுக்கீடுகள்) கல்வி மானியத்தை 1-30 மணிக்குள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: இதிலே ஒரு சின்ன clarification. இதிலே மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேளுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் குறிப்பிட்டதைப்பற்றி நான் விளக்கம் கேட்க விரும்பவில்லை; கேட்கப் போவதும் இல்லை. அவர் பதிலே சொல்லாமல் இருந்தால்கூட நான் கேட்டிருக்க மாட்டேன். அதை விட்டுவிடுகிறேன் நான். ஆனால் நேற்றையதினம் அவர் பேசும்போதும், இன்று தொடர்ந்து பேசும்போதும் அதுபற்றி மீண்டும் மீண்டும் சொன்னது, மத்திய வரிப் பகிர்வில் நமக்கு மிகவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நேற்றையதினம் சொன்னார்கள். நானும் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்; தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் கொடுத்த விவரம், நேற்றையதினம், 2092 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார். அது, மத்திய வரிகளில் பங்கு என்று பார்த்தால், 3199 கோடி ரூபாய் வருகிறது. Share of Central Tax 3199 கோடி ரூபாய் வருகிறது. Grants-in-Aid from Government of India மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி மானியங்கள் 1715 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆக, இரண்டிலுமே 2000 கோடி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையே வரவில்லை. இருந்தாலும், நம்முடைய மாநிலத்திற்கு துரோகம் இழைக்கப்படுவதை, மோசம் செய்யப்படுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். அதனால் நான் தங்களிடத்திலேயிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து மத்திய அரசுக்கு வருமான வரியாக, கலால் வரியாக, சுங்கக் கட்டணமாக, மத்திய விற்பனை வரியாக எவ்வளவு செல்கிறது? அதிலே நமக்கு எவ்வளவு பங்கு வருகிறது?

2002 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

பிற்பகல் 1-20

அதேபோல நம்மைவிட அதிகமாக பங்களிப்பைப் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்களே, பீகார், மகாராஷ்டிரா, உத்தரபிரதேசம், ஆந்திரா, கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்களிலேயிருந்து, இதே வரியிலே அவர்களின் பங்கு எவ்வளவு செல்கிறது? அதிலே எவ்வளவு பங்கு வருகிறது என்பதை அவர் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், தவறான பொருள் வந்துவிடக்கூடாது. ஒருவேளை, பகிர்வில் 512 கோடி ரூபாய் போய்விட்டது (மணியடிக்கப்பெற்றது) மொத்தம் 3000 கோடி ரூபாய் போய்விட்டது. என்பதை நானே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதனால் அவர் அதை தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், இந்த நிதியொதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்படக்கூடிய நேரத்திலே, இங்கே எஞ்சிய கருத்துகள், திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் கேட்ட விளக்கங்களைச் சொல்லலாம். 1-30 மணிக்குள்ளே கல்வி மானியம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆகவே அதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொஞ்சம் இருங்கள்.

1. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) மானியக் கோரிக்கைகள், 2002-2003,
அவையில் முன் மொழிதல் குறித்து (ஆ.செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 2002-2003 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளை பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்காணும் செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது:

“In pursuance of clause (3) of Article 203 of the Constitution of India, I, P.S. Ramamohan Rao, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly, of the demands for grants for the financial year 2002-2003.”